

Kemal Eyüpoğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

15.12.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kemal Eyüpoğlu

Eserleri:

Adam gibi git

Hasret,çölde güneş yakar kavurur
Bir sevdâ içimde harman savurur
Başımda bulutlar çarpışır durur
Gözümde şimşekler çaktırıp gitme.

Gidersen duramam, bende giderim
Vur öldür gam yemem,kademiş derim
Sadece kendime isyan ederim.
Arkandan yaşlarla baktırıp gitme.

İnan,ne tuz ekmek,ne aş,ne bal var
Ne tutacak umut,ne asa,dal var
Zaten kel başımda,bin türlü hal var
Başıma belayı taktırıp gitme.

Ömür geçer gider,sırrı çözmeyele
Beni meçhullere zoraki itme
Gideceksen bile,adam gibi git
Beni ateşlere yaktırıp gitme.

Kemal Eyüpoğlu

Akdeniz sahilinde

Akdeniz sahilinde
Derdimi martılara
Aşkımı dalgalara
Anlattım da ağladım.

Akdeniz sahilinde
Bir çiçek var elimde
Ve bir şarkı dilimde
Söyledim de ağladım.

Akdeniz sahilinde
Dalgalara hıçkırdım
Denizi yudumladım
Ve boş kadehi kırdım.

Kemal Eyüpoğlu

Akdere'den Cebeci'ye

Yetmişli yıllarda Ankara bulaşmıştı Çocukluğuma
Akdere'de kayalıklarla iç içe
Küçücük bir evimiz vardı
Bahçesi olmayan.
Ortaokul birinci sınıftaydım
Akdere orta Okuluydu okulum.
O zamanlar bir başkaydı Ankara
Hiç kaybetmezdik yolumuzu
Ve her yer esir olmamıştı gökdelenlere.
Yeşilliği bol, kışı sertti Ankara'nın
Akşam olunca bir sis yayılırdı her yere
Duman dumandı evlerin bacaları
İs, duman kokardı bütün sokaklar
Ve zehir solurdu tüm canlılar
Bazen siğircik ölüleri görürdüm kaldırımlarda
Ama biz çocuktuk bir şey olmazdı bize
Allah'ın izniyle.

Dolmuşlardan " son durakta" inerdik.
Oturduğumuz ev yakındı son durağa
Bilmem hala aynı mı durağın adı?
Yazları bir başka güzeldi Ankara'nın
Akdere'de havadardı yani
Yazları mahalledeki bütün çocuklar bir şey satardı
Kimi su satardı cebeci Pazarında
Kimi simit satardı mahalle aralarında
Kimi ayakkabı boyardı
Kimimizin torneti vardı demir bilyelerden tekerlekli
Anlayacağınız, hepimiz esnaftık ufaktan
Çok para batırdığım olmuştur
Gençlik Parkında Lunaparkta
Kazandığımızı yer içer gezer, sinemaya giderdik
Bakmayın siz şimdi ki gençliğin vurdumduymazlığına
Biz o yıllarda haftada bir kaç kez giderdik sinemaya
Çok Teksas, Tommiks sattım Cebeci Sineması önünde
Şimdi ne Teksas kaldı ne Tommiks
Tarkan'da gitti, Karamurat'da
Ramboların bile dama atıldı babucu.

Bayılırdım tornetle gezmeye
Ön tekerleri yönlendiren
İpten direksiyonu vardı
Sağ sol yapar öyle yönlendirirdik arabamızı
O zamanlar çocuktuk, ne sağı bilirdik ne solu
Hepimiz kardeş, hepimiz arkadaştık.
Bir çıkardık Akdere'den
Dikimevi'ni geçer
Cebeci'ye ulaşırdık.
O zamanlar Trafik Polisi de karışmazdı bize
Ne ruhsat sorarlardı ne ehliyet
Ne giderdi asfalt yolda mübarek
Murat yüzmidörtlerle yarıştırdık.

Arka tekerlerin üstüne
Araba lastiğinden kesme parçalar koyardık
O frenimiz olurdu bizim
İyi de tutardı ilkel olmasına rağmen.

Bir yaz bende özendim arkadaşlarıma
Bende simit satmak istedim mahalle aralarında
Kurs verdi tecrübeli arkadaşlar
Tarif ettiler nasıl bağıracağımı
Hangi mahallede satış yapacağımı
O hız ve heyecanla sabah kuyruktaydım
Simitçi Fırınının önünde
Yüz simite yetmişti param
Simitler sepete, sepet ele
Cebeci'ye kadar indim geze geze
Nerdeyse bitmek üzereydi simitlerim
Ben onları da satmanın derdindeydim
Bir ara bir ses duydum;
"Simitci gel" diye
Koşarak gitmemle birlikte ben simit alacaklar sanırken
hem simitlerimi hem sepetimi aldı zabıtalalar.
Benim güzel arkadaşlarım
Bana her şeyi tarif edip öğretirken
Zabıtayı görünce tabanları yağla demeyi unutmuşlardı
Benim ticari hayatımı bitiren bu olaydan sonra
Ne ticaret yaptım, ne de bir şey sattım
Orada soğudum Zabıtalardan
Orada ağladım üç beş simide
Ve hala ağlarım
Küçücük yürekleriyle simit satan çocuklara.

Kemal Eyüpoğlu

Aliye veliye deliye kızdım

Beni hayat ile yarıştırdılar
Pişmiş aşı suyu karıştırdılar
Zorla düşmanımla barıştırdılar
Aliye, Veliye, deliye kızdım.

Önüne katıldım hayat selinin
Ve tutkunu oldum sevda yelinin
Ali Veli ortak, suçsa delinin
Aliye, Veliye, deliye kızdım.

Eller, yüzler, diller bir bir paklandı
Sonra bütün rezillikler aklandı
Ali Veli kaçtı deli saklandı
Aliye, Veliye, deliye kızdım.

Bu hayat herkese, her şeye yükü
Ali Veli, bu deliden büyüktü
Suçlu dedim, delide dudak büktü
Aliye, Veliye, deliye kızdım.

Suya muhtaç bu verimsiz topraklar
Aliyi, Veliyi, deliyi saklar
Silindi gözümde karalar aklar
Aliye, Veliye, deliye kızdım.

Kemal Eyüpoğlu

Ama Gitme!

Gayya Kuyusunun görünmez dibi
Herkes kükreyemez aslanlar gibi
Görsen de sehpa sallanan ipi
Salıncak de ürper, kūs ama gitme!

Kırk gün bir gün, biraz eğlendiğinde
Sana kötü bir söz söylendiğinde
Kelimeler bir bir tükendiğinde
Tamam! tut dilini sus ama gitme!

Yorulsak da hülyalara dalmaktan
Hiç korkmayız kalbe tasa salmaktan
Bazen! gitmek, kolay olur kalmaktan
İçindekileri kus ama gitme!

Kemal Eyüpoğlu

Ana

Ne senin gibi yar,
Ne olduğun yer gibi diyar
Var.
Doğuran sen,besleyen sen
Büyüten gözeten sen.
Boş yere serilmemiş Cennet
Ayaklarının altına.
Sevgin öyle büyük
Ve hasretin öyle bir yük ki
Gurbet ellerde bana.
Dağ taş dayanır,ben dayanamam hasretine
Yanımda olmasan da
Muhtacım silüetine.

Ne küstün ne darıldın
Uykusuz gecelerin sabahında
Evlat dedin kucakladın sarıldın.
Ağladığımda yaş döktün benden fazla
Üzöldüğümde üzüldün.
Yılların solduramadığı,
Bir çiçektin sen,bir güldün.
Susuzluğun boyun büktüremediği,
Hiçbir şeyin yerini dolduramadığı
Canlıların en canlısı
En kıymetlisi,en sevdalısıydın sen.
Sen anaydın,
Sen baş tacıydın güçsüz omuzlarımdın üstünde.
Sen canımdın,cananımdın
Sen her şeyimdin,
Sen ANAMDIN.

Kemal Eyüpoğlu

Anlatmak istedim

Anlatamadım kimselere
'İki desti tokuştuğunda biri kırılırsa
diğerinin çatlayacağını'
Her ikisininde zarar göreceğini
Ve 'zararın neresinden dönülürse kar olacağını'
Anlatamadım, hancıya,hamamcıya,meyhaneciye,kerhaneciye
Anlatamadım,sana,bana,ona
Anlatamadım.

Anlatamadım, izbe rıhtımlarda kör karanlıklara,
Sessiz kaldırımlara, el ayak çekilmiş dünyaya
Anlatamadım kimselere
'iki yalancı şahidin insanı ipe yolladığını'
Bu dünyada yalanın dolanın kol gezdiğini
Sade vatandaş olarak yaşamının zor olduğunu
Anlatamadım 'şiracının şahidinin bozacı olduğunu'
Anlatamadım kimselere
Şiracıya bozacıya,ona,buna şuna
Anlatamadım.

Kemal Eyüpoğlu

Anlatmak istedim-2

Anlatamadım! ...
'Zurna da peşrev olmadığını'
Zurnanın zirt dediği yerinin neresi olduğunu
'Davulun sesinin uzaktan hoş geldiğini'
Beni Davulcunun da, zurnacının da anlamadığını
Anlatmak istedim.
'Kara koyun ak koyun kara geçitte belli olsa da'
Coban kavaliyla suya sürse de sürüyü
Ve susuz geçirebilse de karşı kıyıya
Kerametın sürüde veya çoban da olmadığını
Kerametın kaval da olduğunu
Anlatamadım! ..

Anlatamadım! ..
'Her koyunun kendi bacağında asıldığını'
'Koyunun olmadığı yerde keçiye Abdurrahman Çelebi dediklerini'
ve 'köpeksiz köy bulanların değneksiz gezdiğini'
Korkuları olmamış gibi görünseler de
Aslında yüreklerinin üçbucuk attığını
Anlatamadım.

Anlatamadım! ..
Kurda, kuşa, kuzuya
'Sürüden ayrılanı kurtların kaptığını'
İnsan hariç canlıların
yaşamak için yediğini
İnsanların ise yemek için yaşadığını
Netice de
Yiyenlerinde yemeyenlerinde öldüğünü
Ve imamın 'nasıl bilirdiniz' dedikten sonra
Kimsenin baki kalmadığı bu Dünya da
Herşeyin bittiğini
Anlatamadım.

Anlatamadım! ..
Dişi akreplerin erkeğine yaptıklarını
Alışkanlıkların kolay bırakılamadığını
Doğruların eğrilere karıştığını
Ve insanların aynalı koridorlarda dolaştığını
Yol bulanın aştığını
Bulamayanın şaştığını
Anlatamadım.

Anlatamadım! ..
Atın ölümünün arpadan
Kuşunkinin darıdan
Er kişininse karıdan olmayacağını
Gam dedikleri şeyin
Bir meçhulden sıkılan
Ve yüreklere tıklan kurşun olduğunu
Tek atımlık barutu kalanın
Hasmına sıkacağı son kurşundan sonra

Yere serileceğini
Yere serilmeyecek
Ve çamura düşmeyecek en güzel şeyin
Sevgi olduğunu
Ve acısıyla,tatlısıyla
Bu hayatı sevmenin doyumsuzluğunu
Anlatamadım.

Kemal Eyüpoğlu

Aradığım şey

Kaybolan bir şeyi aramak için
Kaç gece, sabahı sabahla açtım
Bir anlık uykuya bile muhtaçken
Gözümü yummadım, uykudan kaçtım.

Aradığım o şey, ne uzaktaydı
Nede varacağım kadar çok yakın
Eğer gidecek yer kötü olsaydı
Doğumdan ölüme olmazdı akın.

Yıllarca pas tuttu, sanki eskidi
İçimden dışarı açılan kapı
Açmasını bilen çilingir olsa
Şenlenir gülerdi, bu köhne yapı.

Bu yapı, bu hayat benim hayatım
Yaşasam da benim, yaşamasam da
Yudum yudum, tüketmek için seni
Kağıt, kalem, şiir her şey masamda.

Kaçmak çare olmadı ki derdime
Onu değil hep kendimi kandırdım
Uğraştım tükenmez düşüncelerle
çok sıktım, hayatı usandırdım.

Ve

Kaybolan o şeyi hala ararken
Sorarım kendime, o şey varmıydı
Herkesin peşinden koştuğu hayat
Eni yok boyu yok, bu kadarmıydı.

Kemal Eyüpoğlu

Artık susma zamanı

'Söz gümüşse sükut altın' demiş atalarımız
Herkes, anlayacak bunun doğruluğunu bugün yarın
Bende anladım sayende
Boş konuşmanın gereksizliğini
Ve boş lafın sadece dilimi şişirdiğini
Artık
Konuşmak istemiyor canım
Susma hakkımı kullanıyorum
Ve konuşmama özgürlüğüme sahip çıkıyorum
Sadece bir şey sorana, bir şey söyleyeceğim
İncitemeyecek beni başkalarının lafları
Ve laflarım batmayacak başkalarına
Ve yanlış anlaşılmalarda olmayacak hayatımda
Sonsuza kadar.

Kemal Eyüpoğlu

Aşk nedir sence?

Bence aşk;

Bir çift göze söz verip, sözünü tutmaktır aşk
Issızlara saklanıp, zevki unutmaktır aşk.

Dile kelepçe vurur, belleri büktürür aşk
Dizleri tutmaz eder, ere diz çöktürür aşk.

Bir şimşek bir yıldırım, çarpıldığı andır aşk
Akrebi yelkovanı birden durdurandır aşk.

Bir olmaza bağlanmak, hayatı tepmektir aşk
Hayatın tadı tuzu, gönüle ekmektir aşk.

Bir gönülden gönüle coşkuyla akıştır aşk
Sevgiliye uzaktan hasretle bakıştır aşk.

Önce büyük saldırı, sonra savunmaktır aşk
Beklemek ve sabretmek, boşa avunmaktır aşk.

Yesen içsen doyulmaz her yerde yok, azdır aşk
İnce bir gönül teli, bir gitar ve sazdır aşk.

Ak'a kara çalınmaz, hep berrak ve aktır aşk
Ne is tutar ne de pas, güzel, tatlı, paktır aşk.

Ya sence?

Kemal Eyüpoğlu

Aşkınla canımdan bezdirme beni

Gönül yaslı yeşermiyor fidanlık
Bir kör ışık gördüm sende bir anlık
Ne umdum ne buldum heryer karanlık
Zalimin zulmüne ezdirme beni.

Çoğu kez tükensem kalsamda darda
Eşkiyası bitmez uzun yollarda
Yağmurda çamurda,tipide karda
Boş hayal peşinde gezdirme beni.

Çileli sevdalar sevginin hası
Göz görür silinir gönlümün pası
Sonradan kurulur idam mangası
Suçsuzum kurşuna dizdirme beni.

Düştüm kalktım,yürüdüm yıkılmadım
Geriye çekti beni sana gelen her adım
Bir bilsen ne gördüm, neler yaşadım
Aşkınla canımdan bezdirme beni.

Kemal Eyüpoğlu

Avrupa kapana tıklır birgün

Sözde medeniyim diyor Fransız
Hareketi yanlış, yolu tutarsız
Emeli karanlık, meclisi arsız
Eyfel kuleleri yıkılır birgün.

Kararda kanunda olmalı mana
Terör bugün bana, yarınsa sana
Kan içen ejderha yettirdi cana
Bombadan kurşundan bıkkılır birgün.

Kurulurken sömürgeler tahtına
Gün olur bir şeyler çıkar bahtına
Öfke yayılınca vatan sathına
Seninde ümüğün sıkılır birgün.

Benim Atam insanlığa gidende
Hep kötü emeller yer aldı sende
Babanda haindi, senin dedende
Karanlık tarihten çıkılır birgün.

Fransa, İtalya, Almanya bitmez
Türk'e birlik gerek, kuru laf yatmez
Yedi düvel gelse yine fark etmez
Avrupa kapana tıklır birgün.

08.02.2001

Kemal Eyüpoğlu

Avrupalı voyvoda

Yüzyıllar boyu size, adaleti öğrettik,
Bazen nasihat bazen, meydanlarda ders verdik,
Biz atadan dededen güçlü eroğlu erdik,
Biz biliriz demokrat geçinen Avrupa'yı.

Dini perde yaparak haçlı seferlerine,
Müslüman kanı helal dedin askerlerine,
Ve sonra süklüm püklüm döndüler yerlerine,
Biz biliriz demokrat geç,inen Avrupa'yı.

Her an fitne ve fesat, dostluğum neyinize,
Gün olur balyoz gibi inerim tepenize,
Ege, Akdeniz benim, sokmam Karadenize,
Biz biliriz demokrat geçinen Avrupa'yı.

Üçü, beşi, onbeşi toplanırsa bir yere,
Belki cesaret gelir ve çıkarlar sefere,
Bunların kanı bozuk, insanlık yok bir kere,
Biz biliriz demokrat geçinen Avrupa'yı.

Benim babam ve dedem, dedemin dedeside,
Ondan daha evveli, evvelin öteside,
Tanır bizi Dünyanın ötesi beriside,
Biz biliriz demokrat geçinen Avrupa'yı.

Avrupalı voyvoda, nasıl anlar bizleri,
Ne kadar saklasada ortalıkta gizleri,
Mehteranı görünce tutmaz olur dizleri,
Biz biliriz demokrat geçinen Avrupa'yı.

Kemal Eyüpoğlu

Ay bacadan aşmadan gel

Sevda, sevdayla kavrulur,
Yıllar rüzgarla savrulur,
Hızlı giden tez yorulur,
Yavaş yürü koşmadan gel.

Varmı yarınları alan,
Ne var geçmişimden kalan,
Eğri büğrü dolan dolan,
Yollarını şaşmadan gel.

Boşvermek başlara bela,
Kibir içimizde hala,
Hoca okumadan sala,
Gururlanıp çoşmadan gel.

Sanki içi boş bu şehrin,
Baldan tatlı oldu zehrin,
Yıkılmış bentleri nehrin,
Bir sel olma, taşmadan gel.

Sözde, gözde seni arar,
Gördüğünden haber sorar,
Vakitse kılı kırk yarar,
Ay bacadan aşmadan gel.

Kemal Eyüpoğlu

Bana acıyı anlatma güzel kız

Bana acıyı anlatma güzel kız
Ben acının katmerlisini bilirim
Bilirimde anlatamam! ..

Ben unuttum
Kaçın kurası olduğumu
Öylesine sertleşti ki acılardan
Yüreğim.
Hep içime aktı göz yaşlarım
Hissederim de anlatamam! ..

Ne badireler atlattım
Ne kurşunlar değdi
Ne kurşunlar yaraladı yüreğimi
Menfaat peşinde koşan dostları
Görürüm de anlatamam! ..

Bana acıyı anlatma güzel kız
Ben acının katmerlisini bilirim
Bilirim de anlatamam! ..

Kemal Eyüpoğlu

Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Fransız parlamentosuna ve Nobel ödülünü dağıtanlara

Yüzyıllık yalanlar oldu hakikat
Nerde ilim irfan, nerde tahkikat
Beyniniz, diliniz, gözünüz sakat
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Soykırım yalanı Ovada Höyük
Bu bir şerefsizlik, Eyfelden büyük
Bu yalan, bu dolan tarihe bir yük
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Her taraf iftira, yalanla doldu
Parlementonuz da kanun yol oldu
Sayenizde tarih, sarardı soldu
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Dostluk ve barışı hiç sağlamadan
Sahte tarihlere bel bağlamadan
Boş lafa gerek yok, gel ağlamadan
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Kalkmış soykırımdan laflar ermeni
Yıllanmış yalanı ettiniz yeni
Eli kanlı sefil, tanırım seni
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Bir buçuk milyonmuş, kaç kişiydin dün
Ve sen neler yaptın ve neden öldün
Nerde katledildin, nerde gömüldün
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Toplu mezarlarda, analar kızlar
Oğul, torun yanmış yürekler sızlar
Şimdi de tarihi çalan hırsızlar
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Suçu neydi kundaktaki bebenin
Sakalı ağarmış yaşlı dedenin
Tükürsem yüzüne yedi ceddinin
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Cami de insanı yakanlar kimdi
Süngüye taktığın yavru benimdi
Utanmaz, soykırım diyor bak şimdi
Bana da bir Nobel verirmisiniz.?

Ermeni kanmış ya, bu Fransıza
Güven duymuş işte, adi hırsıza
Sonra, sorumluluk düşmüş arsıza
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Hakkı bilir, hakka doğru yürürüm
Bu yolda yılmadan ayak sürürüm
Böyle rezilliğe ben tükürürüm
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Sel olmam, mazlumun evini yıkmam
El aman diyenin, boynunu sıkmam
Kuru gürültüye pabuç bırakmam
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Erzurum'da Van'da dört bir tarafta
Ermeni, Fransız hepsi bir safta
Suçlu siz, benimse boynumda yafta
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Geçmiş canlansa da görünse size
Bir perde açılrsa gözlerinize
Bende sövdüm saydım geçmişinize
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

İşiniz gücünüz hep sahtekarlık
Ne kültür, ne tarih ne de insanlık
Adam olmadınız olsa da anlık
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Sanmayın bu burda kalacak yarım
Sövmek kıstas ise ben dünden varım
Yine de müsaade etmiyor ar'ım
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Sürükler ve boğar, tarihin seli
Gerçeği çarpıtma, çek o pis eli
Özgürlükse fikrin ana temeli
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Millet-i sadıka demiştik size
Fransıza kanıp vurdunuz bize
Helal lokmam durur, göze ve dize
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Yırtar parçalarız bu rezil ağı
Ah Anadolu'm ah, mazlum yatağı
Sana revamıydı Zulüm batağı
Bana da bir Nobel verirmisiniz?

Kemal Eyüpoğlu

Barış'ın ardından

“Kozan yaylasından geldim
Barış'tır adım” derken
Tanıyıp sevmiştik seni.
Dağlara sevdamız seninle başlamıştı
Ve seninle birlikte sevdalanmıştık
Binboğanın kızına.
Kendimizi bildik bileli
Seninle duygulanmış
Ve seninle gözyaşı dökmüştük
Giden sevgililerin ardından.
İnce belli,aynalı kemerli güzelleri
Senin sayende tanımiştık.
O tok sesin hiç değişmemişti
Elli altı yıl boyunca
Ve sonra
“Derdune derderdune”
Fitili aşağı çekiliverdi lambanın.
Sen giderken
Ve sen dağlara emanet ederken kol düğmelerini
Ben unutmadım,unutamadım seni.
Sen yaşamaya devam ederken gönüllerde
Ben koparılan çiçeğimin ardından
“Yol ver geçem,kurban olam” diye
Yalvarmaya devam edeceğim dağlara
Sonsuza kadar.

Kemal Eyüpoğlu

Bekleme boş yere

Kurumuş pınarlar, susuz bu ağız,
Parça parça yürek, kan çanağı göz.
Çiçekler açtırır solan bahçede,
Bir tatlı gülücük, bir mucize söz.

Bekleme boş yere pencerelerde,
Bu yola gidenler gelecek değil,
Gönlüne yalnızlık dolan günlerde,
Çilelere değil sabıra eğil.

Söndür ışıkları, çek perdeleri,
Hasretin geceye karışsın gitsin.
Sarıl gönlündeki tatlı hayale,
Bu efkar içinde, erisin bitsin.

Kemal Eyüpoğlu

Ben benim işte

Üstüme geldiler, tahta yabayla
Kazma, kürek, tırmık,dirgen,çapayla
Abanın altından çıkan sopayla
Vurdular kırdılar, yaralıyım ben.

Tükettiler can evimde malımı
Budayıverdiler hayat dalımı
Dikenmiyim yoksa kara çalımı
Beni el sanmayın, buralıyım ben.

Kimi zeki dedi, kimiye alık
El işlerse tamam olur ustalık
Yakama yapışmış bitmez hastalık
Kötü derde düştüm saralıyım ben.

Günüm haftalara, haftam aya ek
Derdime dert katmak, boş yere emek
Ne su ister gönlüm, ne bir tas yemek
Kara bağlamışım karalıyım ben.

Gözlerim hasret den uykuya dalmaz
Boşa korum dolmaz, dolular almaz
Bu dünya ne sana ne bana kalmaz
Hayat yazı tura, turalıyım ben.

Kemal Eyüpoğlu

Ben kimim

Ben ne abdal bir adam, ne mecnun ne deliyim
Ne karlı dağın çığı, ne yağmurun seliyim
Ne zalimin pençesi, ne de zulmün eliyim
Kara bulutunu al, örtmesin allarımı.

Ne kan emici sülük, ne pire ne keneyim
Ne gün, ne de bir hafta, ne ay ne de seneyim
Hayatla barışmanın yollarını deneyim
Artık rüzgar esmesin, kırmasın dallarımı.

Ben karlı kışta beyaz, sonbaharda sarıyım
Küçük kuşa yemim ben, ben bir başak darıyım
Ben kovana bal yığan, bir küçücük arıyım
Halden bilmez ayılar çalmasın ballarımı.

Ben bir dert okyanusu, ben bir çile gölüyüm
Sözde benim bu dünya, bende adem dölüyüm
Şimdi ruhsuz ve hissiz, yaşayan bir ölüyüm
Yarin narin elleri tutmasın sallarımı.

Kemal Eyüpoğlu

Ben kovaladım sen kaçtın

Sanki hayat, seni görünce başladı,
Dünya seninle döndü, yıllar seninle aktı.
Çoğu kere tükenmeye yüz tutsa da sevgiler,
Ne alıcı gözüyle baktın bir kere,
Ne gönlünde yer açtın.
Hep aynı şeyleri yaşattın bana,
Ben kovaladım sen kaçtın.

Bu kaçışlar,
O kaçamak bakışlar,
Yaşadığım karakışlar,
Hiç başlangıç olmadı yarınlara.
Yarınlar beklemedi ikimizi,
Filmi çekilirken Leyla'nın Mecnun'un,
Yönetmen yine unuttu bizi.

'kör yakaladığını, topal tuttuğunu'
Ne kaldı bu hayatta kel'e.
Kel, kısmetsiz avcı oldu dağ başlarında.
Eğer, gün olurda,
Oturabilirsem seni,
Gezin gözün arpacığın önüne.
Avucuma tükürdüklerini,
Yüzüne sürmek için,
Hiç bıkmayacağım avlanmaktan,
Kismetsiz avcı olsam da! ..

Kemal Eyüpoğlu

Ben öldüm siz sağolun

Çıkamaz sokaklarda pusuya düşürdünüz
Kalemimi
Ve kaldırımsız caddelere
Kaldırım yaptınız değersiz bedenimi.
Ne kaldırımlar, Necip Fazıl'ın kaldırımlarıydı
Ne de siz bizdiniz, bizdendiniz
Ama ben, hep ben olmuşum
Fikrim büyük
Ve hayellerim erişilmezdi
Tanrı Dağı'da benimdi, Hira Dağı'da
Ve uğruna kurban olduğum
Ayyıldız göklerde dalgalanmaktaydı
Olanca haşmetiyle.

Tartacak terazi bulamazsınız Vatan sevgimi
İpotek koyamaz ve set çekemezsiniz
Kalemimle arama
Ve yıldıramazsınız beni
Tuz bassanızda yarama.
Satışa getirmenin binbir yolu olsada,
Yarınlarımı satamazsın arkadaş.
Ben tabutluklarda doğdum,
Ve hep mücadelelerle büyüdüm
Taş medreselerde tahsil yaptım
Okumanın bedeli olarak
Kör kurşunlara verdim bedenimi
Hep ben öldüm nedense! ..
Bazen, Ayyıldızın gölgesinde de astılar beni
Ar'ımdan ağladım
Postal seslerine karıştı hıçkırıklarım
Yine bükülmedi boynum
ANAM AGLADI ARDIMDAN.

Keşke, yabancı ve hain olsaydı
Ama satılmış olmasaydı
Beni pusulara düşüren
Ve keşke benden olmasaydı
Bana vuran paltanın
Ve köklerimi eşeyen kazmanın sapı
Yıkılmamla ayağa kalkacak şahlanacaksa davan! ..
Döküldü yaş, düştü ser
'Ya Allah, Bismillah, Allahüekber'
BEN ÖLDÜM SİZ SAĞOLUN.

Şimdi unutuldum
Kimse tanımıyor, hatırlamıyor beni
Saldırısına uğruyorum satılmışların
Ve bin kez daha ölüyorum her seferinde
Şimdi soruyorsunuz birbirinize: kim bu adam
Ben kim miyim! ..
Ben satılmamış ülkü eri
Ben bu Vatan'ın sevdalısıyım

Ben su katılmadık sevgi delisi
Ben Hakkın ve hakikatin yolcusuyum
Ne yapsanız döndüremezsiniz beni bu yoldan
Bir elimde Yıldız bir elimde Hılal
'HAKKIDIR HAKKA TAPAN MİLLETİMİN İSTİKLAL.'

Kemal Eyüpoğlu

Ben sadece seni istemiştim

Ben istemedim güneşin batışını
Ve kızılığın kayboluşunu
Dağların ardından.
Ben Ayın doğmasını da istemedim
Yakamozları da.
Ben sadece seni istemiştim.

Engin denizlerde
Boğulmak da değildi amacım.
Can havliyle, ne dalgalar kucakladım.
Kimse mecnun demedi ama
şaire çıktı adım
Ve ben yalnızlığımı
şiirlerle yaşadım.

Ben istemedim karanlıkları
Issızlığı, sessizliği, ben istemedim.
Ruhumu bir nebze dinlendirmek için
Bedenimi yormayı da ben istemedim.
Ve sonunda rıhtımlarda
Tek başıma kalırken
Kan tükürdüm, kan kustum
Ruhsuza çıktı adım
Ve ben hep ruhumu aradım.

Ben istemedim, mezeyi meyi
Hep uzak durmak istedim
Rakıdan şaraptan.
Kader işte
Ayyaşa çıkmaşa da adım,
Hep sarhoşluğunu yaşadım.

Ben istemedim, bin bir türlü belayı
Ben istemedim düşüncelerle boğuşmayı
Ben deli olmakta istememiştim
Ben sadece seni istemiştim.
Kader işte
Deliye çıkmasa da adım,
Hep yarım akılla yaşadım.

Kemal Eyüpoğlu

Ben severim olabildiğimce

Ben, kışa hazırlanan
Yapraklarını döken sonbaharlarda
Çiçekler açtırırım kalemimle
Gönül bahçelerinde.
Dam olurum
Yoksulun dört duvarına
Ve severim candan olan özleri
Solmayan gül yüzleri
Severim olabildiğimce.

Kemal Eyüpoğlu

Beni yüreğinden atabildin mi?

Zaten gözden ırak etmişsin beni
Yürekten de ırak tutabildin mi?
Gözden ırak gönülden de ırakmış.
Beni yüreğinden atabildin mi?

Bir giriş çıkışlı bilinmez inde
Yarına vardın mı bugünden zinde?
Gözlerini yumup huzur içinde
Bir an olsun rahat yatabildin mi?

Sanma hiç bu dünya bir konaklık han.
Çıkmadıkça ümit eder seni can.
Senin de canının sıkıldığı an,
Hüzne biraz neşe katabildin mi?

Sözün lokum değil, şerbet bal değil!
Duruşun bir garip, normal hal değil.
Bende sevgi satılacak mal değil
Yok pahaya aşkı satabildin mi?

Mutluluk yok şan şöhret ve parada.
Ecel bekler canlılar hep sırada.
Acı vardır her onulmaz yarada.
Acını elinle tutabildin mi?

İçim neşe dolsa yine yüz gülmez.
Dost dostun haline nasıl üzülmez.
Elin ağzı torba değil büzülmez.
Kem sözü çiğneyip yutabildin mi?

Sende yıkılmışsın bu ne hal öyle
Ben dün de böyleydim bugünde böyle
Şimdi Allah için doğruyu söyle
Beni yüreğinden atabildin mi.?

09-10/01/2006

Kemal Eyüpoğlu

Benim ierimde karakişlar var

ieklerini istemiyorum ey bahar
Böceklerini de.
Benim istediğim sende yok
İstesem de veremezsin ey bahar
Benim ierimde karakişlar var.

Sen şenlenirken
Renk renk ieklerinle
Ve oynaşırken böceklerinle
Ben, yazlara direnen
Ve muradına eren
Karakışlara esir olmuşum.

Sen, var yoluna git ey bahar
ieklerinde sende kalsın, böceklerinde
Kanatları nokta benli böceğini
Eksik etmeden yanından
Sen yoluna git ey bahar
Benim yollarımda karakişlar var.

Kemal Eyüpoğlu

Benim isteklerim

Terzi kendi söküğünü dikemez
Kimse, yad tarlaya tohum ekemez
Yollarımı, yorgun ayak çekemez
Beni sırtlayacak, katır isterim.

Zalimlerin zulmü bir gün erirse
Gönüllere af fermanı gelirse
Diktiğim fidanlar meyve verirse
Adak vereceğim yatır isterim.

Mazluma, garibe kalkmasa da kol
Bilirim bu handa, günahımda bol
İstersen hem hakim hem de savcı ol
Ceza vereceksen, satır isterim.

Bıkkınlık insanda umut yitirir
Yalnızlık gönlüme acı getirir
Dost dostta kavuşur, hasret bitirir
Arayıp sorulmak, hatır isterim.

Kemal Eyüpoğlu

Benim olan

Sanmayın
Bir hiç uğruna yandığımı, yakıldığımı
Ateşden gömlekler giyip
Korlara düşmemin
Bilinmeyenlere takılıp
Zorlara düşmemin
Suçlusu benim.
Sanmayın, değer verdiğimi hayata
Paraya,pula
Para elimin kiri, kapı köpeği
Ama, sanmayın bu dünyada birşeyler olmadığını
Para,pul acı,çile, neşe,can, canan
Herşey, herşey var bu dünyada
Herşey sizin, hepsi sizin
Can Allah'ın
Canan benim.

Kemal Eyüpoğlu

Benim saklayacak samanım mı var

Vah'in kıymeti yok, ne çıkar vah'tan,
Körün istediği bir göz Allah'tan,
Başlasam akşamdan, çıksam sabahtan,
Beyhude lafıma kananım mı var.

Vade biter birgün, sessiz ve ansız,
Yaşa hayatını hamamsız, hansız,
Sarmış sağı solu dinsiz imansız,
Küfre verilecek imanım mı var.

Söyle bana: Dünya baki bir yer mi,
Boş ver karşıdaki namert mi ermi,
Ateş olmaz yerde duman tüter mi,
Karşıdan bakacak dumanım mı var.

Kınına sokta gel kanlı kamanı,
Unuttun, düşene miras amanı,
Sakladın samanı geldi zamanı,
Benim saklayacak samanım mı var.

Kemal EYÜPOĞLU Adana 26/02/2009

Kemal Eyüpoğlu

Benlik hasta, fikir bozuk, söz gitmiş

Herşey çıkar olmuş, hakka feda yok
Alım yok, satım yok, hal yok, eda yok
Yare ulaşacak ses yok, seda yok
Dil yaralı, cümle bozuk, söz gitmiş.

Artık gönül hiçbirşeye şaşmıyor
Su çekildi, derelerim taşmıyor
Şimdi duygularım ufku aşmıyor
Yolum çıkmaz, kulak,burun, göz gitmiş.

Abide yıkılmış, heryer kalıntı
Bu hasretlik bir yerlerden alıntı
Sanki hayat yapmacık ve çalıntı
Benlik hasta, fikir düşkün,öz gitmiş.

Saatleri ayarlayıp kurmadan
Telaşla koşturduk bir an durmadan
Hayatın tadına henüz varmadan
Ateş sönmüş, kül dağılmış, köz gitmiş.

Kemal Eyüpoğlu

Bilmeni isterdim

Bilmeni isterdim, ne hallere düştüğümü
Yazın sıcağında bile üşüdüğümü
Teselli aradığım şeylerin yalan olduğunu
Ve biçare gönlüme dert dolduğunu
Bilmeni isterdim.

Bilmeni isterdim, deli olmadığımı
Deli divane olduğumu
Senin her gününe hükmettiğini
Seni düşünmeye bilinen vakitlerin yetmediğini
Ama
Çektiklerimin canıma yettiğini
Bilmeni isterdim.

Kemal Eyüpoğlu

Bir çift göz

Bir göz
Bir çift göz
Hayata baktıran göz
Hayattan bıktıran göz.
Göz
Ey göz
Körün istediği göz
Bakmasını bilmeyen göz
Bakıp da görmeyen göz
Ey göz
Açık olsan da nafile,kapalı olsan da
Mîl çekilesi göz
Ve öpülesi göz
Ey göz
Hayatımın ışığı göz
Gören göz,görmeyen göz
Seven göz
Acısıyla tatlısıyla hayatımı yaşayan göz
Yaşatan göz.
Ölen göz,öldüren göz
Dostum göz,düşmanım göz.

Kemal Eyüpoğlu

Bir kuru selamı almadan gittim.

Bu Dünyanın binbir türlü malında,
Arı oldun, tat bulmadım balında,
Hep tek kumru oldum, hayat dalında
Pembe hayallere dalmadan gittim.

Gözlerinde sürme, elinde kına,
Uzağı yol ettim, vardım yakına,
Bir seher vaktiydi geldim kapına,
Çekindim tokmağı çalmadan gittim.

Bu hayat, herkesi bir yola soktu,
Gözümde, gönlümde herşeye toktu,
Gel otur demeye, yüzünde yoktu,
Vakit nakit oldu, kalmadan gittim.

Giden gitmiş gidemeyenler kalmış
Şimdi kış baharı koynuna almış
Duydum, o yar bana selam yollamış
Bir kuru selamı almadan gittim.

Kemal Eyüpoğlu

Bir masaldı benim dünyam.

Çocukken,
Hep masal anlatırdı büyüklerimiz.
Cinler periler vardı masallarımızda.
İyi adamlar, kötü adamlar, tek gözlü devler,
Bir dudağı yerde bir dudağı gökte arap bacılar.
Ne güzel masallardı onlar,
Çoğunu kimsenin bilmediği.
Anlatana mahsus, dinleyene mahsus.
Aradan yıllar geçse de,
Hiç terkedemedim eski alışkanlıklarımı.
Hafızama kazınan masalları hiç terkedemedim.
Bakmadan yaşına başına,
Hala masal istiyor gönlüm.
Pamuk Prensesli,
Yedi cüceli,
Binbir geceli.

Bir masaldı benim dünyam.
Hayallerim Özgürdü
Ve ben kafdağında gezinirdim.
Kahramanlarım vardı benim:
Tek gözlü devleri alt eden,
Ağız alevli canavarlarla boğuşan.
Günlerim şen şakrak geçerdi,
Masallarım vardı benim.
Hayatın tatasından uzak,
Peri kızlarına tuzak,
Pamuk prensesli,
Yedi cüceli
Ve binbir geceli.

Her günüm, bir öncekinden güzeldi,
Sen masallarına girmemiştin o zamanlar.
Şimdi hayat; okunmayan bir masal,
Yere indi uçan halılar,
Zümrüd-ü ankalar terki diyar eyledi,
Artık ellesem de cin çıkmıyor Alaattinin lambasından,
Ve kaf dağı çok uzaklarda kaldı.
Şimdi hayat,
Okunmayan bir masal.
Pamuk Prensesli, yedi cüceli,
Olmayan binbir geceli.
Sensiz, bensiz,
Şeytan üçgenli, etrafı dairesel,
Ve saireli.

Kemal Eyüpoğlu

Bir Salkımsöğüttüm yarin yolunda

Bir salkımsöğüttüm yarin yolunda
Yar bir ırmaktı, sessiz ve sakin
Mutluluk duyardım yoluna eğilmekten
Ve eteğine yüz sürmekten.
Rüzgar kımıldatırken incecik dallarımı
Okşardım uzanabildiğimce
Ve severdim gönlümce.

Tükenmek bilmezdi bekleyişlerim.
Sonra, yılların hışmına uğradık ikimiz birden
Devir değişti
Ve mevsimlerde ayak uydurdu değişime
Yağmurlar yağmaz oldu
Güneş, bir başka kavurdu
Ve sen akmaz oldun, suyun çekilince.
Sen kaynağında kurudun
Ve ben susuzluğuna yandım
Aşağılarda
Ve ben mahkumu oldum kurumuş yatağının.

Sonra, benimde döküldü yapraklarım,
Kurudu, kırıldı dallarım,
Dayanamadım susuzluğuna,
Yaşayamadım.
Gövdem sana eğildi,
Dallarım seni aradı,
Ayakta öldüm yokluğuna
Bir salkım söğüttüm ya ben
Bak, boynum bükük kaldı
Eskisi gibi.

Kemal Eyüpoğlu

Bir senden başka

Nadasa bırakılan, bir çatlamış topraktı
Filizlendiğim mekan
Ve başımı kaldırdığımda gök yüzüne
Etrafımda kimseyi göremediğimde
Korktuğumu, tir tir titrediğimi
Bir dost ses, bir deli sevdâ aradığımı
Kimseler fark etmemişti
Kimseler fark etmemişti yalnızlığımı
Bir senden başka.

Gündüzler örtünürken gecelerimi
Kimseler farkına varamamıştı çıplaklığımın
Boşluktan çekip çıkardığım ellerim
Örtmeye çalışırken avdet yerlerimi
Ve ben yaşarken utanmışlığımı
Yumarak gözlerimi
Saklamaya çalışırken yüzümün kızarıklığını
Kimseler fark etmemişti beni
Bir senden başka.

Yeryüzü ile ufkun kesiştiği noktada
Bulut bulut göklere uzandığımı
Cisil cisil ağladığımı sen fark ettin
Gökkuşağından kurduğum köprüler üzerinde
Umuda yürüdüğümü sen fark ettin
Bu günden vazgeçtiğimi
Yarınlarımı ise
Hazan rüzgarlarına emanet ettiğimi
Yine sen fark ettin.

Lakin
Seninde beyhude oldu fark edişlerin
Ne örtebildin çıplaklığımı
Ne giderebildin utanmışlığımı
Ne de çare bulabildin sipariş veremediğim yarınlarıma
Kimseler fark etmedi
Fark edişlerinin beyhude olduğunu
Bir benden başka.

Kemal Eyüpoğlu

Bir sessiz mekandı özlediğim

Bir sesiz mekandı özlediğim
Yazdığım, okuduğum
Gözümle görmeden gönlümle çizdiğim
Durgun sularında balık avladığım
Pişirdiğim, yediğim
ve kimselere söylemediğim.

Gözlerden uzak bir diyar,
Bir tek benim bildiğim
Sahili sazlıklarla kaplı yar.
Suyunun kıpırdanışından zevk aldığım
Hayallere daldığım
ve bazen ağladığım
O sessiz mekandı özlediğim.

Kemal Eyüpoğlu

Bir Zamanlar

Gençlik hüküm sürüyordu bir zamanlar.
Beynim de gençti, bedenim de.
Belim iki büklüm olmamıştı
ve taşı sıkça suyunu çıkarırdı ellerim.

Gözlerim var ya gözlerim,
O zamanlar bir şahinin gözleri kadar olmasa da,
iyi görürdü o zamanlar.
İğnenin deliğinden ipliği bir hamlede geçirirdim.

Şimdi,
Yaş yetmiş olmasa da,
herşey, değil eskisi gibi.
İğneyle ip hala elimde ama
Ellerim titriyor,
Gözlerim bulanık görüyor,
deliği bulamıyorum.

Kemal Eyüpoğlu

Birşey kalmadı

Dal budak vermemiş bir cılız köktüm
Kökümü topraktan çıkardım söktüm
Şeyda bülbül gibi ne diller döktüm
Kimseye diyecek sözüm kalmadı.

Bu ne biçim zindan, ne biçim hapis
Her tarafı izbe, her tarafı pis
Duvarlarda leke, tavanlarda is
Mazgal pencerede gözüm kalmadı.

Düşmanımla bile dostça görüştüm
Rızkımı açıkla, açla bölüştüm
Sonra, bir bilinmez denkleme düştüm
Uğraştım, pes ettim çözüm kalmadı.

Hor görmedim kimseleri horlandım
Efkâr bastı kaçamadım, darlandım
Hem maddede hem manada zorlandım
Yitirdim kendimi özüm kalmadı.

Cüceyle cüceydüm, devlerle devdim
Bir zamanlar bende ateş alevdim
Ve sonra zalimin zulmünü sevdim
Yandım küle döndüm, közüm kalmadı.

Kemal Eyüpoğlu

Birşey olamadım.

Bir yosun bile olamadım
Ey Deniz! ..
Ne tutunabildim kayalıklarına
Ne direnebildim dalgalarına
Hep ıslak kumlarında
Serili kaldı
Umutlarım.

Bir dal olamadım gövdende
Ey ağaç! ..
Bir yaprakta olamadım sende
Tomurcukta.
En sonunda toprak oldum
Ve
Serildim ayağına.

Kemal Eyüpoğlu

Bizim mahallenin yosması

Sen, bizim mahallenin yosması
Allah,özene bezene yaratmış seni
Boyun posun,endamında yerinde
Saçların inmiş beline
Gözlerin tabii afet,kirpiklerin ok ok
Yanakların sanki Amasya elması
Dudakların kiraz.
Hele o göğüs kafesindeki çifte kumrular

O ince bel,o kalçalar
Ya o bacaklara ne demeli
Küçücük ayaklarda ince topuklar.

Tamam güzelsin,hem de çok güzelsin
Yapma,etme yeter artık
Askılı bluzunun açıklığı inmesin göbeğine.

Şu bir karış eteğini
Uzatıver iki karışa
Sonra, değirmen taşı gibi dönmesin bir yerlerin.
Sen, gelip geçerken evimizin önünden
Doksanlık dedemin iç çekişleri
Senide yakacak beni de
Bak söylemedin deme
Eğer inme inerse dedemin bir yerlerine
Karışmam sonra.

Kemal Eyüpoğlu

Böyle gelmiş böyle gider

Bir gün buz parçası,bir günse kor'dum
Gördüğüm rüyayı hep hayra yordum
Neden, niçin diye herkese sordum
Elden birşey gelmez, kader dediler.

Ana, baba, kardeş, arkadaş, bacı
Sanki, herkes,heryer benden davacı
Nedir dedim, bunca sıkıntı acı
Yaşamadık ama keder dediler.

Bir ciğ gibi üzerime düştü kar
Bu dünya, bu sınır bu gönüle dar
Dedim, yaşamanın ne alemi var
El alem ne söyler, ne der dediler.

Bumudur hep kanun,bumudur tasa
Elimden kaymakta düşecek asa
Dedim, bir banamı bu kadar tasa
Bu hep böyle gelmiş gider dediler.

Kemal Eyüpoğlu

Bu dünyada ölününde derdi var

Hiç hesapladınız mı?
kaç gece kaç gün geçti bugüne kadar.
Kaç yaprak düştü takvim yapraklarından
Günü birlik.
Bu gün dünün aynısı değil,
Ben de dünkü ben değilim.
Dünyanın hali bu işte,
Çarşamba geliyor diye,
Şalınında derdi var.

Kırk gün kırk gece sürerdi düşünler
Gelin ata binip: Ya nasip derdi
Bir baş iken,
İki baş iki mide olur gönüller
Samanlık seyran olsada bir müddet
Olmasa da geçim derdi
Ya koca ya kaynana
Gelininde derdi var.

Günü birlik yaşar,
Ev park derdi yok nasıl olsa,
Nerde akşam orda sabah.
Son model araba da istemez,
Bir kırık direksiyon simidine fit.
Deli der geçeriz çoğu kere,
Tasası hiç yok gibi görünsede,
Bu dünya da.
Delininde derdi var.

Kimler geldi, kimler göçtü bu dünyadan.
Karun'un hazinelerini almadı,
Hzreti Süleyman'a kalmadı bu dünya.
Öldük kurtulduk demeyin,
Sağ omuzu sarar
Sol omuzun korkusu
Bu dünyada.
Ölününde derdi var.

Kemal Eyüpoğlu

Bu havalar

Bu havalar senin değil Orhan Veli
Benimde değil, onunda
Belki yediden yetmiğe herkesin
Ve olmayan
Yokmuğ gibi görünen bir merkezin
ekimindeyiz hepimiz.

Ne giden geri dönüyor Şimdilik
Ne senedi var gelenin uzun yaşamaya
Bu havalar bunaltıyor bizleri
İstifa ettiriyor güzel duygulardan
Düşüncelerden,
Kadından, Őarapdan, her Őeyden

Kemal Eyüpoğlu

Bu sevdanın ben mi koydum adını

Tabiat, üstünü değiştirirken
Etrafta yar yoktu, kimseler yoktu
Sonra, biri seni bana getirdi
Gözümü kapayıp gönlüme soktu.

Ne etsem eylesem, dinmedi sızım
Bu sevda çekilmez, bu sevda yaman
Kovalarken toz pembe umutları
İnce hastalığı azdırdı zaman.

Bu sevdanın benmi koydum adını
Leyla mı, Mecnun mu, yoksa Kerem mi
Bir bilinmez dert içine düşmüşüm
Bilmem ki sevdamı yoksa verem mi.

Kemal Eyüpoğlu

Bu vatan bizim

Yürümekle aşınmadı meydanlar
Hortumlarla doldu taştı cüzdanlar
Hainlere af istemez vicdanlar
Devlet adil olsun, bu vatan bizim.

Başlangıçta bel bağlama sonlara
Mahkum olmayalım yüzde onlara
El atmayın,kırk yamalı donlara
Bu Devlet, bu Millet, bu Vatan bizim.

Bir şey koymadılar avuçta elde
Garipler tükendi, depremde selde
Ey Muaazam devlet insafa gelde
Gülsün bu vatandaş, bu Vatan bizim.

Kurutmayın kemiklerde iliği
Artık örtün bütcedeki deliği
Kaldırın mezarda emekliliği
Bu canlar,insanlar, bu Vatan bizim.

Ellere yedirme benim malımı
Baldız,yeğen,oğul bilmez halımı
Bozuk zihniyetler kırar dalımı
Bu devlet, bu Millet, bu Vatan bizim.

İş bilen memuru türeten onlar
Enflasyon bitini üreten onlar
Milletin gözünü kör eden onlar
Uyan Devlet baba, bu Vatan bizim.

Kemal Eyüpoğlu

Buldum seni

Yanmış kül olmuş gönlümün
Közlerinde buldum seni
Sevdanın son nefesinde
Sözlerinde buldum seni.

İnce narin dudaklarda
Gurbet elde buldum seni
Türbe türbe adak adak
Esen yelde buldum seni.

Kıvrım kıvrım yollar aşır
Karda kışta buldum seni
Ve menziline ulaşır
Bir bakışta buldum seni.

İplik iplik, nakış nakış
Tabiatde buldum seni
Cinlerin top oynadığı
Bir saatde buldum seni.

İnsan eli okşamamış
Çiçeklerde buldum seni
Kanatları nokta benli
Böceklerde buldum seni.

Ferhat gibi dağda taşta
Çokluğumda buldum seni
Ne üstde var nede başta
Yokluğumda buldum seni.

İ

Kemal Eyüpoğlu

Cilvenaz

Saçları kuzguni siyah,
Gözleri gri fırtına,
Bakışları bir şimşek,
Tebessümü yıldırım.
Titretir yüreğimi yürüyüşü,
Aklımı başımdan alır endamı.
Belden yukarısı cilve,
Belden aşağısı naz.
Ah! .. komşumun kızı
Güzel Cilvenaz.

Kemal Eyüpoğlu

Çanakkale

-I-

Geldiler, yedi düveli arkalarına alıp
Güçlü olduklarını sanarak geldiler.
Takvim yaprakları 19 Şubat 1915'i gösterirken
Boğaz çelik yığınlarıyla dolmuştu
İsimlerini söylemeye dilimin dönmediği
Inflexible,Agamemnon,Goulois,Charlemagne
Bouvet,İrresistible,Ocean ve diğerleri
Gelmişlerdi ve geçeceklerdi! ..

Tarihin derinliklerinden kaçmış canavarlar gibiydi
Ağız açık namlular
Ve hep birden gürlediler
Kin kustular, ölüm olup yağdılar Mehmetlerin üstüne
Tabyalar ateş ateş, alev alevdi
Yanıyordu Ertuğrul,Hamidiye,Dardanos
Yanıyordu Seddülbahir,Kumkale,Orhaniye
Yanıyordu her yer
Bilmem dakikada kaç mermi
Metrekareye kaç kurşun
En olmadık mevsimde laleler açtı her tarafda
En güzel kırmızı en güzel renkte
Kol yok,bacak yok,baş yoktu Mehmetde
Ama Mehmet oradaydı
Yanıyordu taş üstünde taş
Baş üstünde baş kalmadığını sananlar.

Sonra gürledi bataryalarımız
Az sayıda top ve sınırlı sayıda mermi
Delikler açtı çelik yığınlarında
Nusret'in mayınlarıyla sarsıldı koca gövdeler
'Hani susturulmuştu bu bataryalar' diyordu
Düşman komutanı şaşkın ve çaresiz.
Boğaza gömülürken irili ufaklı gemiler
Tekrar gelmek için geri çekildiler.

-II-

Sonra yine geldiler
Yine davetsiz ve yine küstahdılar
Boğazlara gömülen gemilerinin acısını alacaklardı
Kum gibi kalabalıktılar
Dilleri,dinleri,renkleri farklı farklıydı
Ama,hepsi kanımıza susamışlardı
Gelmişlerdi ve geçeceklerdi! ..

Yine ölüm kustu namlular
Denizden karaya, karadan karaya
Ne mermisi tükendi topların
Ne kızgınlığı geçti namluların
Arıburnu'nda,Hisarlık'ta,Seddülbahir'de
Ertuğrul koyu'nda, Tekke Koyu'nda heryerdeydiler
Ve karşılarında göğüsleri iman dolu

Mehmetcikler vardı.
O Mehmetciklerki hepsi anadan doğma askerdi
On tabura karşı bir tabur
Bir alaya karşı bir bölük kahramanca savaştılar
Rapor üstüne rapor yolladılar komutanlarına
'İlk rapor:Bölgemize bir bölük düşman çıktı savunuyoruz.
İkinci rapor:Karşımızdaki düşman bir tabur oldu savunuyoruz.
Üçüncü rapor:Düşman bir alay kuvvetiyle taarruza geçti
Savunmaya devam ediyoruz'
Ve savundular
Canlarını değil Vatanlarını
Ve Onlar,bir bölüğün küçücük bir takımı idi
Ama onlar Dünyaya bedeldi.

Onlar bizimkilerdi, bizim çocuklarımızdı Onlar
Düşman çoktu
Sırtı pek karnı toktu
Ve Mehmetimin heybesinde azık
Matarasında su
Ve mavzerinde mermisi yoktu.
Onlar Talimatla 'bir zeytini üç lokmaya katık ederek'
Aç ve açık savaştılar
Tarihi yeniden yazdılar
Palamut Sırt'ta,Kanlı Sırt'ta,Yüksek Tepe'de
Kaba Tepe'de, Conk Bayırı'nda
Bir çoğu şehit olurken
Kimi elini, kimi kolunu,kimi bacaklarını bıraktı cephede
Kimi gözden kimi kulaktan oldu
Ama Vatanlarından olmadı onlar
Onlar,şehitoğlu şehit
Ve onlar gazioğlu gaziydi onlar
Destanlar yazdılar Çanakkale'de
Destanların en büyüğünü, en anlamlısını
En kanlısını,en güzelini
Ve en acıklısını yazdılar
Onlar bizim çocuklarımızdı
Onlar şehitoğlu şehit
Ve gazioğlu gaziydi onlar.

Boş hayaller peşinde koşan diğerleri ise;
'Ben size taarruz etmeyi değil, ölmeyi emrediyorum'
Emriyle hucuma kalkan Mehmetciklerden
Süngü tatında acılar yaşadıkdan sonra
Bir alaca karanlıkta
Geldiklerinin tam aksi bir ruh haliyle
Sessizce gittiler.

Kemal Eyüpoğlu

Çırcıplak kaldı şair

Çektim, çıkardım hayatımın içinden
Ne varsa aşka dair.
Sonra birde baktım ki
Çırcıplak kalmış şair.

Kemal Eyüpoğlu

Dalgalar hırsız Şimdi

Bir zamanlar
Seninle, elele gözgözeydik
İki gönöl tek sevda
Beraber dizdizeydik.
Samanlık seyran olmuştu,
Kaygılar dağılmıştı düşüncelerden.
Sanki ikimiz var gibiydik koca Dünyada
Ve hiç umurumuzda da değildi hayat
Elele koştururken sahillerde
Para, pul, yarın hepsi hikayeydi ikimize.

İssız kumsallar bulurdük kendimize
uslu dalgalar muhafızımız olurdu
Ayak izlerimiz birbirine karışırđı.
Ellerimizle, ayaklarımızla
Birbirimizin isimlerini yazardık
Altın renkli kumsallara.
Şimdi! ..
Ne ayak izlerimizden eser var
Ne de yazdığımız isimlerden.
Uslu dalgalar köpürdü
Ne varsa aldı götürdü
Şimdi, sahiller ıssız
Đeli dalgalar hırsız.

Kemal Eyüpoğlu

Deniz

Ey deniz

Unuttum sanma seni
Ne sakın anlarının maviliği
Ne hırçın zamanlarının bulanıklığı
Hiç ama hiç çıkmadı aklımdan
Hala tokat gibi çarpar yüzüme
dalgaların ve hala
Çıglık çıglığa martıların

Kemal Eyüpoğlu

Dikenine bakma, güle ver gitsin.

Çoban olup, ham hayaller güttüysen,
Bülbül gibi dertli dertli öttüysen,
Aşkı bulmuş isen, kaybetmediysen,
Dikenine bakma güle ver gitsin.

Yüreklerden söküp atmali kini,
Yalan sevdaların olurmu dini,
Sarıp sarmalama, tutma sevgini,
Saçsız diye bakma kele ver gitsin.

Sen gönlümde hancı,gönül bir yamak,
Bitiş çizgisine kalmışsa ramak,
Zor değil sevgiyi dostta aramak,
İki satır yazıp tele ver gitsin.

Sen benim gözümde başka dünyasın,
Ne uzun ne kısa sürmesin yasın,
Üzüntü sıkıntı seni yormasın,
Çıkar at içinden sele ver gitsin.

Alan aldı gitti anılarımı,
Hayatla bölüştüm bütün varımı,
Elde kalan eski eşyalarımı,
Para pul arama ele ver gitsin.

Adana 15/09/2008

Kemal Eyüpoğlu

Dinle Müdür beyim maruzatım var

Ne satılık katım, ne de yatırım var
Ne taksi, ne dolmuş ne de atım var
Ne de kimselere itimatım var
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Gün oldu emirler, demiri kesti
Hiddetin yel oldu bağrıma esti
Huzur,sanki uçup giden nefesti
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Ne saygı ne sevgi koymadık verdik
Birden bilinmezin sırrına erdik
Bazen karşılıklı ipleri gerdik
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Haksızlığa susan dilsiz şeytandır
İçinde uyuyan kalbi uyandır
Suçlu bulur isen ateşde yandır
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Kimseler yerinde sürmedi devran
Sanki ben yolcuyum burasıda han
Yüzün bize içten gülmedi bir an
Dinle, Müdür beyin beyim maruzatımı.

Nedir tütünümün size zararı
Bilirim kendimede olmuyor karı
Fasulye ekersen bitermi darı?
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Çektiğim sıkıntı kilo değil ton
Şayende kel başım bak oldu beton
Ne elde telefon ne çepde jeton
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Eller ata bindi, kılıç kuşandı
Bu devir hep böyle gidecek sandı
Görmedin bu şair tükendi yandı
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Ne atım var, ne gölgede eşeğim
Yokuştan hiç rahat olurmu eğim
Sanki kuş tüyünden, hasta döşeğim
Dinle, Müdür beyim maruzatımı.

Kemal Eyüpoğlu

Doğru olmak

Eğer tartışıyorsa iki dostunuz
Mevzu, 'bir incir çekirdeğini doldurmaz' ise de
Ve siz 'iki arada bir derede' kalmışsanız
Birinin 'ak dediğine diğerı kara diyorsa'
Bir orta yol bulamıyorlarsa
Ve siz orta da kalmışsanız
Yapacağınız üç Şey vardır.

Birincisi:

Ak diyecek kara diyeni küstüreceksin

İkincisi:

Kara diyerek ak diyeni üzeceksin

Ücücüsü:

Hiçbirşey söylemeyeceksin.

Aslında en doğrusu hiçbirşey söylememek olmalı ama

Siz arayı bulmak için gri demek Őansına da sahipsiniz

Netice de, ne söylerseniz söyleyin

Zararı yine size dokunacaktır tahminimce

Akıl var, mantık var

Dostlarınızı kaybedebilirsiniz

Tercih sizin.

Kemal Eyüpoğlu

Doktoruma lafım yok

Be hey Doktor,
Beyaz önlüklüm,
Neşterini sevdiğim.
Bre densiz, hem de bensiz içersin bu rakıyı.

Yasaklar getirirken bana
Sen katık yaparsın rakıya tütününü
Bana verirsen talkını
Sen bağıyla götürürsün salkımı.

Be hey doktor,
Beyaz önlüklüm,
Neşterini sevdiğim.

Bu sana son gelişim
Vizite ücretin başka bahara kalsın
Civanım, iki gözüm
Yok sana
Başka sözüm.

Kemal Eyüpoğlu

Dokunmalarına gerek yok

Bir küçücük çocuğum,
Ellerim yumuk yumuk.
Vermişler ağzıma,
Şerbete batırılmış emziği.
Şüt yok,
Dokunmalarına gerek yok ağlayacağım.
Bahanem çok;
Karnım aç,
Gazım var eskiden kalma.
Ve batırmışım altımı üstümü.
Anne, neredesin.

Kemal Eyüpoğlu

Döktüğün terlere kurban olurum

Nesli eğlencede, bitmez oyunda
Kahramanlık yatar senin soyunda
Dere, tepe, bozkır, hudut boyunda
Bekleyen erlere kurban olurum.

Bir ateş, bir alev senin nefesin
Zalimlere karşı gür çıkar sesin
İmanlı göğsüne kurşun değmesin
Girdiğin sipere kurban olurum.

Dünya bilir seni, Mehmetcik adın
Şanına şan kattın öyle yaşadın
Toprakta basmadık yer bırakmadın
Bastığın yerlere kurban olurum.

Seni seni gibi yiğitler anlar
Eşini az gördü bütün zamanlar
Hain namlularda kahbe kurşunlar
Taktığın miğfere kurban olurum.

Vadide, yamaçta, dağlarda, yarda
Yağmurda çamurda, tipide karda
Hürmüz'de, Besta'da, Cudi, Gabar'da
Döktüğün terlere kurban olurum.

Kemal Eyüpoğlu

Dün bugün ve yarın aşk

İlmik ilmik dokunan
Ve nakış nakış işlenen
Bir elbise gibiydi aşk
İçine ikimizin birden girdiği
Sevdamızın çıplaklığını saklayan.

Sonra,zaman kemirdi ilmikleri,düğümüleri
Sökülmeye başladı dikişler
Ve daha sonra çekiştirmeler başladı
Kolları sende kaldı
Yakası bende
Diğer parçalar el uzatan herkeste
Şimdi
Boynumu sıkıyor
Aşkının bende kalan yakası.

Uzaklardasın
Ama seni görüyorum
Kaldırımsız sokaklarda yürüyorsun
Ayak seslerini duyuyorum
Gözlerin, hala gözlerimin içinde
Ve dudakların hala dudaklarımda
Uzaklarda olsan da
Sen benimlesin.

Zalim bir avcı gibiydi Zaman
Günlerimi vururken birer birer
Ölen her gün
Hayat zincirinden kopan her halka
Nasıl da dağıttı beni
Ve kaç parçaya ayırdı aşkı
Bugün,nefes alamıyorum sensiz
Kıymetleniyor sevdalar ölünce
Nasıl özlüyorum bir bilsen
Soluduğun havayı.

Kemal Eyüpoğlu

Dün ve yarın

Dün küçük bir çocuktum
Bayramlarda el öper,şeker toplardım
Birdirbir, uzuneşek, çelik çomak
Ve evcilik oynardım.
Sonra büyüdüm,
Okudum, askerliğimi yaptım
Memur oldum, evlendim
Çoluk çocuğa karıştım
Ve sonra yıllar yılları kovaladı
Ve ben hep kaçanla kovalayan arasında kaldım
Yıllar geçti koşarak
Birbirini aşarak ve benden bir şeyler alarak.

Bugün yılların yorgunluğu
Yansımış yüzüme
Dişlerim kesmiyor eskisi gibi
Kulaklarım ağır işitiyor
Gözümde kalın gözlükler
Ve öpemiyorum helalligimi eskisi gibi
Belim bükülmüş
Tutmaz olmuş dizlerim
Ve dizlerimin dibinde torunlarım.

Yarın ise,
Yarın için bugünden
Kimseye bir şey söylenmez
Kime ne derim
Yarına Allah Kerim.

Kemal Eyüpoğlu

Dünyadan bir şey ütmemek

Ölmek, bir şey ütmemektir Dünyadan
Ölüm, bir menzile kavuşmamaktır.
Ölüm, göz açmak ve göz kapayarak
Yılların önüne geçip akmaktır.

Ölüm Kucaklaşmak kara toprakla,
Haşır neşir olup öze dönmektir.
Ölüm, püskürmektir bir volkan gibi,
Ve sonra tükenip, birden sönemektir.

Ölüm, cana candan sunulan zehir,
Altın kupalarda içilen şerbet.
Ölüm kapılara kurulan pusu,
Herkes acısını tadacak elbet.

Ölüm korku değil göz bebeğimde,
Ölüm haksız bana mirasım helal.
Korkuya dağları bekletmem artık
Kağıtım kalemim senindir gel al.,

Kemal Eyüpoğlu

Dünyam ve sen

Yazıyı alnına yazarken kalem
Sende bir memeden iyi şeyler em
Hayat denilen şey, tutuşmuş alem
Ateş var, çıra var yakmasam olmaz.

Ham dilin yarası, insanı yakar
Halden anlamayan boş gözle bakar
Dereler, ırmaklar bulanık akar
Ben de boz bulanık akmasam olmaz.

Dünya denilen yer, eni boyu dar
Cefadan uzak dur, muhabbeti sar
Senin gözlerinde yıldırımlar var
Ben de şimşek olup, çakmasam olmaz.

Kimi hasretine, kereme erdi
Kimi cananını kimi can verdi
Elime vermişler çileyi, derdi
Başıma taç yapıp, takmasam olmaz.

Menzilde nöbetçi, artık dur derken
Hiç deme, bu vakit daha çok erken
Göz gözü görüp de içi gülerken
Hülyalı gözlere, bakmasam olmaz.

Kemal Eyüpoğlu

Dünyaya bıraktım

Rahattım
Düşüncelere beynimi kemirtmediğim zamanlar
Ve keyfim, beyde yoktu inanın
Ne ince eler, ne sık dokurdum
Gündüzlerle geceler yarış yaparken birbirini geçmek için
Hiç düşünmez
Ve kafamı da yormazdım
Olur olmaz şeylere.
Düşünmezdim Dünya'nın ilk halini
Dünya doğarken
İlk olarak gündüzemi yoksa geceyemi kucak açmıştı
Ne, neyi takip etmişti
Hiç düşünmezdim.

Sonra
Daha sonraları
Şiirler karalamaya başladım
Sevdiğim zamanlarda da yazdım
Sevmediğim zamanlarda da
Bazen, tabiatın çekiciliğine kapıldım
Bazen, bir çift gözün esrarına
İçmeden de şiir yazdığım çok zamanlar oldu
Ama
İçerken yazdıklarımı bir başka sevdim.
Kızgın mil yaptığımda kelimeleri
Kendi gözlerime çektim
Ve hayatımı yazdım
Bembeyaz sayfalara
Simsiyah kalemlerle.

Sonra unuttum geçmişimi
Rüzgarlara bıraktım yarınlarımı
Adımı, sanımı, şiirlerimi
Sevdiklerimi ve sevmediklerimi
Kısaca herşeyimi sana bıraktım ey Dünya
İmtahan sahası yalancı Dünya.

Kemal Eyüpoğlu

Düſer

Elin yüreginde ferahlık eser,
benim yüregime kızgın kor düſer.
Hayat; tüm yüküyle çöker üstüme,
Ellere kolaylık, bana zor düſer.

Çoğu kez düſeſ'i umut etsem de,
Hileliymiş gibi, hepyek zar düſer.
Şanssızlık bir kere gelmeye görsün,
Gönlümde dağlara, boran, kar düſer.

Çiçek dağıtsalar yalan Dünya'da,
Bana diken, başkasına gül düſer.
Perde arkasına saklanıversem,
Pencere açılır, perde, tül düſer.

Kemal Eyüpoğlu

Eline altından maşa verirdim

Hayal dünyasından çağırsan beni
Uğruna hayatı boşa verirdim
Çirkini güzeli ayırt etseydim
Varımı yağumu hoş'a verirdim.

Kaf dağına kaçıp el etsen bana
Ardıma bakmadan koşu verirdim
Bülbül ol, gülşende şakı deseysin
Bir ömür hiç susmaz, coşuverirdim.

Sen bir Leyla, sen bir Şirin olsaydın
Adını dağlara, taşa verirdim
Geri döndüğünü görebilseydim
Sevinir gözümü yaşa verirdim.

Şenin ellerini tutabilseydim
Oper oper, koklar başa verirdim
Gönlümdeki kuru alasin diye
Eline altından maşa verirdim.

Kemal Eyüpoğlu

Ellere yürü

Ne kadir den ne kıymet den anlarım,
Kadir kıymet bilen ellere yürü.
Zora rast gelirse korkar yanlarım,
Korku nedir bilmez ellere yürü.

Senin için dağı taşı deiecek,
Çölden kalkıp ayağına gelecek,
Gerekirse bu uğurda öiecek,
Gönlü, ışı l ışı l ellere yürü.

Bir sel gibi çoşup delice akan,
Ateş ile seni kavurup yakan,
Hayata, umutla güvenle bakan,
Gözü gönlü açık ellere yürü.

Sakin yılma, sevda gönlünden gitmez,
Gurbet başa bela, sıkıntın bitmez,
Yarana merhemler, ilaçlar yetmez,
Lokman Hekim olan ellere yürü.

Kemal Eyüpoğlu

Enflasyon kimlere satayım seni

Yoksullaşmak kader diye bilindi
Yetmiş yılda nerelere gelindi
Çeketler yırtıldı, cepler delindi

Enflasyon, nereye atayım seni
Kimse almaz, kime satayım seni.

Puldan kötü ettin, güzel paramı
Bakkalla kasapla bozdun aramı
Yıllar boyu kanattın hep yaramı

Enflasyon, nereye atayım seni
Kimse almaz, kime satayım seni.

Yoluma her zaman engeller kurdun
Sağımda, solumda, tepemde durdun
Bazen sessiz kaldın, bazen kudurdun

Enflasyon, nereye atayım seni
Kimse almaz, kime satayım seni.

Bu Devlet, bu Vatan, bu Canlar yaşar
Bu Millet seni de tepeler aşar
Gün gelir seninde hedefin şaşar

Enflasyon nereye atayım seni
Kimse almaz, kime satayım seni.

Kemal Eyüpoğlu

Ey yar, hala ne diye gelmiyorsun

Yalnızlık dudağımda, titrek içli bir beste,
Gülüm solmuş gülşende ve bülbülüm kafeste,
Arayıp çağırmaktan, güç kalmadı nefeste,
Ey yar, hala ne diye gelmiyor sevmiyorsun.

Bir yanda kızgın ateş, bir yanda soğuk rüzgar,
Kenetlenmiş yakama sıkıyor beni efkar,
Acı,çile,sefalet yanıma kalan tek kar,
Ey yar, hala ne diye gelmiyor sevmiyorsun.

Gün olur yorgan gibi anılar sarar beni,
Hasretin kesmez bıçak, acıyla yarar beni,
Ne bir dost, ne bir düşman arayıp sorar beni,
Ey yar, hala ne diye gelmiyor sevmiyorsun.

Habersiz düştü gönül, sevgi denilen ağa,
Dalıp yok olacağım esrarengiz batağa,
Ya sana koşacağım yada kara toprağa,
Ey yar, hala ne diye gelmiyor sevmiyorsun.

Yalanmış bu dünyada, ölmez sevgiler yalan,
Biraz kül, biraz duman gönül od'undan kalan,
Her gün bir başka hırsız ümitlerimi çalan,
Ey yar, hala ne diye gelmiyor sevmiyorsun.

Sende gerçek sevgiyi başka yerlerde ara,
Karanlıklara girdim, uzak durdum aklara,
Yıllardır ağıt yakar gönül yalnızlıklara,
Ey yar, hala ne diye gelmiyor sevmiyorsun.

Kemal Eyüpoğlu

Fark etmemiştim

Yağmur yağıyordu sen giderken.
İnceden inceden
Serpştiriyordu damlalarla.
Ve ben fark edememişim ağladığını
Sen giderken.

Benim boynum büküktü,
Ben ağlamaklıydım zaten.
Yüzünde ekşi bir tebessüm
Gözlerinde hüznün vardı
Yuvasından düşmüş
Bir yavru kuş gibiydi titreyişlerin
Ve sonra sen gidivermiştin işte.

Ben farkında değildim olanların
Sahilde dalgalar çıldırmış gibiydi
Ve çığlık çığlıyordu martılar.
Sonra yağmur durdu, deniz duruldu
Bir renk cümbüşüne dönüştü gökyüzü
Ve sen gidivermiştin
Arkana bakmadan
Selam sabah bile vermeden
Gökkuşuğuna.

Kemal Eyüpoğlu

Fener ve ufuk

Ne geceler sardı beni
Ne yıldızlar sarmaladı
Uzandım tutamadım yıldızları
Ve denizde;
Dalgalarla boğuşan Ay'ı
Ve yakamozları.

Sonra;
Issız bir koyda
yalçın kayalıkların üzerinde
Gönlümün fenerini yaktım
Gözlerimi sabitleştirerek bir noktaya
hep ufka baktım.

Ne yanıp sönen fener,
Ne açıktan geçen gemilerin ışığı
Ne Ay, ne Yıldız avuttu beni
Yıllar hem feneri yıprattı hem beni
Gömülü kaldım hep
Mazinin karanlıklarına
Ve sensiz
Birşeyler kalmadı yarına.

Kemal Eyüpoğlu

Garipliğimi yaşayayım

Bir garip mezarı olacağım
Bir salkım soggüt altında
Dallar ve yapraklar üzerime uzanacak
Ve ben
Yalnız kalmayacağım yattığım yerde
Birde
Çoban kaval çalarsa baş ucumda
Kimseler değmeyecek keyfime
Eşeğim gölgedeymiş gibi sevineceğim

Baş ayakları olmayacak bu mezarın
Kimseler bilmeyecek kimin yattığını
Kimi yatır, kimi bilmem ne zat diyecek
Kimseler bilmeyecek
Bu küçücük tümsekte
Eyyübizade garip efendinin yattığını
Sen hariç.

Kemal Eyüpoğlu

Geçmez akçe

Dağ gibi bütündüm, yar yar yarıldım
Aradım yoktunuz, öze darıldım
Kötü günde zalimlere sarıldım
Şimdi siz içimde, yara oldunuz.

Bulamaz ettiniz, bildik yerimi
Şormadan aldınız, alın terimi
Önce söndürdünüz gözde ferimi
Sonra bu beynime sara oldunuz.

Düz ovada yol bulmadım, şaştınız
Menzil menzil gezip, yollar aştınız
Batan günle birlik kızıştınız
Sonra ak alnıma kara oldunuz.

Varsın kötülükler hep sizde kalsın
Hatıralar sizi geçmişe salsın
Beklerken gönlümü hafiflik alsın
Hepiniz heybeme dara oldunuz.

Ne umut koydunuz, ne değersiz mal
Eller üzerinde gezer oldu Şal
Değer biçemezdi size bu Kemal
Şimdi geçmez akçe, para oldunuz.

Kemal Eyüpoğlu

Gel demezsin

Görünen köy mişali
Görürsün yandıgımı
İçimin yangını dışıma vurmuş
Bir sevda yoluma
Pusular kurmuş
Ve öyle bir yakalanmışım ki
Kaçarı göçeri kalmamış aklımın
Aklımda bir çift göz
Fikrimde bir çift göz
Hal böyleyken
Ve ben yanarken
Görürsün dumanımın tütüğünü
Görürsünde
Neden? gel demesini bilmezsin
Deli sevdama.

Kemal Eyüpoğlu

Gitme! .. yüreğimde kal.

Gitme! ..
Acelesi ne ki aşktan kaçmanın.
Bu yüreği, kazma kürek yeşertmedik mi,
Gül bahçelerine döndürmedikmi acılarımızı.
Paylaşmadık mı acı tatlı nice günleri,
Her karnımız doyduğunda,
Allah'a şükretmedik mi beraberce.
Tam unumuzu eleyip eleğimizi asacakken,
Nerden aklına getirdin ayrılığı.
Güneşin batışı ısıtmaz yüreğini,
Poyrazlar serinletmez seni oralarda.
Gitme! .. yüreğimde kal.

'Kız akli su akli' demiş ya atalarımız,
Nereye gideceksin su akıllım.
Gitme! bilmediğin yerlere,
Motoruna kuş girer uçakların,
Tren raydan çıkabilir,
Frenleri tutmaz olur otobüslerin,
Ve bir martı kadar dayanamaz bindiğin gemi
Okyanusların dev dalgalarına.
Yürürüm deme, yürüyemezsin
Bilmediğin yollarda.
Kurda kuşa yem yaparlar insanı,
Gitme! .. yüreğimde kal.

Hadi yol buldun yol aştın diyelim,
Ev buldun, iş buldun,
Ne diyeceksin komşularına, arkadaşlarına
Sonradan edindiğin dostlarına.
Tatile mi geldim diyeceksin,
Yoksa, yeni tayin olmuş memur mu olacaksın,
Ya da, işyeri açmak içinmi geldim diyeceksin.
Kimi kandıracaksın bir müddet,
Ya sonra, mum yadsıda söndüğünde
Kime ne diyeceksin.
Gitme! .. zamanı hiç olmadı gitmenin,
Gitme! .. yüreğimde kal.

Gidersen alıp götüreceksin
Gitme! ..
Zaten senin bu yürek,
Benim itim elin itinden iyidir.
Ne gereği var,
Bunca zamandan sonra kaçıp gitmenin.
Bu yürek ikimizde yeter,
GİTME! .. YÜREGİMDE KAL.

Kemal Eyüpoğlu

Gördüm

Bu Dünya'da aşk ve sevgi yalanmış,
Yollar eğri büğrü dolan dolanmış,
Yolun yarısında gücüm tükendi,
Gördüm ki; bağ bahçe, güller budanmış.

Kemal Eyüpoğlu

Gülden Habersiz

Kimse duymaz, feryadımı sesimi,
Bahçıvan, şaşırmış yine mevsimi,
Dal budak sakınmaz, yapar kesimi,
Dikeni kucaklar, gülden habersiz.

Hoca, okur yazar, arif geçinir,
Ne suyu içilir, ne aşı yenir,
Çiğ sözünü duyan kalpten incinir,
Alfabeyi bilmez, dilden habersiz.

Er kişi, zalime zulme eğilmez,
Mazlum kurda kuşa bile değilmez,
Evlat, atasına bakmayı bilmez,
Geçmişini unutmuş, dünden habersiz.

Düşman bu, biride bini de birmiş,
Çakallar kurt olmuş, sürüye girmiş,
İtin kurt olduğu nerde görülmüş,
Sürü yitik, çoban günden habersiz.

Habersiz alırlar benim olanı,
Büyük olur, iş bilenin talanı,
Ortaya da çıkmaz yalan dolanı,
Pire deve olur, filden habersiz.

Siğınılır şuna, buna, meğere,
Kaç kişi oturur bir tek eğere,
Kedi; mundar derken canım çiğere,
Kasapsa bıçaktan, gönden habersiz.

27/01/2015

Kemal Eyüpoğlu

Güldünmü içinden gelecek

Güldünmü içinden gelerek güleceksin
Zoraki tebessümün
Sahte gülüşlerin
Yeri ve zamanı olmamalı bu Dünya'da
İnsanların bir olmalı sözü
ve dört dönmemeli gözü.

Ne, serbest bırakmalı elleri
Ne, kelepçelere vermeli
İnsan;
İnsan olduğunun erdemine ermeli.

Yakaladın mı mutluluğu,
Katılacaksın gülmekten.
Dostunun mutluluğuda güldürmeli seni,
Yeri geldiğinde düşmanın mutluluğu da.

Bazen, hiç aldırmayacaksın başkalarına
Kendi kendine de güleceksin
Deli deselerde yüzüne
Ve demediklerini bırakmasalarda arkandan
Sen gülmeye devam et şen kahkahalarla
Hayata, Kadere ve bana.

Kemal Eyüpoğlu

Gün batımında kayboldum

Bir sevdayı koydun kuşun gönlüne
Kanatlandı uçu, kayboldu gitti
Neleri kaybettin gün batımında
Neşe, huzur hepsi tükendi bitti.

Günbatımı bürünürken kızıla
Bulutlaqr ağladı, dağlar üzüldü
Bu gidiş başlangıç oldu yarına
Yarınlar da yarınlara süzüldü.

Sanki gün batımı, zalim avcıya
Vurulan ceylandı, kanı dökülen
Dağları aşmaya gücü yetmeyen
Yıkılarak düşen boynu bükülen.

Sonra, göçüp gitme vakti gelince
Solan gün rengini bir güle verdi
Biz sevdayı masallarda ararken
Gün battı geceler murata erdi.

Kemal Eyüpoğlu

Gün geceye satılık

Gecenin gündüz ile karıştığı yerdeyim
Kimim ben,neredeyim? bu diyarda ben neyim?
Nerede olmam lazım ve ben şimdi nerdeyim?
Dönmeyenden umut yok,dönecek olan döndü,
Kara lamba gibiyim, gaz bitti fitil söndü.

Zembereği boşalmaz bu saati kim kurdu?
Şeklimi şimalimi, kime kimler uydurdu?
Hayat mücadelemde saflarımda kim durdu?
Çıktığım her seferde yürekler gördüm taştan,
Kalbi rehin bıraktım feragat ettim baştan.

Ay mahkuma gardiyan, yıldızlarsa muhafız
Sanki; derin bir yerde kuran okur bir hafız
Dünya dönüp duruyor, zaman hiç kesmiyor hız
Deniz bitti yol bitti, karalarda tükendi
Hayat obur mide de eritildi ve yendi.

Bulutlar kızarıırken güneşin batışında
Gün uykuya dalarken geceyle yatışında
Saat tiktağı gibi her yürek atışında
Bıkmadan çekeceğim seni güçsüz sineye,
Gün geceye satılık, hafta aya seneye.

20/02/2006

Kemal Eyüpoğlu

Gün geldi gün geçti

Karlı dağlar aştım,peşine düştüm
Yoruldum,yıkıldım yerlere düştüm
Ben bir gerçek değil,sadece düş'tüm
Farkına varmadım yaşadığımın.

Gün geldi gün geçti,hep aynı hayat
Düzeni de bozuk,aşıda bayat.

Karlı dağlar aştım,düştüm ellere
Mert sanarak,avuç açtım ellere
Kelepçe vurdular,sonra ellere
Kimseler bilmedi ne olduğunu.

Gün doğdu gün battı,hep aynı hayat
Düzeni de bozuk,aşıda bayat.

Karlı dağlar aştım,düştüm peşine
Peşinden koştuğum sen bir hayattın
Ne kol koydun bende,ne de bir kanat
Sildin bir kalemde,düşünden attın.

Gün doğdu gün battı,gece karanlık
Hayat dedikleri dünya bir anlık.

Kemal Eyüpoğlu

Hanlar

Şimdi kuşun kurdun uğrağı hanlar,
Tıklım tıklım doluydu bir zamanlar.

Çoluk çocuk, genç ihtiyar insanlar,
Konar göçer hep gülerdi bu hanlar.

Bu hanlar, hasreti alan yollarda,
Menzil menzil dizilmişti artarda.

Yorgun argın gelen nice kervanlar,
Hana ulaşınca hayatı anlar.

Hasrete ve acıya direnenler,
Canı yolda bırakmadan gelenler.

Kervan kervan katılanlar atağa,
Handa baş korlardı rahat yatağa.

Hanlar ıssız yolun dert ortakları,
Hanlar karabağrın gönül akları.

Bugün yollar ıssız, bozkırlar sessiz,
Menzillerde kalmış hanlar nefessiz.

Her yolun sonunda, şu dağ başında,
Binbir anı, özlem yatar taşında.

Tıklım tıklım dolduğu o zamanlar,
Binlerce yolcuya güldü bu hanlar.

Ne varsa gündüzde, güzel aktadır,
Şimdi hanlar ıssız, karanlıktadır.

Bilmem yaşlı yolcu şimdi nerededir,
Hanlar yıkık dökük, hep viranedir.

Bitkinleri zinde çıkaran hanlar,
Sizi ancak konup göçenler anlar.

Sizler ıssız yolun dert ortakları,
Sizler karabağrın gönül akları.

Bugün yollar ıssız, hanlar nefessiz,
Ne gelen ne giden hertaraf sessiz.

Kemal Eyüpoğlu

Hayat

Ne korkulara yer bıraktım içimde
Ne hicrana yer verdim
Buruşuk kağıtlar gibi geçmişimi
Düzeltilip önüme serdim.

Şonra muhasebesini yaptım hayatımın
İyi günleri bir bir ayırıp
Kötü günleri kapının önüne koydum
Ve sevindim çocuklar gibi
Mutluluklara doydum.

Kemal Eyüpoğlu

Hayat bir ağacı

Hayat bir ağacı, düşen yapraklar
Gün, hafta, ay oldu yıllara döndü
Kapılar kilitlendi, Perde çekildi
Gece yarısında ışıklar söndü.

Ne günlere kaldık, ne günler gördük
Ne çileler, ne sefalar yaşadık
Bazen çevremize duvarlar ördük
Sonra yıktık, sonra tekrar başladık.

Günler zincir oldu, aylar pranga
Geceler bir zindan, günler karanlık
Bir kapı, bir kilit, paslı bir sanga
Açtık girdik, kaldık orda bir anlık.

Gel otur seninle halvet edelim
Yüreğimin sesi, gözümün nuru
Bilki, direnecek halim kalmadı
Artık, topa tutma yıkılmış suru.

Kemal Eyüpoğlu

Hayat defderimi bktğmde gel

Kim yok, beni derde tasaya salan
Bakma sen neşeme, herşeyim yalan
Bir garip kemalden nedir ki kalan?
Acıyla gözyaşı dktğmde gel.

Buyur dzenlenen o son ayine
Hayatla didişmek senin neyine
Kapılar kilitli olsada yine
Paslı sangaları sktğmde gel.

Gerçeğin hayali kovduğ anda
Boğlduğm vakit gzyaşlarında
sahipsiz ve yalnız, dağ başlarında
Dizlerim bklp çktğmde gel.

Başma belalar getirsende gel
mrm boş yere yitirsende gel
Sylenecek sz bitirsende gel
Hayat defderimi bktğmde gel.

Kemal Eypoğlu

Hayat güzeldir

Boşver başkalarının dediklerine
Hayat güzeldir her şeye rağmen
Aşk güzeldir, sevmek güzeldir
Can çekişirken bile
Hayat güzeldir.

Gözlerde gördüğün mutluluğu
Doldurabilsen de gönlüne
Dolduramasan da
Hayat güzeldir
Ağlasan da
Ağlatsan da başkalarını
Hayat güzeldir.

Minicik yüreğinde yaşatsan da
Yaşayamadıklarını
Esiri olsan da korkularının
Ve mahkum olsan da
Bir delinin göğüs kafesinin içinde
Hayat güzeldir.

Hayat güzeldir
Kısacık gibi görünse de güzeldir
Bak, hala yaşıyor Leyla
Hala hayatta Şirin
Ve sesi geliyor Aslı'nın
Kimseler yok olmadı alemde
Hayat devam ediyor
Senle benle, sensiz bensiz
Kim ne derse desin boşver
Hayat güzeldir.

Kemal Eyüpoğlu

Hayat kel başıma Kakıyor şimdi

Varımı yoğumu boşa harcadım
Yokluğa ulaştım, hep adım adım
Birde baktım tamam olmuş saatim
Zaman nehir olmuş akıyor şimdi.

Ne gündüzüm gündüz, ne gecem gece
Mutluluk dilimde üçlü bir hece
Hayat çözülmeyen zorlu bilmece
Beni bilinmeze takıyor şimdi.

Dertler, hayatımın celladı olmuş
Nedendir? çileye ölgün göz yumuş
Bahçeler perişan, güller kurumuş
Bülbül dertli dertli şakıyor şimdi.

Neşeyi kaybetmiş o eski yıllar
Kurumuş çiçekler, kırılmış dallar
Bir avuç kül olmuş bende anılar
Mazi küllerimi yakıyor şimdi.

Bir servi altıdır, gidenin yeri
Artık ben değilim zamanın eri
Yaptığım ettiğim bütün işleri
Hayat, kel başıma kakıyor şimdi.

Kemal Eyüpoğlu

Hayata ve sana kandım

Ben oyuncak değilim
Abları bezli bebeklerin elinde.
Ben şairim kendimce
Yazan
Yazdığını sanan
Yazdıklarına aldanan
Hayata ve sana kanan.

Kemal Eyüpoğlu

Hayatımı yaşarken

ŞAHİN OLDUM

Yükseklerde uçtum,havayı yardım
Gözlerim yerdeydi,hep av kolladım
Gördüm kovaladım,av kaçtı ama
Gölgemle avıma korku yolladım.

ÇOBAN OLDUM

Güvenip verdiler sürüyü bana
İşimi,bir kurnaz sinsi kurt yıktı
Kaval çala çala,döndüm ağıla
Saydılar,sürümden çok eksik çıktı.

NEHİR OLDUM

Boz bulanık sularımı durulttum
Dağ tepe demedim, süründüm aşım
Göç zamanı,kolu kanadı kırık
Bir turna gelmedi,yıkıldım şaşım.

AĞAÇ OLDUM

Kovdum karakışı,dal budak verdim
Yapraklandım,çiçek çiçek bekledim
Bir kumru konmadı hiçbir dalıma
Günüme gün,yazıma kış ekledim.

TOPRAK OLDUM

Beyazlığı sildim,erittim attım
Yeşilliğe,bin bir renge büründüm
Ne bir arı geldi,ne bir kelebek
Nokta benli böceklerle süründüm.

En sonunda karar kıldım yazmaya
VE ŞAİR OLDUM

Doğdum ve büyüdüm,yaş geçti kırkı
Okudum ve yazdım,aradım ilim
Hala ellerimde kağıt ve kalem
Şairim,yazsam da meşhur değilim.

Kemal Eyüpoğlu

Hayatla ticaretin sonu

Kampanyasız başlamıştım hayatla ticarete
Ne ön ödemesiz alış veriş,
Ne her alış verişe bir fiş.
Ne bir alana bir bedava, ne uzun vadeli taksit.
Her aldığımı peşin ödemiş olsamda
İskonto bile yapılmamıştı bana.
Hal böyleyken bir gün
Ömrümün kırkyedi yıllık dökümünü
Tek bir faturayla önüme koyuvermişti hayat.

Ey hayat! ..
Nelerin faturasını kesmişsin bana
Her kalem mala yıllarımı vermişsin.
Yediklerim içtiklerim,
Sevdiklerim sevmediklerim
Dostlarım, dost görünenlerim
Neşeli günlerim, üzüntülü anlarım
Yollarım, yolculuklarım
Güldüğüm ve ağladığım zamanlar
Hepsi burada.
Ne kadar ince ayrıntıya girmişsin
Ve ne kadar kılı kırk yarmışsin bir bilsen ey hayat.
Gözyaşlarıma bile kaç sene yazmışsin
Hiç olacak işmi bu.

Günlerimi toplamışsin üşenmeden
Kırkyedi kere üçyüzaltmışbeşi
Bölmüşsün her kaleme
Kırk satırmı istersin kırk katırmı hesabı gibi.
Herşeyin bedelini peşin ödemedimmi ben sana
Şimdi neyin nesi
Bu gözüme sokmaya çalıştığın fatura
Neyin muhasebesi bu hesap dökümü
Zaten kıt kanaat
Zor zanaat geçinmeye çalışırken
Faturayı biraz şişirmedinmi ey hayat
Nerde bunun indirimi.

Bir kendime baktım boy aynasında
Bir elime tutuşturulan faturaya
Sonra kendime sordum utanmadan
Bu benimyim bu fatura benimmi diye.
Saçlarım, yerini yellere bırakmıştı
Gözlerim, ellerimin yordamıyla yol buluyordu
Belim, kirişsiz yay gibi olmuştu
Zamanında uzun atlayan bacaklarım
Ayaklarımı yerlerde sürütüyordu şimdi.
'Zamanında uzun atladıklarına say ulan.' derken
Ayaklarıma
Ve zapdedemezken yüreğimin atışlarıyla titreyen ellerimi
Bu hayata bu fatura yakışmadı desem de
Her kalemi bana ait biliyorum.

İtiraz etsem kime ne
Anamı seven kadı hikayesi.
Boynum kıldan ince ey Hayat
Unumu eledim ama daha eleğimi asmadım inan
Hala seviyorum hayatı ve hayattakileri.
Gel, şu faturayı makul birşeylere çekelim
Ne şiş yansın ne kebab
Sende müşteri derdi yok
Bendeyse mazaret çok.
İki kalem oynatsan ne çıkar.

Kemal Eyüpoğlu

Haykırış

Elbet birgün, akan sular durulur,
Davullar çalınır kösler vurulur,
Sancaklar yükselir, otağ kurulur,
Dünya'ya hükmeden Millet oluruz.

Bozkurt derki; haykırırsam ovada,
Sırtlan kalmaz ormandaki yuvada,
Başımızı koyduğumuz davada,
Ölse de kalsak da zafer bizimdir.

Bozkurt haykıracak bir gün Dünya'ya,
Yayacak her yere benim ülkümü,
Bu fani Dünya'nın dört bucağında,
Dinleyecek herkes benim türkümü.

Kemal Eyüpoğlu

Hem gülsün hem gülyüzlüsün

Sen, bilirmisin seher vaktini
Kuş şakımalarını, güneşin doğuşunu
Ve sessizliğin
Sessizce kayboluşunu.
Sen, hiç darbe de yememişsindir hayatta
El bebek gül bebek büyümüşsündür
Kolun kanadın da kırılmamıştır hiç
Ve belki de,
Önüne geleni sen kırmışsındır.

Sen, çiçekte açtıramamışsındır gönlünün köşelerinde
Duygularında yeşermemiştir senin
Ve dal budakta verememiştir
Körpe fidanların.
Sen, ne Mecnun'u bilmişsindir
Ne Ferhat'ı
Sen, bekçisi de olamamışsındır
Mezar taşlarınının.
Ama sen
Sen yokmusun sen
Sen herşeye rağmen
Hem yediverensin hem acı veren
Hep acılar yaşatsanda yüreğime
Sen hem gülsün
Hem de gülyüzlüsün.

Kemal Eyüpoğlu

Hepsi beni söyler beni anlatır.

Zalimin ve zulmün olur mu dini?
Kubbelerde alem, mihrapta çini
Sedef kakma sehpa, bir süslü sini
Hepsi beni söyler, beni anlatır.

Taç kapılı hanlar, temiz hamamlar
Vitray işlemeli rengarenk camlar
Cumbalı balkonlar, kiremit damlar
Hepsi beni söyler, beni anlatır.

Tarihe verdiğim kahraman erler
Ve Hak'kın yolunda döktüğüm terler
Şu gürz ve şu kalkan, şu altın miğfer
Hepsi beni söyler, beni anlatır.

Beni seyrat diyen Çeşm-i bülbüller
Altın yıldız kumaş, canlanmış güller
Eli belde desen, dokuyan eller
Hepsi beni söyler, beni anlatır.

Menzil menzil hanla bağlanmış iller
Kur'an okur, Hak'ka susayan diller
Aydınlatır beni sisli kandiller
Hepsi beni söyler, beni anlatır.

Efkarla, hasretle, şarla doluyum
Hakkın hakikatın doğru yoluyum
Ben Türk oğlu Türküm, işte ben buyum
Tarih beni söyler, beni anlatır.

Kemal Eyüpoğlu

Herkesin bir derdi var bu dünyada

Herkes dertli
Herkes muzdarip bir şeylerden
Bu dünyada.
Kimi sevmez kalabalıkları
Kimi korkar yanlıklardan
Kiminin nasırı
Kiminin basuru var
İdare lambası gibi bu dünya
Varlıkla ve yoklukla
Ve olmadık b.klukla
İdare edin gitsin
Gideceği yere kadar
Varmı başka yapılacak şey.

Kemal Eyüpoğlu

Herşeye eyvallah deme

Acı çeksen bile yumma gözünü,
Bu Dünya böyle de olsa çok güzel.
Mahrum etme seni gönül gözünden,
Gün gelir sana da uzanır bir el.

Uzan ve yakala göçmen kuşları,
Onları içine yerleştir ve sev.
Anlatsınlar sana çölü, vahayı,
Hayat bulsun sende masallar ve dev.

Mevsimleri hep sev, kışlarla kış ol,
Bahar ol yaprağa çiçeğe bürün.
Uğur böceğiyle, kelebeklerle,
Yaşadıkça elbet senin olur gün.

Her şey kuldan gelmez Allah'tan gelir,
Olmaza takılma, etme eyvallah.
Kuruyan ağaca sırt ver kuruma,
Dayanak yok sanma; dayanak Allah.

Kemal Eyüpoğlu

Herşeyim

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU'na

Halimi soruyorsun mektuplarında.
Ne anlatayım,
Nasıl anlatayım çektiklerimi.
Bir nefes alırım, bin nefes alırlar benden,
Göz görmez kulak duymaz,
Gönül hisseder,
Dil söyleyemez.
Gel de anlat yaşadığım hayatı
Sen olsan, anlatabilirmisin?
Gülüm, dikenim
Hayat dalım, testerem, herşeyim.

Yıllar yılları eskitti
Bu sevda beni eskitemedi
Yakan ben yakılan ben
Hayat kaybetmişse vefasını,
Yollar geçit vermez olmuşsa
Kırıksa kolum ve kanadım
Gücüm yoksa sana ulaşmaya
Ben kime ne edeyim.
Herkes, anlat diyor derdini
Koy elini vicdanına
Ve koy kendini benim yerime
Sen olsan anlatabilirmisin halimi
Gülyüzlüm, gülüm, dikenim
Hayat dalım, testerem, herşeyim.

Kemal Eyüpoğlu

Herşeyin başı sağlık

Göçmen kuşun aşkı bir mevsim sürer
Leylayla Mecnunun yüzlerce sene
Herkesin kısmeti yol üzerinde
Sevmeyi bir daha, bir daha dene.

Kucakla sevgiyle bütün Dünyayı
Ne içine kapan, ne yan ne yakıl
Yıllarca akacak bir suyu bekler
Dere yatağında bir kuru çakıl.

Zaman herşey için en iyi ilaç
Yolunun başıda sonunda dağlık
Ne para, ne şöhret ne de çokca mal
Herşeyin başıda sonunda sağlık.

Kemal Eyüpoğlu

Hey gidi hey

Ne sırtımı dayayabildim
Ulu ınarlara
Ne Uzattığım ellerime
Bir şeyler koydu ağı, bey
Hey dünya
Hey insanlık
Hey gidi hey.

Kemal Eyüpoğlu

Hiç unutmadım

Ne mevsimler yaşattın bana
Yazın dondurdun, kışın yandırdın beni
Soğuk rüzgarınla kuruttum terimi
Bakışların üşüttü beni
Ve hastası oldum güzelliğinin.

Sen, yazımın sarısı
Sen, ilk baharımın yeşili
Sen, karakışta karım.

Ne mevsimler yaşattın bana
Ve ne çok şeyi unuttum sayende
Ama
Karlı kış gecelerinde
Hasretinin sıcaklığının
İçimi ısıttığını
Ve hala ısıtmaya devam ettiğini
Hiç unutmadım.

Kemal Eyüpoğlu

Hoyrat ellerdeki mezar taşları

Bir güldü bakışların, ağlayan gonca güldü,
Sonra; hoyrat ellerde budanarak söküldü,
Gönül dağarcığıma ne yazılar döküldü,
O kalem kaşlarında, o kalem kaşlarında.

Sözde bitmezdi sevda, masallara adaydı,
Sanki geceyle gündüz buruk bir vedadaydı,
Ne in vardı ne de cin, her taraf uykudaydı,
Issız dağ başlarında, ıssız dağ başlarında.

Kim ne diyorsa desin, kulağımı tıkadım,
Sakin bana gelmeyin, batılsa itikadım,
Bir tek kendime yettim, bir kendimi yıkadım,
Sessiz göz yaşlarında, sessiz göz yaşlarında.

Issızda bir meçhulüm, kimseler dokunmuyor,
Ağaçlarda dal kuru, kumru bile konmuyor,
Şimdi Leyla'da kayıp, Aslı'ysa okunmuyor,
O mezar taşlarında, o mezar taşlarında.

Kemal Eyüpoğlu

Hüznümü sakladım

Bilinmez diyarlarda, aradım bulamadım
Kendimi pamuk pamuk bulutlarla akladım
Yoktu beklenen güzel, giden gelmez olmuştu
Hüznümü, gül kurusu akşamlara sakladım.

Herşey seni anlattı, heryer seni gösterdi
Gökten düşen elmalar, sende murata erdi
Sen yoktun bu mekanda, bu yer yabancı yerd
Yoktun ama rüzgarda nefesini kokladım.

Kemal Eyüpoğlu

Hüzün nedir

Hüzün nedir dostlar bilir misiniz?
Hüzün, yuvasından,düşen bir kuştur.
Hüzün,bir neşeye ulaşmak için
Devamlı çikılan bitmez yokuştur.

Hüzün,ayrılıktır,kavuşmamaktır
Hüzün,gurbet elde siyah gecedir
Hüzün,yaslı gönül,konuşmayan dil
Suskun dudaklarda,iki hecedir.

Hüzün,karlı dağdan kopup gelen çiğ,
Hüzün,bakmasını bilmeyen gözdür.
Hüzün,laf söyleyen yobaz hödüğün
Dilinden dökülen manasız sözdür.

Hüzün,yağmalanmış arı kovanı
Hüzün,bal yapmayan tembel arıdır
Hüzün,renk renk açan bir gökkuşağı
Mavi,yeşil,erguvan ve sarıdır.

Hüzün,tek kumrudur ağaç dalında
Hüzün,bir buhardır,sistir,dumandır
Hüzün toplulukta, kalabalıkta
Yalnızlık duyduğun bir kısa andır.

Hüzün, göz yaşdır gül yanaklarda
Hüzün, çisil çisil yağın yağmurdur
Hüzün,yoktan yere dosta atılan
Çıksa izi kalan,balçık,çamurdur.

Hüzün,sonbaharda yaprak dökümü
Hüzün,yollarımı kapayan kıştır
Hüzün,bir ceylanın zalim avcıya
Yolladığı acı,masum bakıştır.

Hüzün,beş yaşında su satan çocuk
Hüzün, parasızlık ve yoksulluktur
Hüzün,din imanı bir yana atıp
Menfaat peşinde kula kulluktur.

Hüzün,gece gündüz kapıyı çalan,
Hüzün,istenmeden gelen misafir
Hüzün,bulduğunu kabul etmeyen
Gönüllerde pastır,ellerde kirdir.

Kemal Eyüpoğlu

Hüzünler çiçek açtı

Dün çiçek çiçekti fidanlarım
Uzak dağların tepelerinde kar vardı
Bahar aşığımdı, yaz ise yardı.
Olgunlaşmak için sadece
Zamana ihtiyaç vardı.

Dün çiçek çiçekti fidanlarım
Büyüyüp meyveye duracaktı.
Çiçeklerim
Şarıydı, pembeydi, aktı
Ve umut
Bir su kadar berraktı.
Ve zaman
Bir su misali akacak
Ve zaman zaman içinde
Kendini
Zamana bırakacaktı.

Kemal Eyüpoğlu

İssızda bir türbeyim

Gözlerinide aldın ve bilmem kime kaçtın
Sonunda iki çıplak bir hamama yakıştı
Çareyi umutsuzca kem gözlerde aradım
Öysa derdime derman bir kaçamak bakıştı.

Küçük bir köy bakkalı oldu virane gönlüm
Her şey veresiyeydi, alan gitti tezgahdan
Sonunda iflas ettim,ne mal kaldı nede mülk
Çarede beklemedim boşuna ah'tan vah'tan.

Saçakta güvercinler sanki Fatiha okur
İssızda bir türbeyim sevdan ise türbedar
İki rekat namaza kapımda sana açık
Helallaşalım senle ödeyecek borcum var.

Şimdi türbe yıkıldı, türbedar ise kayıp
Şuskun rüzgar, sessiz dağ, kıpırdamıyor deniz
Senden yoksun bende yok, kaybolduk bir yerlerde
O gül yüzün bir hayal, hayallerimde bir iz.

Kemal Eyüpoğlu

İktidar muhalefet

İktidar muhalefet birbirini yaralar,
Bir gecede kuş gibi, uçar gider paralar.

Yolun sonu selamet, görünmesede ucu,
Bu gayya kuyusunda kime bulmalı suçü.

Kaymakam'a eğilir, bel kırar oldu Vali
Bilmem ki ne olacak, bu memleketin hali.

Koca çınar olsamda, yükü tutmuyor dalım,
Kambur olan ne varsa keselim doğrultalım.

Kesmek ve doğrultmakla çıkılacaksa düze,
Zaten kuyruğa geldik,yıllardır yüze yüze.

İş tutmak istesemde bana çıkmaz ödenek,
Herkes işsiz ve güçsüz boştta gezer yetenek.

İktidar muhalefet birbirini karalar,
Merhemsiz vaziyetde vadandaştta yaralar.

Vatan Millet diyerek, herkes birşeyler aldı,
Bana seçim zamanı sade oy vermek kaldı.

Bende hak istiyorum, vadandaşım ve açım,
Rahat yaşamak ister,anam, kardaşım, bacım.

Koca çınar olsada yükü tutmuyor dalım,
Kambur olan ne varsa keselim doğrultalım.

Kemal Eyüpoğlu

İnsanlığımı da götürdün

Ne güzel hayallerimiz vardı
Ne güzel konuşur
Ve ne güzel şeyler anlatırdık birbirimize.
Sararmış resimler olmayacak
Ve mazinin külleri
Bulaşmayacaktı üzerimize.
Bulutlar kadar hür
Fırtınalar kadar deli
Toprak kadar sadık
Ve Ferhat ile Şirin gibi
Sevdalı olacaktık seninle.

Sen hiç anlatmamıştın bana
Hayatın içindekileri ve dışındakileri
Sen
Hep kendini anlatmıştın bana.
Ve sen benide anlamak istemedin birgün
Ve o gün bu gün
Ben yalnızlığına sevdalandım
yapayanlızım
Ve çaresizim de üstelik.

Hani sen giderken
Birşey almayacaktın yanına
Hani bir çöpüme bile ihtiyacın yoktu
Sen giderken, bırak varımı yoğunumu
İnsanlığımı da götürdün.
ve ben yıllardır insanlığımın peşinde
İnsanların arkasındayım
Gel demiyorum sana
Ama farkına varmışsan götürdüğün şeyin
Bana insanlığımı geri ver
Verki sende kurtul
Bende.

Kemal Eyüpoğlu

İspat edebilirsen sensizliğimi

Acıkmışım
Dostluğa, kardeşliğe, sevgiye
Dilim damağım kurumuş
Dut yemiş blbller gibiyim
Sessizim.

Ne gryor
Ne duyabiliyorum kendimi
Duyu organlarım aresiz
İskeletim dik durmuyor
Fel olmuş gibiyim
Gık ıkaramıyorum hayata
Nefessizim.

Zorlamayın
Zora sokmayın
Yokuşa srmeyin
Ve drtp durmayın beni
Farkında bile değilim yaşadığımın
Hissizim.

Ne Dnyaymış yaşadığımız meğer
Herkes zevk ve safada
Vur patlasın al oynasın
Kimse derdinin tasesını duymuyor
Benimse
kaşıkla doldurduğum neşe kpm
Kepeyle kotardı başkaları
Suratsızım, nemrut gibiyim
Neşesizim.

Ve eğer
İspat edebilirsen
Seni sevdikten sonra
Geen bir saniyenin
Seni dşnmeden getiğini
şerefsizim.

Kemal Eypoğlu

İsterim

Ne fesleğen, lale, sümbül
Ne sevdaya aşık bir gül
Ne de zindanlarda bülbül
Gökyüzünü hür isterim.

Ne dağlarda kar isterim
Ne hasretlik yar isterim
Bu gönlümü kavuracak
Bir kıvılcım, har isterim.

Kemal Eyüpoğlu

İyi şiir yazardı rahmetli

Servilerin altını da benzetmişler bu dünyaya
Mezarlıklarda, baş ayaklar da zengin, fakir
Kimisi bakımlı, kimisi garip.

Bakın,
Şu abidevi mezar eşraf dan Nuri efendinin.
Büyük adamdı rahmetli
Bütün siyasileri tanır, her işi tıkırında giderdi
Yardımlı çok severdi rahmetli
Ama parayla yapardı
Toprağı bol olsun.

Şuradaki, beyaz mermerli mezar
Hıdır ağaya ait
Beş on köyü olduğunu söylemişti köylüler
Beş on köyü vardı
Ama züriyeti yoktu, tek tabanca yaşamış
Tek tabanca ölmüştü
Köylüler çok üzülmüştü öldüğünde
Lakin Hükümet, ağanın topraklarını
Köylerini cüzi bir ücret karşılığında
Dağıtınca
Ne çok bayram etmiş
Ve ne çok sevinmişti köylüleri.

Şu fabrika bacası gibi olan mezar
Fabrikatör Hulusi efendinin.
Şu ötedeki sarıklı baş ayakları
İmam Müslüm efendinin
Muhterem bir zat olduğunu söylerdi cemaati
Ama, köyün delisi Seyfi
Rahmetliyi muhtarın ikinci karısıyla
Derenin kenarında halvet ederken
Gördüğünü söylediğinde
Ne çok üzülmüştü rahmetli
Sağlığında.

Şu eğri büğrü olan mezar Abdülcanbazın
Dünyada işleri hep eğri büğrüydü
Doğru yolu sevmez, dolambaçlı yollara bayılırdı
Aklı fikri, karıda kızda
Rakıda, şarapta ve alemdeydi
Yine bir gün iyice zom olduktan sonra
Daha önce gelinini ve gelininin kızını kaçırdığı

Doksanlık Recep dayının

Kara fatmasıyla iş tutarken
Yediği tekmelerden felç olduğunu
Ve kısa bir süre sonra
Hakkın Rahmetine kavuştuğunu
Oğlu anlatmıştı herkese.

En son, şu köşedeki tümseği anlatayım sizlere

Servilerin uzağında,gölgeye muhtaç
Baş ayakları olmayan
Toprakla bir olmuş bu belirsiz mezar
Bu küçük tümsekte Eyyübizade Kemal efendinin
İyi şiir yazardı rahmetli
Ama şiir karın doyurmadiğı için
Mezarıda baş ayaksız kaldı.

Kemal Eyüpoğlu

İzzetle Nefise

Kim aldı götürdü, kim neler yaptı,
İzzet-i nefisten hala haber yok.
İzzetle Nefise pavyona düştü,
Faili meçhulden haberli er yok.

Nikbin tensip öldü, rica kayboldu,
İtibar gizlendi, para pul oldu,
Kim kimlere taptı, hangi kul soldu,
Özü sözü doğru bir er kalmadı.

Kemal Eyüpoğlu

Kar beyazım

Umut dediğimiz nedir ki?

Kar beyazım,
Kar beyazı olmalı umutların.
Leke olmamalı ve kızılılıkta olmamalı
Ve sararmamalı umutların.
Umut dünyası olsa da yaşadığımız hayat
Umutlara düşmemeli
Tükenmez hüznün gölgesi.
Hüznün, göçmen kuş olmamalı
Ve gidip gidip
Geri dönmemeli yuvasına.
Hüznün, harem kurmamalı içimizde
Ve yavrulayıp çoğalmamalı hüznün.
Hüznün, ara sıra misafir olmalı
Kabul edersek gelmeli
Kovarsak, başını eğmeli ve gitmeli.
İnsanlar sevse de birbirlerini
Herkes kendi yoluna gitmeli
Ve sende kendi yolunda yürümelisin kar beyazım.
Hasretin gözü yollarda,
Hüznün gözü bende,
Hüznümsüz yürüsem de yolumda
Başım omuz üstünde
Aklım, ayak parmaklarımın ucunda
Ve sende.

Kemal Eyüpoğlu

Karakışlara mahkum olmadım

Ara sıra sıkıldığım anlarda
Kader kısmet dedim, ya sabır çektim
Hicrana, cefaya kapı kapatıp
Düşüncelerime neşeyi ekdim.

Ne kızdım zifiri karanlıklara
Ne de şeffaf gündüzlere darıldım
Bir umudun tükendiği noktada
Başka başka umutlara sarıldım.

Mutlu olmak için para pul yalan
Nem varsa çıkardım, nem varsa sattım
Sonunda anladım her şey beyhude
Sadece gerçeğe elimi attım.

Peşinde koşturdum keleklerin
Zambaklarla doğdum, güllerle açtım
Tabiatla haşır neşir yaşayıp
Kendime, çevreme neşeler saçtım.

Ve sonra baktım ki keyfim yerinde
Hiç mahkum olmadım kara kışlara
Göremesem bile kaf dağlarını
Eşlik ettim ona giden kuşlara.

Kemal Eyüpoğlu

Karga tulumba

Şurda birini vurmuşlar
Sokağın ortasında
Kalabalığın içinde
Göz göre göre sırtından.
Kan davasından kanlıymış
Alıp götürdüler
Vurani da vurulanı da
Karga tulumba karga tulumba.

Etrafta birkaç şaşkın insan
Şurda bir düğün salonu
Biraz ilerde diskotek
Sokağın altında taverna
Parmak basmak varken kanayan yaralara
Herkes dansa vermiş kendini
Lambada lumba lambada lumba.

Kemal Eyüpoğlu

Kavuşmak mümkündür yeterki iste

Varsın uzanmasın,dertlerine el
Önüne konsada,bir sürü engel
Ben beklerim inan,bir gün mutlak gel
Kavuşmak mümkündür,yeter ki iste.

Gönül dertli,ateş alev hastaysa
Eğer,sevda seni çağırırmaktaysa
Ve sevda,yıldızsa,güneşse,aysa
Kavuşmak mümkündür,yeter ki iste.

Mal canın yongası,cananda cansa
Menzilleri aşmak,kalmışsa şansa
Ve sen bir yolcuysan,gönlümde hansa
Kavuşmak mümkündür,yeter ki iste.

Kemal Eyüpoğlu

Keşke açık gitmeseydi gözüm

Keşke
Dönebilseydim sırtımı hayata ve sana
Keşke vurdumduymaz olsaydım
Ve aldırış etmeseydim vurulduğuma
Keşke duygusalda olmasaydım bu kadar
Hiç etkilemezdi beni yıldızlar
Senin etkilediğin kadar.

Keşke, gülmeyi unutmasaydı yüzüm
Ve fırtınalar batırsaydı hayat gemimi
Keşke, içim dışım bir olsaydı
Ve içim kan ağlarken
Dışıma geçebilseydi hükmüm
Keşke, anlatabilseydim seni
Gelincik çiçeklerine
İsmi ni fısıldasaydım kumrulara
Ve keşke, kazıyabilseydim ismini
Çam ağaçlarına
Ve sakızlarını toplayabilseydim çam ağaçlarınının.

Ey hüzün! ..
Ey gözlerimin yaşı
Ey mezarımın taşı hüzün
Keşke, yüzüne vurabilseydim yaptıklarını
Keşke, ahımı alabilseydim senden
Kapatırken gözümü dünyanın güzelliklerine
Keşke, açık gitmeseydi gözüm.

Kemal Eyüpoğlu

Kırmızı güldü ağlayan

Bir kırmızı goncanın gözlerinde yaş gördüm
Bir sabahın erken vakti
Sarı gülün gözlerinin içi gülerken
Ve beyaz gül kahkahalar atarken
Dertliydi kırmızı gül
Derdinden ağlıyordu
Bir kırmızı goncanın gözlerinde yaş vardı
Belki korkusu bülbül
Belki de kardı.

Ne cevap verdi, derdinin ne olduğu sorusuna
Ne yüzüme baktı
Gül yanaklarından bir damla
Bir damla daha aktı.
Yağmur yoktu, yaş yoktu
Ve ufukta berraktı
Ama kırmızı goncanın
Gözlerinde yaş vardı.

Israrım boşunaydı
Herkesin derdi kendine dercesine
Anlatmadı derdini kimselere
Gözlerim kayarken gülyüzünden o narin gövdesine
Gördüm ki dikenleri yok olmuştu.
Anladım ki yaralıydı, yaslıydı
Ve anladım ki
Ağlamaya devam edecekti
Çelenklerde kuruyana kadar.

Kemal Eyüpoğlu

Kısa Sardılar

Dolu dolu yaşamadım bir ömür,
Ey hayat, biraz da haksızı sömür,
Saç dökük, yüz kırış, gözlerim kömür,
Çileli bir ömrü başa sardılar.

Umut; yaprak yaprak yeşil bir daldı,
Hayat; kovan kovan arıydı baldı,
Geçti gitti her şey, bana ne kaldı,
Günlerimi tek tek boşa sardılar.

Hırsız yarınlarım ufkumu çaldı,
Kim ne derse desin, hayat kutsaldı,
Şimdi ellerimde anılar kaldı,
Baharı görmeden, kışa sardılar.

Yaşadım çileyi önemsemeden,
Yattım kalktım, şükrü eksik etmeden,
Yün döşekte istemedim kimseden,
Yatağı yorganı taşa sardılar.

Kemal Eyüpoğlu

Korkuları vardır insanların

Korkuları vardır tüm insanların korkuları.
'Korku dağları bekler' demiş ya atalarımız.
Korku kol gezer her yerde,
Yüreklere, bileklerde, dileklerde.
Korkuları vardır tüm canlıların.
Kol kanat gerdiğimiz, sakladığımız
saklambaç oynadığımız.
Ve arada bir söbelediğimiz
Korkuları vardır hepimizin.

Korkuları vardır insanların korkuları.
Kimi baş olmaktan korkar,
Kimi kış olmaktan.
Kimi baş olur basılır,
Kimi kış olur asılır.
kader de varsa birşeylerin olacağı,
Ve korkunun ecele faydası yoksa,
Ve doktor: 'ne yersen ye' demiş
Ve perhize gerek görmemişse
Artık korkma! ..

Korkuları vardır insanların korkuları,
Kimi sevmekten, kimi sevilmekten korkar.
Kimilerimizin en büyük rüyası olmadımı,
Masal kitaplarında,
Ferhat ile Şirin, Kerem ile Aslı.
Ve çoğu zaman Leyla ile Mecnun olmak
İstemedik mi korkmadan! ..
Getirip ellerinle içime soktun korkunu,
'Elle gelen düğün bayram'
Korktuysam namerdim! ..

Korkuları vardır insanların korkuları.
Kimi, lafın ağırlığından korkar,
Kimi paranın.
Kimi, meşrepliğin hafifliğiyle yetinir,
Kimi ise hafifinden korkar.
Kimilerinde yükseklik korkusu,
Kimilerinde alçaklık korkusu vardır.
Kimininse en korktuğu şey,
İrtifa kaybetmemektir alçaklıkta! ..

Korkuları vardır insanların korkuları.
iç içe yaşadığı halde fark edemediği,
Ara sıra gelip giden,
Veya hiç terkedilmeyen,
Korkuları vardır insanların,
Boğaz boğaz, düğüm düğüm, ilmik ilmik, urgan urgan.
Korkuları vardır tüm insanların,

Doğaya hükmeden insan,
Doğayı katleden insan.
Bir taraftan çiçek üreten insan,
Diğer yandan silah üretir envai çeşit.
Korkuları vardır insanların korkuları.
Kimi ölmekten korkar,
Kimi ölmemek için öldürür.
Kimileri hayvanlardan korkar,
Kimilerine hayvanlık miras kalmıştır bir yerlerden! ..

Bende insanım,
Benimde korkularım var şüphesiz,
Hakka ve adalete hizmet etmeyen insanlardan,
Kahbe namlulardan, kör kurşunlardan,
Havada asılı kalan
Ve kimsenin sahiplenmediği kem sözden,
Ve ayağa düşmekten korkarım.

Kemal Eyüpoğlu

Kuşlar

Kuşlar için
En büyük özgürlük
Kanat çırpmaadır gök yüzünde.
Ve kanat çırpamadığı an
O kuş ölmüş demektir.
Çünkü yaşamak
Kanat çırpmaadır hür göklerde
Ve karışmaadır
Göğün maviliğine
Ve bulutların beyazlığına.

Kemal Eyüpoğlu

Kuşlara selam söyledim

KUŞLARA

Bir kanat çırpıőı uğurdu sizi
Göklerde özgürce kanat çırpıttınız
Akşam üstü, her yuvaya dönüşte
Eriőilmez ufka, hep göz kırptınız.

SELAM SÖYLEDİM

Baş eğdim, gülüşü eksik etmeden
Kuşlara, herkese selam söyledim
Bu günümü düne katık ederek
Ne varsa tükettim, nem varsa yedim.

AMA SANA LAFIM YOK

Herkes aldı benden alacağını
Uçan kuşa bile borcum kalmadı
Yaőlanmak, gönlüme en ağır ceza
Herkes var, sana lafım kalmadı.

Kemal Eyüpoğlu

Kuytu liman ve gemiler

Gemiler bekler kuytu limanda
Direkler, semaya uzanmış eller
Bir fener, boynunu bükmüş bir yanda
Ufku seyrettikçe ağlar gemiler.

Yelkenler yerinde beyaz martılar
Sanki son seferden kaçmış gemiler
Gözler hep yollarda, nerde kaldılar?
Nerede kaptanlar, nerede erler.

Denize açılmak, dalgalar yarmak
Şimdi bir ham hayal yüreklerinde
Bir limandan kalkıp birine varmak
Mümkün değil güç yok küreklerinde.

Limanlar yüz tutmuş yalnızlıklara
Nerde, yanaşmaya hazır gemiler
Ufukta kaybolan beyaz yelkenli
Bir gün döner limanıma demirler.

Kemal Eyüpoğlu

Küçük Bir Çocuğum

Ben çocuğum,
Sevimliyim, yaramazım.
Cana yakınım bütün çocuklar gibi,
Uzanmak isterim gördüğüm her şeye,
Sarıp sarmalamak isterim oyuncaklarımı.
Ama yapamam,
Çünkü kollarım yok benim.

Sarılır bana, anam, babam, kardeşlerim,
Candan arkadaşlarım.
Bazıları çekinse de sarılmaktan,
Bende sarılmak isterim herkese,
Ama sarılamam,
Kollarım yok benim.

Bende bütün çocuklar gibiyim.
Acıkırım, yerim, içerim.
Ağlarım gülerim, düşerim kalkarım.
Kucaklamak isterim her şeyi, Dünya'yı.
Tutamam, elleyemem, saramam.
Sarılamam, sarmalayamam.
Çünkü, kollarım yok benim.

Kemal Eyüpoğlu

Mahkumu olmuşum 24 saatlerin

Düşünceler yetmiyor seni düşünmeye
Mahkumu olmuşum 24 saatlerin
Kimseler bilmiyor seni
Sen bilinmeyensin
Adın yok sanın yok senin
Çünkü sen ölümsün.

Bazen gökyüzünün maviliği çekiyor beni
Bir küçük kuş olmak istiyorum
Kanatlarımı bırakıp rüzgarın kollarına
Uçmak istiyorum doyasıya
Ve yaşamak istemiyorum
Kartallara yem olmanın korkusunu.

Bazen denizin kokusu, dalgaların güzelliği
Ve çakıl taşlarının tıkırtısına takılıyor yüreğim
Bir balık olmak istiyorum o an
Dalmak istiyorum denizin derinliklerine
Lakin, yaşamak istemiyorum içimde
Büyük balıkların korkusunu.

Özgürlüğü aratıyorum kendime
Hudut istemiyorum
Gönlümün sınır kapılarında
Ve hasret de istemiyorum hayatımda
Ve vadesiz ayrılıştta.

Kemal Eyüpoğlu

Memleketimden dağ manzaraları

Birden düşüverdi aklıma memleketim,
Memleketimin dağları.
Kimi yeşil,
Renk renk çiçeklerle bezeli.
Kimi karlı, kimi kır
Kiminin eteğinde yaylalar,
Kiminde bozkır.

Gezerim, bıkmadan usanmadan
Gönlüme göre yar ararım içinizde
Yalnızçam dağlarında
Yalnızlığı yaşatırım kendime.
Gölgeli dağlarda saklanırım.
Ak dağlarda aklara bürünür,
Karadağ da karaları bağlarım.
Mescit dağlarında kılarken namazımı,
Sultan dağlarında
Sultanı olurum gördüğüm her yerin.

Mengene dağları sıkıştırırken benliğimi.
Esenlik bulurum,
Esence dağlarında.
Ve Murat dağlarında koşarken
Muradımın arkasından
Yolum düşer Allahuekber dağlarına
Sağda solda, yitik Mehmetlerimi ararım
Yaşasalar da tarihin sayfalarında
Ararım bulamam.
Ve sonra
Göz gezdiririm
Yükseklerden Kars yaylasına.

Şimdi bir ayağım Toroslarda,
Diğer ayağım Karadenizde, Ziganalarda
Bir elim Kavuş Şahab'ın doruklarında,
Bir elim batıda Kaz dağlarında.
Kucaklamış memleketimi dağlar
Doğudan batıya
Güneyden Kuzeye.
Ah Memleketim ah
Saf ve temiz insanların ülkesi
Tırnağım, kemiğim etim
Memleketim.

Kemal Eyüpoğlu

Memleketimi özledim

Özledim memleketimi, özledim
Özlemi yakar kavurur beni gidemem
Memurum hem iznim yok
Hem param.
Gönlümde açarken orman gülleri
Çifin çiçekleri gidemem,
Göremem.

Hasretini çeksem de
Dallarına kar tutmuş çam ağaçlarının
Canım çekse de cevizlerini, fındıklarını
Hırsız sincaplarını
Gidemem, göremem.

Kaç yıl oldu unuttum
Soğuksu şenliklerini
Fıyanoy yaylasını, Lişeri
Hemit Temelin koyunlarını, abasını
Rahmetli şoför Mehmet'in arabasını
Unuttum.
Gurbet ellerdeyim
Memleketimi de unuttum kendimi de.
Kimim ben?

Kemal Eyüpoğlu

Meskun mahallerin dışında Uzaklardayım

Gidiyorum! ..
Gecenin karanlığında bir yerlere doğru.
Yol benim, yolcu da benim.
Sıla mı gurbet mi,
Gitmek de zor kalmakta zor ama
Gidiyorum işte.

Uzaklarda titrer durur ışıklar,
Yollarda ışık ışık, gelip geçer farlar,
Yukarda yıldızlar parlar.
Ben ışıksızım,
Etrafım karanlık ve sessiz,
Gözlerim fersiz.
Lafın azı karar, fazlası yersiz.
Uzaklardayım! ..

Yolu da bilmem, yordamı da,
Uzaklardayım bilmem kaçınıcı kilometre.
Ve ben kaçınıcı kilometredeyim?
Atmışım kendimi meskun mahallerin dışına
Uzaklardayım! ..

Meskun mahallerin dışına taşıdım kendimi.
Seni de yanımda götürdüm,
İstemesen de.
Kurda kuşa adını söyledim,
Karıncalar bile ezberledi ismini.
Gürültüsüz patırtısız yaşamak istedim gönlümce.
Devrilmiş olsa da kilometre taşları,
Menzil orda ve sen hep oradaydın.
Şimdi ben,
Meskun mahallerin dışında uzaklardayım.
Gözlerim fersiz,
Lafın azı karar, fazlası yersiz.

ispela 13 Şubat 2008

Kemal Eyüpoğlu

Meyhane delisi

Neşeyi yudum yudum içerisine atan,
Bir meyhane delisi oldu beni ağlatan.

Gözler şiş,surat asık, saçlar ise bembeyaz,
Farkına varamadın,geçip gitti yine yaz.

Avunmaya çalıştın, boşalan şişelerle,
Derdine dert ekledin kırdığın kadehlerle.

İçtikce efkarlanıp,üzüldükçe ağlarsın,
Halinden anlayanın ciğerini dağlarsın.

Zaman su gibi akar,içecek halin kalmaz,
Sürünürsün yerlerde, tutacak dostun olmaz.

Meyhaneci seslenir: Dostlar kapatıyoruz,
Cevap dünden hazır: son defa atıyoruz.

Ama bu son şimdilik,yarın yine burdasın,
Meyhane kapatacak ayazda dışardasın.

Gece karanlığında kalırsın tek başına,
Bu insan bolluğunda benzersin bir şaşkına.

Ağlarsın sızlanırsın, sürünürsün yerlerde,
Bazen bir baş görünür sessiz pencerelerde.

Soğuğu ve çileyi hep çekerek sineye,
sabah olur koşarsın,bilirim meyhaneeye.

Acırım, kadehlerle boşalıp dolanlara,
Acırım, bir hiç için sararıp solanlara.

-II-

Aşk ile meyhaneeye koşup gelen insanlar,
Neşeyi şişelerde bulup içen insanlar.

Gerçek dost bulamadın yarını bağlayacak,
Ne ana var ne baba arkandan ağlayacak.

Dayanmak mümkün değil bu çığ gibi dertlere,
Sonunda döndün işte bir meçhul derbedere.

Sokaklarda dolanmak yeter ise canına,
Dönersin tek odalı o ufacık hanına,

Üstünü çıkarmadan girersin yatağına,
Bu yorgana bürünüş başlangıçtır yarına.

Acırım dertlerini sineye çekenlere,
Acırım, bir hiç için gözyaşı dökenlere.

-III-

Ağlamak vefa için,doyasıya ağlamak,
Dağlamak gönülleri yeterince dağlamak.

Anlamadan girdiyse birgün çile başına,
Alır götürür seni,zulmün bataklığına.

Kurtulmak isteyerek koşarsın meyhaneye,
Yıllar geçer bakarsın, dönmüşsün viraneye.

Kurumuş bir ağaçsın ihtiyacın yok suya,
Bir gün olur dalarsın bir zorunlu uykuya.

Sonbahar sanki ömrün sona eren baharı,
Gönül istemese de kışın getirir karı.

Aklından geçenleri yüzünden okuyorum,
Senin gibi olmaktan inan çok korkuyorum.

Zaten ümitler bitmiş, hayatın gitmiş güme,
Varsın boşalsın yağmur,sicim sicim üstüne.

Acırım, senin gibi gülmeyen biçareye,
Acırım,dertlerine koşamayan çareye.

-IV-

Kaldır at,kır şişeyi sakın dönme masaya,
Hayat kısa ve tatlı kapılma sen tasaya.

Uçuşan kuşlar kadar gidemezsin bu kışta,
Ne cebinde para var,ne üstde var ne başta.

Karalara büründün nerde eski alların,
Yaprak yaprak döküldün,kurudu hep dalların.

Dertlerin bedenine büzüldükce büzüldü,
Kimi güldü haline, kimi yalan üzüldü.

Tek çare haykırmakmı masum dileklerini,
Bir kere kaptırmışsın zulme bileklerini.

Kaldır at kır şişeyi sakın dönme masaya,
Hayat kısa ve tatlı,kapılma sen tasaya.

İssiz bir dağ başında kalırsan tek başına,

Bir garip mezarlıkta adın yazmaz taşına.

Acırım, kendisini bir hiçe satanlara,
Acırım karanlıkta kimsesiz yatanlara,
Acırım bir yalan bini de katanlara,
Acırım da elimden birşey gelmez Allah'ım.

1980-Erzurum

Kemal Eyüpoğlu

Murat

Rüzgarda dağıldı,uçtu yeleler

Ağı köpüklendi,yağız atların
Ne süvari bıktı,ne at yoruldu
Peşinden koşuldu,tüm muratların.

Murat,bazen Tuna bazen çöl oldu,
Damla damla düştü,bir gün göl oldu.

Murat,insanlıktı,hakkaniyetti
Bu yola koşuldu,şahlandı atlar
Sonra,zaman örttü nal izlerini
Ve bir başka vakte kaldı muratlar.

Murat,bazen Kafkas,bazen Yemen'di
Türkülerde kaldı,gülü çemendi.

Zalimlere bile zulmetmeyen el
Şimdi,ok atmaya mecalsiz kaldı
Geçmişim kafeste bir bülbül idi
Onu da elimden gülistan aldı.

Murat,bazen mehter bazen ney oldu
Gün geldi gün geçti,meçhul şey oldu.

Sultanlar,abdallar ve akıncılar
El ele verirken fetih boyunda
Tarihler doğruyu yanlış yazsa da
Zalimlik olmadı Türk'ün soyunda.

Murat,bazen çile,bazen gam oldu
Bu Vatan bizlere,ev,bark,dam oldu.

Kemal Eyüpoğlu

Nankörüm kediler gibi

Nankörüm kediler gibi,
İster tekir de bana, istersen sarman.
Kırk yıl sırtında taşısan,
Ve bir gün kazayla indirsen,
Senden kötüsü olmaz benim için.
Nankörüm pis kediler gibi,
'Ulaşamadığım ciğer mundar.'

Nankörüm kediler gibi,
Sen bir dam da,
Ben bir dam da.
Gözlerim vitrinde, cam da.
Yalanmaktan, dilim damağım kurudu,
Dudaklarım kavruldu susuzluktan.
Yeter, sıkıştırıp, bunaltma beni,
Sonra üstüne sığarım istemesem de.
Bak, gelip geçiyor mart ayı,
Gel artık! ..

Kemal Eyüpoğlu

Nasıl anlatayım seni

karlı dağdan gelen seller gibiydin
Toprağımı karan beller gibiydin
Rüzgarlar, meltemler, yeller gibiydin
Nasıl anlatayım seni bilmem ki.

Zalim desem olmaz, zalim değilsin
Okuyup yazsan da alim değilsin
Sen de bu dünya da daim değilsin
Nasıl anlatayım seni bilmem ki.

Ne Leyla, ne Şirin, ne de Aslı'sın
Sende yaralısın, sende yaslısın
Anahtarsız kilit gibi paslısın
Nasıl anlatayım seni bilmem ki.

Kemal Eyüpoğlu

Nasıl anlatsam sana sevdayı

Nasıl anlatsam sana sevdayı
Ak'ını karasını
Gözlerimin gözlerinde eridiğini
Bakışlarımla sana bir şey anlatamadığımı
Söz söylemek istediğimde
Kelimelerin bana ihanet ettiğini
Ve dilimin sus pus olduğunu
Nasıl anlatsam sana
Kendime anlatamadığım şeyleri
Nasıl anlatsam sana sevdayı
Ak'ını karasını
Gönlümün yarasını nasıl anlatsam.

Göğüs kafesine hapsettiğim yüreğim
Bir minik kuş gibi çırpınırken
Ve sen hissetemezken titreyişlerimi
Nasıl anlatsam sana sevdayı.
Bir gonca olsam, avuçlarında açsam
Bir güneş olsam
Ve batmaya yakın sararsam da
Aydınlatmam karanlıklarını.
Bir küçük yelkenli olsam açık denizlerinde
Sen rüzgar olup, dolmadıktan sonra yelkenlerime
Nasıl anlatsam sana sevdayı.

Şimşek olup çakmalımıyım yüreğinde
Yoksa,
Yıldırım olup yakmalımıyım her ikimizi
Yoksa yağmuru olmalıyım gözlerine
Bir perimi bulmalıyım sana
Karabasanlarını kovan
Seni ölüm uykularından uyandıran
Sana anlatmak için sevdayı
Söyle, ne olmalıyım?

Kemal Eyüpoğlu

Nasıl özlemesin gelen baharı

Her şey,doğmak için zamanı bekler
Zamansa zamana zamanı ekler
Larvalarda mahkum şu kelebekler
Nasıl özlemesin gelen baharı.

Kar kış bitti,vakit artık baharın
Dallarda yapraklar,beyaz çiçekler
Her canlı,hayatta yaşamak için
Ya bir şeyler ister, ya bir şey bekler.

Beklenti,zamanla çıksa da boşa
Gönül umut eder ve yine bekler
Sonbaharda sararsa da tabiat
Bir başka baharda açar çiçekler.

Yeşilliğe,özlem duyan sarılar
Yaz gelince başak veren darılar
Kovanlarda hapis kalan arılar
Nasıl özlemesin gelen baharı.

Kemal Eyüpoğlu

Ne çok yordun beni ey zaman

Nasıl uğraştım seninle
Ve ne çok yordun beni ey zaman
Yaşa ve gül diyerek
Önüme serdiğin yarınlara
Ayak uydurabilmek için
Bu günden,ne adımlar attım
Ne menziller aştım
Ey zaman.

Çıkamaz bir sokağa düşürdüğünde beni
Zil çaldırdın saatlerine
Ve gücüm yetmeyince
Akrebine,yelkovanına
Küsmedim kaderime
Ama sana küstüm
Ve hayatıma küstüm
Ey zaman.

Sanki,senin umurundaydı
Benim küsüüm
Sen,farkına bile varmadın dargınlığımın
Yine tel tel dökmeye devam ettin saçlarımı
Yüzümü kapladın kırışıklıklarınla
Gözüme gözlük,elime baston verdin
Ey zaman.

Her günün çivi oldu tabutuma
Ve yıkılmamı
Ve dört tahtaya sığınmamı bekledin
Gözlerini dört açarak
Dört gözle
Alacağın olsun ey zaman.

Kemal Eyüpoğlu

Ne geçti eline yalnızlıklardan başka

Bir zamanlar ne çok şendin

Bende seninle şendim
Yıllar yılları kovalarken
Ne mutluluk kaldı senden
Ne bir eser neşenden.

şimdi sormam gerek
Bırakıp da giderek
Ne geçti eline
Yalnızlıklardan başka.

Bugün sen yaşarken tükenmişliği
Bana yaşatırken yalnızlıkları
Ve emanet ederken bana
Bir ayna ve saçımdaki akları

şimdi sormam gerek
Bırakıp da giderek
Ne geçti eline
Yalnızlıklardan başka.

Kemal Eyüpoğlu

Ne güzel yakışır

Aklımı başımdan alacak bir söz
Diline ne güzel yakışır senin
Saçına takılmış pembe karanfil
Teline ne güzel yakışır senin.

Manalı manalı çekik gözlerin
İline ne güzel yakışır senin
Oymalı nakışlı aynalı kemer
Beline ne güzel yakışır senin.

Bahar gelir misk-i amber kokusu
Yeline ne güzel yakışır senin
Önüne kattığın bu garip şair
Seline ne güzel yakışır senin.

Bende dil bir iğne, sende çuvaldız
Gün oldu kayboldum bak yıldız yıldız
İşveli, cilveli bir edalı kız
Eline ne güzel yakışır senin.

Kemal Eyüpoğlu

Ne kül duman ister ne ateş gönül

Eğer hazmedersen çile çekmeyi

Her şey nasip kısmet gelir sırası
Bir nifak tohumu boy uzatırsa
Dostla dostun bozuk olur arası.

Araya hasretlik girmeye görsün
Göz uzaksa azar gönül yarası
Eğer dost elinden yersen hançeri
Ehveni şer olur zulmün karası.

Herkesin midesi ve yolu farklı
Zenginin kendine yarar parası
Çamura da düşse b... da düşse
Şevgimin değişmez düşmez darası.

Ne kül duman ister ne ateş gönül
Bin türlü uğraşsan yanmaz çırası
Görür sürme çekmiş ok kirpikleri
Kapılır tamaha gelmez durası.

02/02/2006

Kemal Eyüpoğlu

Ne sen nede ben

Ne ben beyaz atlı prens,
Ne sen Rapunzel.
Ne senin saçların uzun,
Ne benim saçım.
yıllar yıllarımı çaldı,
Hala sevgiye açım.

Bir girdabın sonsuzluğunda,
Ne sen bana yakın,
Ne ben senden uzak.
Sevda başıma bela,
Sevdan gönlüme tuzak.

Kemal Eyüpoğlu

Ne zararı var

Ne zararı var, insanları sevmenin
Açla açlığı, tokla tokluğu yaşamamanın
Ne zararı var.
Şu üç günlük dedikleri dünyada
Ne zararı var
Sevmenin sevilmenin.

Dünya, doğmamış elimize
Biz bulmuşuz
Kendimizi dünyanın kucağında.
O basarken bizleri bağrına
Bizde nasırlarına bastık koca dünyanın
Hep beraber.

Zevk verdi bize dünyanın çırpınışları.
Ellerimizi çırtık
Patlayan bombalara, dökülen kanlara
Yanan ormanlara, eriyen buzullara
Ellerimizi çırtık.
İçimiz sızlamadan seyrettik
Hiç yoktan birbirini boğazlayanları.
Görmedik
Açları, açıkları
Bir deri bir kemik kalmış insanları
Hep günü birlik yaşadık
Ve basmaya devam ettik
Utanmadan, sıkılmadan
Bu koca dünyanın nasırlarına.

Kemal Eyüpoğlu

Nefessiz odada beyaz çiçekler

Nefessiz odada beyaz çiçekler
Bir ilgi, bir sevgi, bir nefes bekler
Çekilse de suyu, solsa da rengi
Onlar, kurumaya direnecekler.

Derin kuyularda bekleyen sular
Çıkriğa seslenir: iyi uykular
Günyüzünü görüp hayat bulursa
Kimbilir, bir anlık huzur da duyar.

Asırlık çınara döndü bak gövde
Kabukta,damar da böcü börtü var
Nasılsa yaprağa dönmeyecek dal
Artık neye yarar, gelse de bahar.

Kemal Eyüpoğlu

Neler büyüttüm senin için

Neler büyüttüm senin için

Bir bilsen bir bilebilsen.
Önce, gözümde büyüttüm seni
Sonra benden büyük oldun
Hayalin bile yalçın dağlar kadardı.
Sen büyürken
Püskürürken içimde volkanlar gibi
Bana düşen, fırtınalar ve kardı.

Hasretin sarmaşık oldu ıssız damlara
İncirler meyveye durdu viranelerde
Dağların kara bulutlarını büyüttüm
Ve şimdi
Başımda dumanın büyüğü.
Neler büyüttüm senin için
Bir bilebilsen.

Düşüncelerimi büyüttüm
Gözlerimi büyüttüm dünyalar kadar
Bir bilsen, neler büyüttüm senin için
Belki bulduğuna sevinmez
Ve kaybettiğine üzülmezsin.
Kaçışını büyüttüm
Hasretini büyüttüm
Bir bilsen
Bir bilebilsen
Senin için neleri büyüttüğümü.

Kemal Eyüpoğlu

Nelere döndüm

Bu dünyada, kendi kendime ettim
Umutlar tükendi ve bende bittim
Baharı görmeden kurudum gittim
Kuru çınarlarda dallara döndüm.

Bağrımı, bir kesmez bıçakla yardın
Un ufak eyledin, çileyle sardın
İpliğimi pazarlara çıkardın
Alınan satılan, mallara döndüm.

Sen pişmiş aşımaya suyu sen kattın
Gönülden yaralı, gözden sakattın
Kalbe damga vurdun, gurbete attın
Diyar diyar gezen pullara döndüm.

Bense Mecnun gibi, ne çöller aştım
Ceylan oldum, dağdan dağa dolaştım
Arılarla çiçek çiçek çalıştım
Petekte eskiyen ballara döndüm.

Bu yalan dünyada, garip öksüzdüm
Dostlar, sıkıntıyla sizi de üzdüm
Hasretten binlerce maniler düzdüm
Eşini yitirmiş dullara döndüm.

Kemal Eyüpoğlu

Nerden bileceksin

Sen bilir misin hayatı

Hayatın tadını, acısını, tuzlusunu
Hiç ağzın yandı mı acıdan
Veya hiç tuz bastın mı yaralarına
Sen nereden bileceksin, neyin ne olduğunu
El bebek gül bebek büyütülmüşsün
Tasa senin neyine.

Sen, biçilmiş ot kokusunu da bilmezsin
Sen, sığırdan gütmemişsindir yaylalarda
Ve sen, meyveleri, sebzeleri
Ancak pazar yerlerinde, manavlarda tanımışsındır.
Ve eminim dalından koparıp yemek de
Nasip olmamıştır sana.

Çünkü, sen şehirdiydin
Ve büyük şehirlerde
Irmaklar bile tersine akarken
Senin bu sulara kulaç atman imkansızdı.
Zaten,
Sen yüzmede bilmiyordun
Ve hep korkmuştun
Bir kaşık suda boğulmaktan.

Kemal Eyüpoğlu

Neredesin ey özgürlük

Günün belli saatlerinde
Avuçlarıma konar
Mazgal pencerelerden
İçeriye giren özgürlük.
Bazen, bir anlık bir güneş ışığı
Bazen, korkusuz bir serçe oldu özgürlük.
Kalın duvarlar ıslak
Nemden ve rutubetden
Demir parmaklıklar kirli, paslı ve soğuk
Neredesin ey özgürlük! ..
Benimle hapis olan kim?

Kemal Eyüpoğlu

Niye attın beni gurbete anam

Dizinin dibinden gitmek hataydı
Ne çitf çubuk kaldı ne de bir danam
Gurbetin parası pulu bataydı
Niye attın beni gurbete anam.

Ne taşı altınmış, ne de toprağı
Gurbet, çilehane elem batağı
Yüreğimi deldi tepesi, dağı
Niye attın beni gurbete anam.

Günler uzar gider, hayatlar kurur
Eller iş,aş tutmaz,gönül kudurur
Dönmek isteyen yollar durdurur
Niye attın beni gurbete anam.

Ana, baba, kardeş dört bir tarafta
Tevazu olmalı gönülden afta
İyilik, güzellik hep kalmış lafta
Niye attın beni gurbete anam.

Kemal Eyüpoğlu

O gözlerin yokmu senin

Gözlerin,o gözlerin yok mu senin
Beni benden alan
Beni derde salan
Hayatımı çalan
Bakmaya doyamadığım
Göz yaşına kıyamadığım
Gözlerin.

Gözlerin yok mu o gözlerin.
Fırtınalar kopartır içimde.
Teselli aratır bana,
Yaşarken ölümdede.
Gözlerim kör,
Gözlerin iki ışık
Gönlümdede.

O gözlerin var ya
O gözlerin.
Bir anda dört mevsimi yaşatır bana
Sıcığında yanarım
Soğukunda üşürüm
Ve düşünürüm,düşünürüm
Düşünürüm.

Kemal Eyüpoğlu

O kadınlar

Sizin de yolunuz düştümü
Nefsin köreltiği o yere
Bekçi, polis gözetiminde
Bir kapıdan geçtiniz
Ve bir avluya girdinizmi hiç.
Yeniyetme delikanlılar
Ve kart horozların kalabalığında
Sizde baktınız mı parmaklıklı camlardan içeri
Ve neler görebildiniz.

Ağızlarında sakız
Yüzlerde sahte gülücükler
Ve yapmacık edalarla
Size de 'gelsene kocacığım' denildimi hiç
Sarkık göğüsleri
Morarmış, dişlenmiş vücutları gördükçe
Nefsiniz körelti
Ve uzaklaştımı sizden
Ve adımlarınız sizi geri geri çekerken
Neler hissedebildiniz?

Kader kurbanı deselerde
Aslında bizlerin
Senin, benim, onun kurbanı olan
Ve çıkar olmayan yolun
Batağa saptığı
Ve bataktan çıkmasına müsaade etmediği
Bu kadınların yerine
Kendinizi koyabildiniz mi hiç.
Vicdanınız titredi
Ve gözleriniz yaşarabildimi birazcık
İnsani ve dini duyguları bertaraf ederken
Neler görebildiniz bir kısım gözlerde
Ve neler hissedebildiniz
Yüreğinizin kuytuda kalmış köşelerinde
Anlatabilirmisiniz?

Kemal Eyüpoğlu

Olmadı

Ne yolum yol oldu,dağ başlarında
Ne kendimi buldum,gözyaşlarında
Sessiz şehirlerin varoşlarında
Beni benden başka,bilen olmadı.

Ne elim el oldu,gurbet elinde
Ne dilim dil oldu seher yelinde
Dünya dedikleri, yalan belinde
Beni benden başka seven olmadı.

Güç,kuvvet kalmadı,tutmaz bileğim
Sanki kan çanağı,oldu yüreğim
Menzile varmadı hiçbir dileğim
Beni benden başka bilen olmadı

Ne seni alacak,benden bu ölüm
Ne derde çileye yetecek gönlüm
Has bahçeden uzak,bir gonca gülüm
Beni benden başka deren olmadı.

Bir garip şairim,bilinmez adım
Kendimi tükettim seni akladım
Ağladım döktüğüm yaşı sakladım
Beni benden başka duyan olmadı.

Kemal Eyüpoğlu

Olsada olmasa da

Tutmasa da ellerim ellerini,
Mahrum bıraksan da
Gözlerimi gözlerinden.
Yar elinden sunulmuş zehir misali
İçirsende bana sensizliği
Kana kana.
İsyan etmeyeceğim hayata,
Kadere ve sana.

Kemal Eyüpoğlu

Öfke baldan tatlı

Dostun candan olsun, olsa da deli
Zamanı gelince sana gelmeli
Düşmanın ki neki, bir dostun eli
Bir cendere gibi sıkarda geçer.

Ben yolcu, sen yolcu, bu dünya bir han
Sende benle ağla, ateşinle yan
Bağlandığın hayat, bir nefeslik can
Zaman bir sel gibi akarda geçer.

Bilinmez diyarda olmuşum ada
İster hakikatta ister rüyada
Sade akrep,yılan yok bu dünyada
Bazen dostun bile sokarda geçer.

Öfke baldan tatlı, olsada anlık
Bazen bir ömüre sığmaz pişmanlık
Körüklenir büyür gider düşmanlık
Seni, beni, onu yakarda geçer.

Kemal Eyüpoğlu

Öğret ki öğreneyim

Sevgili Hocama

Bakışla yazılan, gözle okunan
Hasım olup, zülfikara dokunan
Nemli bir çift gözden boşaldığı an
Bana, gözden akan yaşları öğret.

Şartlar el vermezse bal yapmaz arı
Bekler bir sonraki gelen baharı
Boş ver sen çobanı, kurdu, davarı
Bana, bülbülleri kuşları öğret.

Can evim dört duvar, hapiste kaldım
Geçmiş deryaya, denize saldım
Sıcak havalardan artık bunaldım
Bana, dondurucu kışları öğret.

Dünya bir pencere, bir küçük alan
Sefa da cefa da her şeyi yalan
Asırlar boyunca ayakta kalan
Bana, heykel olan taşları öğret.

Komşum aç dururken, tok yatmayayım
Zalime ve zulme, mal satmayayım
Haram lokmalara el atmayayım
Bana, yenmeyecek aşları öğret.

Gelsin senden bana, bir kanatlı at
Zemberek boşalmış, duracak saat
Yumuşacık bakan gözlere inat
Bana, çatık duran kaşları öğret.

Kemal Eyüpoğlu

Ömür

Dal yaprak arası gizli yuvadan
Düşmeye hazırsa küçük yavru kuş
Kanatları güçsüz ve acemiye
Almak için bekler, bir yırtıcı kuş.

Bir ulu çınarın tepe dalında
Düşmeye hazırsa bir sarı yaprak
Gücü tükenmişse ve kurumuşsa
Onu almak için hazırdır toprak.

Gül dikensiz olmaz, ağaç yapraksız
Toprak susuz olmaz, suda topraksız
Bir ömür geçmişse karayla, aksız
Ömrü almak için hazırdır toprak.

Kemal Eyüpoğlu

Özledim baharları

Her şey,doğmak için zamanı bekler
Zamansa zamana zamanı ekler
Larvalarda mahkum şu kelebekler
Nasıl özlemesin gelen baharı.

Kar kış bitti,vakit artık baharın
Dallarda yapraklar,beyaz çiçekler
Her canlı,hayatta yaşamak için
Ya bir şeyler ister, ya bir şey bekler.

Beklenti,zamanla çıksa da boşa
Gönül umut eder ve yine bekler
Sonbaharda sararsa da tabiat
Bir başka baharda açar çiçekler.

Yeşilliğe,özlem duyan sarılar
Yaz gelince başak veren darılar
Kovanlarda hapis kalan arılar
Nasıl özlemesin gelen baharı.

Kemal Eyüpoğlu

Rıhtımlardayım

Saatler devirmiş gece yarılarını
Gece korkmakta şafaktan ve yarınlardan
Etraf ıssız
Ses yok, seda yok
Başiboş itler bile sığınmış bir yerlere
Gece kuşları kaybolmuş
Ama ben
Hala rıhtımlardayım.

Rıhtımlardayım
Başı boş ve sarhoş
Denizin çalkantılarına takılmış kafam
Saatler yorgun
Vazgeçmiş tiktaklarından
Zembereğini boşaltmış zaman
Ama ben
Vazgeçemedim rıhtımlardan
Ve ben hala rıhtımlardayım.

Ne buldum bilemiyorum sende
Gelme, vazgeç desende
Ey rıhtım! ..
Kurtulamayacaksın benden
Ve denizini sevenden
Batırsanda gemilerimi
Yok etsende yosunlarının kokusunu
Ve hissetirsende bana ölümün korkusunu
Kovsan da, dövsen de, sövsende nafiye
Yanmışım yakılmışım güzelliğine
Bırakmak zaten ölüm gönlüme
Bırak denizini seyredeyim
Ve kızma bana ey rıhtım
Yollama deli dalgalarını üstüme
Bırak seni seveyim
Gecenin karanlığından şafağa kadar.

Kemal Eyüpoğlu

Saatin zembereği, Dünyanın düzeni yok

Bir satranç tahtasında olunacaksa hep mat,
Hiç olmayacak şeyler, olmuşsa hayat memat,
Yerin altı da kat kat, yerin üstü de kat kat,
Saatin zembereği, Dünyanın düzeni yok.

Eğer el işlemezse, neye yarar hırdavat,
Hayatım boş ovaya bırakılmış kurtluk at,
Her tarafda bir hıyar, her tarafda bir kavat,
Saatin zembereği, Dünyanın düzeni yok.

Ağız torba olursa, büzenleri çok olur,
Bir kere kul düşmesin, üzenleri çok olur,
İstihzayla uzaktan süzenleri çok olur,
Saatin zembereği, Dünyanın düzeni yok.

Kemal EYÜPOĞLU

Kemal Eyüpoğlu

Sahipsiz

Çomak saktun gönlümdeki kovana
Arı gitti, balı kaldı sahipsiz
Kurudu kökleri, devrildi çınar
Gövde gitti, dalı kaldı sahipsiz.

Değıştirdin yatağını derenin
Kumu gitti, çakıl kaldı sahipsiz
Bir zamanlar her şeyim yerindeydi
Kafa gitti, akıl kaldı sahipsiz.

Süpürdün rüzgarla doruklarımı
Karı gitti, buzu kaldı sahipsiz
Kaynaya kaynaya, yok oldu aşım
Tadı gitti, tuzu kaldı sahipsiz.

Yolumu kapladın bin bir engelle
Yolcu bitti, yollar kaldı sahipsiz
Sevmesini bilen, gönül tükendi
Sevda gitti, kollar kaldı sahipsiz.

Eski sevgileri tüketti zaman
Mecnun gitti, çölü kaldı sahipsiz
Bir sevdayı hâpsetmişler kafese
Bülbül gitti, gülü kaldı sahipsiz.

Gözünü kuruttun soğuk pınarın
Suyu gitti, gözü kaldı sahipsiz
Eskiden yaşayan bir şair vardı
Kendi gitti, sözü kaldı sahipsiz.

Kemal Eyüpoğlu

Sana kendimi getirdim

Bir gittiğimi hatırlarım gurbete
Birde dönüş hazırlığını
Ve döndüğümü gurbet den.
Aradaki yıllar
Yaşandı yaşanmasına ama
Değeri olmadı hiçbirinin
Hafızamda duracak kadar.

Siz yağmurlu havalarda,karda kışta
Yazın güneşin sıcaklığında
Gölgesine sığındığım çam ağaçları
Sizler ormanın gözbebekleri
Kayın ağaçları,gürgenler,meşeler
Size kendimi getirdim.

Ya sen Anacığım
Sen nasılsın bakalım
Seni vurmamış,bana kurşun sıkan o yıllar
Ama,çalışmak yormuş seni
Yüzün kırış kırış olmuş
Sağların beyazlamış birazcık
Ne seni unuttum,ne de babamı
Yılların hasretini taşıyarak sırtımda
Size kendimi getirdim.

Ya sen yavuklum
Ya sen ne alemdesin
Bilirim çok şeyler beklersin benden
Zar geldim gurbet den
Zor geldim
Üzgünüm bir şeyler getiremedim sana
Üzgünüm ama
Sana kendimi getirdim.

Kemal Eyüpoğlu

Sararım elbet

Bu hayatın yolu, kısa ve darsa
Sevge denilen Şey gerçekten varsa
O yar bir gün, dizlerime yatarsa
Sağını elimle tararım elbet.

Aradım hep yokluğunu, varını
Sprrm yalęın dağın karını
Bulmak için bu günümden yarını
Kılımı kırk yapar, yararım elbet.

Hala yıkılmadım, hala zindeyim
Kaybolmaz hayalin hep peşindeyim
Bir bilinmez gizli,saklı indeyim
Umut benim olsun ararım elbet.

Develer su taşır bana hrgle
Allah'ın kalbime verdiği gle
Kazma,kürek,keser,balyoz,ekile
Ferhat olur dağı yararım elbet.

Hazan rüzgarları artık esmesin
Arkamdan kimsede bir Şey demesin
Candan olan dostlar bana ksmesin
Yar benim değil mi sararım elbet.

Kemal Eyüpoğlu

Semt pazarlarına düşürdün beni

Semt pazarlarına düşürdün beni
Bugün Çarşamba pazarındayım,
Yarın Perşembe.
Haftanın her günü tezgahım açık.
Şunlar, kırk altı yıllık ömrümün dantelleri
İğne iğne nakış nakış.
Hayat bir cendere
Günlerim itiş kakış.

Şu gördüklerin çilelerim, kederlerim
Şu tezgahtaki nadiren güldüğüm zamanlarım
Bunlar yalnızlıklarım, kimsesizliğim
Şu gözle zor görünenler,
Mutluluklarım.
Şu yığılı olanlar sarıp sarmalayamadığım her şey.
Hayatımı çıkardım pazarlara,
Gel bir müşteri gibi gel.
Gel yanındayken hissedemediğin beni,
Semt pazarlarına düşürdükten sonra gel.

Her şeyim satılık
Şu küflü sepet de, sevda kırıntıları
Yerlere saçtıklarım şiirlerim
Ve sev beni diyemediğim sen.
Her yerde güzden kalma hüzün,
Ve güzel yüzün.
Gel sana da bir şeyler bulalım tezgahtan
Yangın yeri gibi bu Pazar
Tüketirken malları azar azar
Beni hayata bağlayan pamuk ipliği
Ya seni! ..

01/02/2006

Kemal Eyüpoğlu

Sen başıma gelen en güzel şeysin

Ağzımla kuş tutma zamanım geçti
Ne etsem ne yapsam gitmez hoşuna
Şimdi bir kendime bir sana dönüp
Ne desem anlatşam hepsi boşuna.

Bilmem kaç zamandır,ben sen olmuşum
Artık gözüm seni bile seçmiyor
Baktığım her yerde bir puslu hayal
Aynalara bile hükmüm geçmiyor.

Ben artık vazgeçtim, aynamı kırdım
Varsın tüm aynalar senle şenlensin
Yine de şikayet çıkmaz dilimden
Sen başıma gelen en güzel şeysin.

Kemal Eyüpoğlu

Sen neyi seversin

Sen, neyi seversin gönlünce
Bıkmadan ve Usanmadan
Ve nelerden hoşlanırsın sen.
Anlat bana
Seni daha iyi tanımak
Seni daha az kırmak
Ve seni daha çok sevmek için
Anlat bana huylarını
Korkma sakın
Şer verir sır vermem kimselere
İnan bana.

Sen, gökyüzünde süzülen
Ve özgürce kanat çırpın kuşlarımı
Yoksa, kuşun kanatından düşen
Ve boşlukta salınan tüylerimi seversin.
Baharda yeşillenen tabiatı
Heyecanlandırır seni
Yoksa,
Sonbaharda sararan ve düşen
Yapraklarımı seversin sen.
Yoksa,
Sen o küçücük yaprakları önüne katan
Ve bilinmez diyarlara sürükleyen
Hazan rüzgarınımı açarsın yüreğini.
Sen, güzelliğemi hahkumsun
Yoksa, çirkinliğemi esir
Sen, korku nedir bilirmisin
Sen, dağları bekleyen korkuyu
Hiç misafir ettinmi küçücük yüreğine
Ve minicik ellerinle
Tutabildinmi hayatını.
Ve hiç korktunmu
Boynunu giyotine uzatmaktan
Veya beş para etmez bir ipin
Boynuna geçtiği anda
Hayatını tüketeceğini düşünüp ürperdin
Ve titredinmi hiç.

Sen, korkuyu sevebildin
Ve kucaklayabildin mi hayatında
Ve sen
Neleri sevdin hayatta
Ve neleri sevemedin
Düşündünmü hiç.

Sen, hiç fırtınalara attınmi kendini
Siyah saçların dağılıp
Ellerin buz tuttumu hiç
Göz pınarlarından akan
Gözyaşların donduğunda
Ve sen

Buzdan bir heykel haline geldiğinde
Kendini kurtarmak için
Yüreğini istmayı denedinmi hiç.

Anlat bana yaşadıklarını
Yaşayamadıklarını
Ve yaşamak istediklerini anlat.
Anlat, sırdaşın olayım
Anlat, yoldaşın olayım
Anlatki anlayayım seni
Ben ürpereyim senin yerine
Korkuların bana geçsin
Ve dağlara geçipde
Sana geçmeyen hükmüm
Varsın
Yine bana kalsın.

Kemal Eyüpoğlu

Sen neyi seversin-2

Sen neyi seversin?
Söyle bana.
Baharda açan çiçeklermi neşelendirir seni
Yoksa sonbaharda sararmaları mı
Güçlendirir neşeni.
Bir insanı yıktığında güler,
Ve ayağa kaldırdığında
Ağlarmısın sen.
Ve sen! ..
Sen bilirmisin gözyaşlarını,
Dillerin anlatamadığı pek çok şeyi,
Bir damla gözyaşının anlattığını.
Ve o bir damla yaşın
Dertlere dert kattığını
Sen bilirmisin?

Sen yoksa bilmeden mi sevdin
Gözyaşlarını.
Yoksa sen,
kendi gözyaşlarına mı sevdalandın.
Sen neyi sevdin
Ve neyi sevemedin
Ya da sevmek istemedin.
Kel başımı mı
Yoksa gözyaşımı mı sevmedin.
Sen, güvercin yerine
Kartallara mı tutuldun
Sen, kumrular varken
Kartalları mı sevdin.
Yırtıcı kuşlarmı sardı yüreğini,
Ve sen zalimliğimi sevdin.

Hiç karlı dağlara aldandın mı sen,
Yakın gibi görünüp
Hiç uzağa çektimi seni dağlar.
Sen hiç gördün mü
İki dağı kavuşturan gökkuşağını.
sen neyi seversin?
Gökkuşağının üzerinde yürümeyimi
Yoksa gök kuşağını tutabilmeyimi seversin.
Söyle bana
Bıkmadan usanmadan dinlerim
Utanmadan sıkılmadan söyle:
Sen neyi seversin?

Kemal Eyüpoğlu

Sen ve duygularım

Senin başın ağrısı,kalbimde sızı başlar
Şeni üzölmüş görsem,sanki zaman yavaşlar
Öylesine doldum ki seninle anlatamam
Söküp atmam imkansız,yağsa başıma taşlar.

Gözlerinden yaş aksa,seller akıtır gözüm
Ne gizlim var ne saklım,sana açıktır özüm
Yolunda yıllar boyu,yansam da yakılısam da
Yine senden bir şeyler,taşıyacaktır közüm.

Kemal Eyüpoğlu

Sen yine yoksun

Kimse demedi ki yeter ağlama
Gözüm perde perde, gönül hep yama
Ben de aramaktan bıkmadım ama
Baktığım her yerde sen yine yoksun.

Sahte dosta, yalanlara kanmadan
Anka kuşlarına sevdalanmadan
Aradım, adını kinle anmadan
Baktığım her yerde sen yine yoksun.

Belki tükenecek, bitecek zaman
Sevmekten bıkip da yorulduğun an
Mirasın olacak seninde hicran
Ben zaten yok idim, sen yine yoksun.

Kemal Eyüpoğlu

Seni bildim

Ne eline uzanabildim korkmadan,
Ne saçının teline dokunabildim.
Uykusuz gecelerin nihayetinde
Mecburen kapanırken gözlerim
Rüyalarımın girdin
Ve seni bildim.

Bildim
Ve tanıdım seni
Aylar, yıllar geçsede aradan
Sen hep o eski sendin
Sen, şen şakrak
Sen, başkalarına gülücükler
Bana ise;
Zoraki tebessümler.

Ya ben,
Beni hiç sormuyorsun,
Ben, seni tanımadan önce bendim.
Düşünce sonu bilinmeyen yollara
Ve akıp gidince zaman
Ben çıktım ben olmaktan
Şimdi sen eski sen gibi görünsende
Aslında
Ne sen eski sendin ne ben eski ben
Omuzlarda yılların yorgunluğu
Saçlarımızda aklar
Hayalimizde sevdalar
Ve ölümsüz sevdalıklar.

Kemal Eyüpoğlu

Seni düşünme vakti -1-

Yıllar öncesi, ne çok düşünür
Ve ne çok deli olurdum senin için.
Sonra saymadığım
Sayamadığım
Ve saymakta istemediğim
Herbiri asır gibi olan
Ne yıllar geldi geçti hayatımdan
sensiz.

Yıllar öncesi, ne çok düşünür
Ve ne çok deli olurdum senin için.
O zamanlar yetmezdi
24 saatler seni düşünmeye
Yetmezdi, çünkü ben
Hem arsız hem yaramaz
Ve yerinde duramaz
Küçücük bir çocuktum.

Bazen, seni düşünürken
Mavi denizleri
Ve ıssız koylarıda düşünürdüm
El ele dalgaları tekmelerdik çıplak ayaklarımızla
Aklıma karakışta bile
Çiçeklenmiş dallar gelirdi
Çifte kumrular koklaşırdı düşüncelerimde
Ve minicik kuşlar
Salıncak sallanırken incecik dallarda
Ben ismini kazırdım hayalet ağaçların gövdesine
Ve her düşünce
Seni getirirken rüyalarıma
Yokluğunda bile seni bulur
Ve sevinirdim çocuklar gibi.

Sonra saatler geri alındı
Akrep de yelkoyan da tersine dönmeye başladı
Yağmurlar aşağıdan yukarı boşaldı
Nehirler çıkışa geçti doğduğu kaynağa
Ve dünya
Benim küçük dünyam tersine döndü bir anda
Karanlık bir boşluğa düşerken
Kimselerde görmedi beni
Haykırmadım, inlemedim
Ve kimselerde duymadı sesimi
Şimdi geçmişimin başlangıcındayım
Bir adım öteye gitmişim senden
Artık, düşüncelerimde azaldı
Eskiden 24 saat yetmezdi seni düşünmeye
Şimdi ise
Sadece 24 saat aklımdasın
Ve sevdalı bir ölümün
Bir anda geldiği bu yalancı dünyada
Bir günde 24 saat çokmu sence.

Kemal Eyüpoğlu

Seni masallarda tutmak isterim

Bu günüm perişan,ben dündüm zinde
Neleri yitirdim,bilsen izinde
Çürük gemi olup aşk denizinde
Şu alıp,yan yatıp,batmak isterdim.

Aşk,ölüm orucu bir şey yemesem
Gel sarıp sarmala, kucakla desem
Sarılacak bir şey bulamaz isem
Toprağa sarılıp,yatmak isterdim.

Bu günde ararım,seni yanında
Buzda tutsam dağlarının karında
Yeter ki sen iste can pazarında
Varımı yağumu satmak isterdim.

Rüzgarın ve kokun canlara değer
Bakışın,boynumu önüme eğer
Aslılar,Leylalar yalanmış meğer
Seni masallarda tutmak isterdim.

Kemal Eyüpoğlu

Senin gözlerin güzel

Senin gözlerin güzel

Sözlerin, yenmez yutulmaz
Gökyüzünde bir göçmen kuş
El uzatırım tutulmaz.

Senin gözlerin güzel
Gözbebeğine bakılmaz
Gönül marmara çirası
Ateş tutarım yakılmaz.

Senin gözlerin güzel
Mil çekseler de güzel
Yansam da yakılsam da
Uzatmazsın bana el.

Kemal Eyüpoğlu

Seninde bir namın olsun

Ha bir ağaç altı bir küçük tümsek,
Ha çöldē iskelet, denizde yosun.
Üç günlük denilen yalan Dünya'da,
Ey şair, seninde bir namın olsun.

Kemal Eyüpoğlu

Serde delikanlılık

Ne ceylana bir pınar
Ne yolcuya yol oldum
Ardı meçhul kapıya
Bir koridor, hol oldum.

Şimdi dinmiyor sızım
Dağlar kadar ıssızım.

Sanki bir anlık nefes
Uçtu delikanlılık
Bir göz açtım kapadım
Geçti gitti bir anlık.

Şimdi çıkmıyor sesim
Bana yetmez nefesim.

Beni bir ben bilirim
Her kes ne derse desin
Dağılacak şeyim yok
Esin rüzgarlar esin.

Şimdi kanatlı atım
Masalarda rahatım.

Kemal Eyüpoğlu

Sesleniş

Yollar vardır, hasretliği bitirir
İnsanların dinçliğini yitirir
Fazla merak, başa bela getirir
Bilinmez sırlara ermemelisin.

Seni sevenleri göz ardı edip
Umut umut, yıldız yıldız bekletip
Selam sabah veremedenden terk edip
İpleri bu kadar germemelisin.

Sakın yıkma, gönüllerde sarayı
Ve dostlarla uzak etme arayı
Bir kuruşluk bile delik parayı
Karşılık görmeden vermemelisin

Kemal Eyüpoğlu

Sevgiliye övgü ve sitem

Senin kirpiklerin ok, senin kaşların kalem
Sen gönlüme bir mihrap, sen minareme alem
Hayalin gözlerimden kaybolmak bilmez bir dem
Seni başkası bilmez, seni bir ben bilirim.

Yüreğin dolmuş elem, kelimelerin zehir
Saçların dalga dalga, bakışın çoşkun nehir
Sende çileyi tattım, neşeyi ettim tehir
Seni başkası bilmez, seni bir ben bilirim.

Sen yolumu uzatan, sen yolumu bağlayan
Hem gönlü yaralayan hem yüreği dağlayan
Bir şey beklemez senden sevdasına ağlayan
Seni başkası bilmez, seni bir ben bilirim.

Kışın çiçek açtıran sen yalancı baharsın
Temmuzun ortasında kar olursun yağarsın
Varsın saçım dökülsün, varsın saçım ağarsın
Seni başkası bilmez, seni bir ben bilirim.

Ne gözlerinde sürme, ne yanağında allık
Doğallık fışkırmalı, gül yüzünden doğallık
Ve bir rüzgar esmeli gönlüme ılık ılık
Seni başkası bilmez, seni bir ben bilirim.

Doğdum hayat yolunda, gönlümce gezemedim
Hayat bir esrar oldu, bir türlü çözemedim
Yüreğim yufka benim, kimseyi ezemedim
Beni başkası bilmez, beni bir ben bilirim.

Kemal Eyüpoğlu

Sevgiliye sitem

Sevgini yudum yudum kadehlerde bulmuşsam
Sana kavuşmak için sararmışsam solmuşsam
Zehir aşkın elinde bir divane olmuşsam
şunu bilki vefasız, çok acı ekmişimdir
Gönül bahçelerine çiçekler ekmişimdir.

Selam sabah vermeden gönül sevmişe seni
Gözlerine bakarak aramışsam sevgini
Bir an okşamak için tutmuşsam ellerini
şunu bilki vefasız, sana aldanmışımdır
Ferhat gibi dağlarda çaresiz kalmışımdır.

Seni yaşamayınca farkım yokki deliden
Dertlere birden bire kapılınca yeniden
Dost kadehler boşalıp düşünce ellerimden
şunu bilki vefasız, aşkına kanmışımdır
Bir garip Mecnun gibi çöllerde yanmışımdır.

Saçlarım beyazlayıp,gözlerim erimişe
Alnımda kırış kırış çizgiler belirmişe
Muradına ermeyen bu gönül delirmişe
şunu bilki vefasız, sözümü tutmuşumdur
sen hariç tüm şeyleri bir bir unutmuşumdur.

04.04.1981

Kemal Eyüpoğlu

Sınırsız sevgi dünyası

Bugün, çaresizliğimi anlatmayacağım sizlere
Üzüntülerimi kendime saklayacağım
Okudukca satırlarımı
Gözyaşları dökmeyeceksiniz
Hayattan kesitler, kesintiler göreceksiniz
Kah benim hayatım, kah sizin hayatınız yazdıklarım
Birşeyler alıp, birşeyler vereceğiz birbirimize
karşılıklı ve karşılık beklemeden.

Önce seveceğiz birbirimizi
Ben seni, sen onu, o da bir başkasını
Ne renk gözeteceğiz
Siyah, beyaz, sarı, kızıl
Ne dil ne din
Bakmayacağız insanların nerede doğduğuna
Ve nerede yaşadığına
Dünyalı diyeceğiz tüm insanlara.

Sevgi tohumlarını yeşerteceğiz Dünya da
Silahlara çiçek açtıracamız
Ve ne vurup ne vurulacağız sonunda
El ele gönül gönüle
Çölleri yok edeceğiz hep beraber
Nehirler bulanık akmayacak
Okyanuslar celallenmeyecek karalara
Kuşlar özgürce uçacak gök yüzünde
Ve karıncalar yaşamayacak ezilme korkusunu
Sürek avları olmayacak hayatımızda
Kaçanda olmayacak, kovalayanda
Leylekler devam edecek mevsimlik uçuşlarına
Arılar bal yapacak kovanlarında
Atom bombalarını yüreklerimizde eriteceğiz
Ve müsaade etmeyeceğiz
Dünyanın düzeninin ve dengesinin bozulmasına
Ağaçlar boy atacak gökyüzüne
Kuşların yuvalarını göreceğiz dalların arasında
Bazen bir yavru kuş bulacağız yuvadan düşmüş
Uçmayı bilmeyen, çaresiz ve ürkek
Onu alıp yuvasına yerleştireceğiz
Sen, ben, o
Kim olursa.

Sevgi demiştik, birbirimizi seveceğiz demiştik
Arada başka şeyler anlatsakta
Önce sevginin ardından yine sevgi gelmeli
Önce ile sonranın arası sevgi
Dünyanın varoluş gayesi, yaşantının sebebi, hayatın felsefesi
Uysakta uymasakta veya uyamasakta
Herşeyin temeli sevgi
Elini uzatsan tutabileceğin
Tek kelimelik bir dünya
Sınırsız sevgi dünyası

Hepiniz hoşgeldiniz.

Kemal Eyüpoğlu

Sırtımı döndüm

Tıkadım kulaklarımı
Kapadım gözlerimi
Ve sırtımı döndüm hepinize.
Haydi, dostlarım
Dostum gibi görünenlerim
Düşmanlarım
Sevenlerim ve sevmeyenlerim
Sırtımı döndüm hepinize
Haydi
Atış serbest.

Kemal Eyüpoğlu

Silkindim can havliyle

Bir çift ışık hüzmesi,
Bir çift güneşti gördüğüm.
Sararmış yapraklar arasında bana bakan
Beni gören, görülmediğini sanan.
O anda buz kestim, tere boğuldum
Gök gürledi şimşekler çaktı yüreğimde
Bir korku kapladı içimi
İrkildim.

Sonra, anladım neyin ne olduğunu
Bir sevdaydı yıldırımlarına çarpıldığım
Bir bilinmez ateşdi yandığım, yakıldığım.
Elimi uzatıp tutamadığım,
Görmekten vazgeçemediğim
Hücrelerime işleyen
Ve beni zindanlarına mahkum eden
Bir sevdaydı anladığım
Bir sevda, bir deli sevdaydı
Ömrümü tüketen
Ve biten.

Sonra, sarsıntısını yaşadım yılların
Ve şiddetini duydum yıllar öncesinin
Yüreğim yıkıntılar arasında sıkışmıştı
Karanlıklara gömülmüştüm
Ve hiçbirşey görmüyordum
Sadece ezilen yüreğimin sesini duyuyordum
Herşey tükenirken zamanla
Bende tükeniyordum
Yine de, sadece sesini duymak ister gibiydim
Bir kez daha, son defa
Kapanırken göz kapaklarım
Ve dururken yüreğimin gırpıntısı
Acı duydum
Ve silkindim
Can havliyle.

Kemal Eyüpoğlu

Sonra Ay'ı bulutlara sakladın

Zaten, neyim varsa alıp gitmiştin,
Cezai nakti'den dem vurma bana.
Düşmüşüm canımın derdine şimdi,
Ne peşin ne taksit veremem sana.

Muvakkat olanı yol ettin kalbe,
Bir kez muvafakat vermedin gitti.
Sonra Ay'ı bulutlara sakladın,
Geceyle son buldu, rüya da bitti.

Kemal Eyüpoğlu

Söylemek zor geldi sevdami

Söyleyemedim kimselere,
İki kere ikinin her zaman dört etmediğini,
Söyleyemedim, iki yanlışın bazen bir doğru ettiğini,
Bozuk saatlerin bile bir günde iki kez
Doğruyu söylediğini
Söyleyemedim.

Söyleyemedim kimselere,
Ferhat'ın dağları niye deldiğini,
Mecnun'un çöllerde niye yandığını,
Aslı yoksa Kerem'inde olmayacağını,
Söyleyemedim.

Söyleyemedim kimselere,
Duvarcıya, mezarcıya,
Hancıya, hamamcıya, meyhaneciye,
Dört duvar arasında yalnızlığın ne olduğunu.
Hayallerin bile yasak olduğu yerlerde,
Boş hayallere dalmanın manasız olduğunu,
Sana bir şey edemediğimi,
Ve hep kendi kendime ettiğimi,
Yandığımı, yakıldığımı
Yine de senden vazgeçmenin aklıma girmediğini
Söyleyemedim.

Söyleyemedim kimselere,
Hayatın yalan olduğunu,
Ölümün sessizliğini,
Herkesin geldiğini ve gittiğini,
Giderken bir şeyin götürülmediğini
Ve dünya malının dünyada kaldığını,
Söyleyemedim.

Hep korktum güzelliğinden,
Korktum düzenden, korktum yaşamaktan.
Ama inan
Hiç korkmadım seni sevmekten.
Anlayabildin mi?

Kemal Eyüpoğlu

Söz söyleme zamanı

Allah, akıl vermiş, fikir vermiş
Boğaz vermiş
Ve dil vermiş insanoğluna.
Yesin içsin ve konuşsun diyerek.
Ama
Öylesine insanlar yaratmış ki kurban olduğum
Kiminin ağzı var dili yok,
Kimisinin konuşmaya dermanı.
Kimisinin zaman ve mekan kavramı yok.
Her ne kadar, taş yerinde ağırdır
Veya, söz gümüşse sükut altındır
Demiş olsa da atalarımız
Dinleyen kim.
Konuşmak için konuşurken kimileri
Kimilerinin de dili şişer konuşamamaktan.
Dil işte
Kemiği olmayan, yumuşacık bir şey
Ama hedef almışsa karşısındakini
Hangimizi yaralamadı
Ve hangimiz kaldırabilirdi ağırlığını
Söylersiniz.?

Kemal Eyüpoğlu

Şaka maka yaptım.

Önce fırtınalarla boğuştum.
Dalgalar patladı suratımda ardı ardına,
Düşüncelerimle baş başa kaldım açık denizlerde.
Battım, çıktım, battım
Su aldım yan yattım, doğruldum yattım,
Sonra kurtarmak için kendimi
Taka maka yaptım.

Boşverdim hayatın vurdumduymazlığına,
Kulak tıkadım, gözlerimi yumdum,
Güneşin doğuşuna, batışına
Yağmura, çamura, gökkuşağına.
Kirlili dehlizlerde, karanlık labirentlerde,
Bilinmeyen mezar odalarında,
Farzedinki yükte ve pahada hafif
İçi boş bir darasız kaptım.
Sonunda, sana, ona, buna
Şaka maka yaptım.

En sonunda el uzattım ya
İki ucu boklu değneğe.
Ortasından yapışmak aklıma gelmesede
Kaka maka yaptım.

Kemal Eyüpoğlu

Şen gönüllerde kaldı yitirdiğimiz zaman

Şen gönüllerde kaldı yitirdiğimiz zaman

 birbirine karıştı dünyada sapla saman
Öyle bir kış yaşadım, bir öncekinden yaman
Şimdi ne gençlik kaldı ne bitmeyen arzular
Ulu  ınarı bile kırdı harap etti kar.

Teselli fayda etmez yaralı gönüllere
G z görmüyor baksa da ince kıvrak bellere
Sade Mecnun mu düştü yangın yeri  ollere
Yol bitti yolcu gitti, büyük aşka dünya dar
Şimdi uzakta kaldı, görünmeyen oldu yar.

Nerelere gizlendi o eski muhabbetler
Yıkıp tüketti bizi tükenmeyen kasvetler
Serçe yüreği sevdam, önünde bitmez setler
KöhnemiŐ bile olsa yüreğimde boş yer var
Ecel gelip sarmadan bir kere olsun sen sar.

03/02/2006

Kemal Eyüpoğlu

Şeytan azapta

Baktım ki şeytan azapta
Rakı da içtim
Şarapta.
Şeytanın gönlü şen olurken
Günaha girmeme
Benimde şen oldu gönlüm
Harama el uzatırken
Bir anlık bile olsa.

Kadehleri devirirken ardı ardına
Sanki
Sıkıntılarım da devriliyordu
Uzaklaşıyordum Dünyanın tasalarından
Ve toz pembe olmasa da hayallerim
Hiç olmazsa
Bulanık görebiliyordum
Göremediğim gerçekleri.

Baktım ki
Bitmeyecek bu şeytanın azabı
Bıraktım rakıyı
Terk eyledim şarabı.

Kemal Eyüpoğlu

Şiir tadında düz Yazı-insanlığı ararken

Gün oldu, maviliğini unuttu gökyüzü. Gün oldu bürünerek siyahlıklara salkım saçak bulutlarıyla indi yeryüzüne. Hem kendini ağlattı kocamış Dünya hem bizleri. Hasret kaldığımız zamanlar gökyüzünün maviliğine ve Güneşin parlaklığına, hep bir şeylerle oyalanmak, hep bir şeylerle avunmak istedi canımız.

Hepimiz insandık netice de. Kimimiz Güneşin sıcaklığını para da pul da ararken, kimilerimiz acıların kucakın da Cehennem ateşlerinde yanmayı tercih etti. Kimilerimiz kula kulluk ederken, kimilerimiz saf sevgilerin, temiz bakışların esaretini yeğledi. Hepimiz insandık netice de ve hepimiz insanca yaşamının faziletine inanmıştık. insanca yaşayacağımızı ya da yaşadığımızı düşünmüştük. hepimiz insandık netice de, bütün insanlar gibiydik. Etten ve kemikten yaratılmış, düşünen, düşünmeyi seven, hisseden hissettiren, doğan büyüyen, acısıyla tatlısıyla yaşayan ve sonra ölen.

Neler görmedik ki bu hayatta. gem vurduğumuz zaman da oldu duygularımıza, gemi aziya aldığı zaman da oldu duygularımızın. Öfke baldan tatlı misali, öfkelenip kızdığım zamanlarda kayıp etmişim insanlığı. Hırsıma yenik düştüğüm zamanlarda da, nefsimin beni ezdiği anlarda ve dost kurşunları değdiğinde de yüreğime yine yanım da bulamamıştım insanlığı.

Bazen, çiçek çiçek tabiat de aradım insanlığı. Bazen bir yavru ceylanın zalim avcıya yönelttiği masum bakışlarda bulmak istedim insanlığı. Bazen kızgın çöllerde yandım insanlığımın peşinde. Bazen yalçın dağlar da buz kestim, derin uçurumlara düştü yolum nihayetinde. Ama aradığım insanlık hiçbir yerde yoktu. Çünkü ben insanlığı ararken, kendimi yitirmiştim ve ben yoktum. Durabilsem de ayaklarımın üstünde ruhum yoktu ve ben korkuluklara dönmüştüm.

Sonra, fırtınalarla deliren denizlerin sükunetine eriştiğimde, aklım başıma geliverdiğinde kaybettiklerimi aradım. Bıraktığım şeylerin yerinde yeller esiyordu ve sen fırtınalı denizlere sürüklenmiş ve sen yok olmuştun.

Sen yoktun ama ben, ılık ılık esen rüzgarlar da kokunu hissedebiliyordum. Karanlıklardan kaçabildiğim de Güneş senin sıcaklığını taşıyordu bana. Karlı kış gecelerinde ayaz da titreyişlerim seni gördüğüm zamanları hatırlatıyordu bana. Dört mevsim seni yaşatmaya devam ediyordu yüreğimde. seninle çiçek açıp seninle meyveye duruyordu ağaçlar. Yokluğunu aramadığım, hissetmediğim zamanım hiç yok gibi olsa da, netice de hepimiz insandık ve ölümden ayrılıkta biz insanlar içindi. ve sen gidivermiştin bilinmez diyarlara. Acılarını, ümitlerini benimkilere katarak ve hayalini bir ömür emanet ederek gözlerime.

Kemal Eyüpoğlu

Şimdi

Varımı yoğumu boşa harcadım
Yokluğa ulaştım, hep adım adım
Birde baktım tamam olmuş saatim
Zaman nehir olmuş akıyor şimdi.

Ne gündüzüm gündüz, ne gecem gece
Mutluluk dilimde üçlü bir hece
Hayat çözülmeyen zorlu bilmece
Beni bilinmeze takıyor şimdi.

Dertler, hayatımın celladı olmuş
Nedendir? çileye ölgün göz yumuş
Bahçeler perişan, güller kurumuş
Bülbül dertli dertli şakıyor şimdi.

Neşeyi kaybetmiş o eski yıllar
Kurumuş çiçekler, kırılmış dallar
Bir avuç kül olmuş bende anılar
Mazi küllerimi yakıyor şimdi.

Bir servi altıdır, gidenin yeri
Artık ben değilim zamanın eri
Yaptığım ettiğim bütün işleri
Hayat, kel başıma kakıyor şimdi.

Kemal Eyüpoğlu

Tarih bana geçmişimi geri ver

Hepimiz aynıyız belli soyumuz,
Uoklar bozoklar kayı boyumuz,
Başka olur meydanlarda toyumuz,
Tarih bana geçmişimi geri ver.

Ne orta Avrupa, ne orta doğu,
Yüzyıl öncesinde benimdi çoğu,
şimdi hepsi düşman komşu bloğu,
Tarih bana geçmişimi geri ver.

Benden doğan devlet, benden hak ister,
Kars'ı, İstanbul'u, Hatay'ı ister,
Allah'ım bunlara gücümü göster,
Tarih bana geçmişimi geri ver.

Yeter artık, Tuna üzgün akmasın,
Hasret ile yollarıma bakmasın,
Benim olan yerler, beni yakmasın,
Tarih bana geçmişimi geri ver.

Düşmana zulm etmem, yakar geçerim,
Önümdeki seti yıkar geçerim,
Maziden Atiye akar geçerim,
Tarih bana geçmişimi geri ver.

Kemal Eyüpoğlu

Tarih nedir?

Tarih,ne kaf dağı ne hikayedir
Tarih,bir aynadır bir hakikattır
Tarih,düşmanını önüne katan
Büyük Atatürk'ün bindiği attır.

Tarih, geçmişime bir ışık tutan
İçimi ısıtan, güneştir,aydır
At üstünde geri dönüp ok atan
Yiğit çerilerin gerdiği yaydır.

Tarih, bir milletin şanı şerefi
Ve kıssadan hisse aldığı şeydir
Tarih, asırlara hükmeden ezgi
Cephede mehteran, dergahta meydır.

Tarih,bir Sinan'dır,İbn-i Sina'dır
Bektaş'tır,Yunus'tur ve Mevlana'dır
Tarih,bizi aç ve susuz koymayan
Kucaklayan,saran,seven anadır.

Tarih,Şam'da,Medine'de,Mekke'de
Mehmet'i arkadan vuran haindir
Cesareti ve şerefi terk eden
Hainin, korkağın girdiği indir.

Tarih,bir abide,yıkılmaz anıt
Tarih,bir Atatürk,bir oğuz Han'dır
Tarih,Vatan,Millet ve Devlet için
Deryalar dolusu dökülen kandır.

Kemal Eyüpoğlu

Tükür suratına

Bin bir türlü hali mevcut dünyanın
Bu dünya, yaşayan kimseye kalmaz
Yaptığın ettiğin her şey kendine
Senin günahını başkası almaz.

Her kes iyi olmaz, bir sen kötüsün
Ar damarın varsa, birazcık sıkıl
Koltuk değneklerin bir namussuzsa
Ayakta hiç durma, be adam yıkıl.

Yüzüne degecek bir damla suya
Dese de, Yarabbi buna da şükür
Arsıza, hırsıza ve ahlaksıza
Yine de yüz kere bin kere tükür.

Eğer kerameti kendinden meçhul
Birin verdiği bir sokma akıl
Zarar verecekse sana yolunda
Ehveni şeri geç, iyiye takıl.

Bir kapıdan geçip gidiyor her kes
Bu gün titrer, yarın yıkılır eşik
Yarına güveni tükettiğinde
Sanma ki ayağa kalkacak beşik.

Var devam et ayakta uyumaya
Boş dursun, köşede beklesin döşek
Semerine vurur isen zor yükü
Yolunu bulamaz şaşırır eşek.

Bu gün bana, yarın sana, kanun bu
Sende şaşırmışsın, buna da şükür
Arsıza, soysuza, yavuz hırsıza
On kere, yüz kere, bin kere tükür.

Kemal Eyüpoğlu

Uçma zamanı

Kuşlar vardır,yuva yapar dallara

İki dal arası bir tüy yumağı
Dalda,cıvıl cıvıl ötüşür kuşlar
O ağaç ve o dal sevgi yumağı.

Hangi göz titremez,bakıp görürde
Dallarda dal budak saran sevdayı
Karanlık zindanda esir gönlüme
Hangi güç göstermez güneşi,ayı.

Eğer kapatırsan göz kapağını
Görmek istediğin şeyi görürsün
Varsın kar,kış olsun yaşadığın yer
İçinde baharla,sen bir ömürsün.

Kemal Eyüpoğlu

Vatan ve Vatana sesleniş

Aç ve açık gezsemde, toprağı aşım olur
Üstte gök delinirse, yağmuru yaşım olur
Uğruna kurşun yersem, bir mezar taşım olur
Vatan hep senin için varımız ve yoğumuz
Düşman girmez bağına, ant içmişiz çoğumuz.

Hepimizin her şeyi, bu Vatan ve topraktır
Korumak ve kollamak bize verilmiş haktır
Bir ve bütün olursak, kara bahtımız aktır
Ne nifak söker bize, ne karanlık emeller
Genç, ihtiyar, erkek, kız haydi birleşsin eller.

Anadolu çınarı Malazgirt'de boy verdi
Bu topraklar Türk'lüğün atisine soy verdi
Hiçbir şey istemeden, düğün, dernek, toy verdi
Ayrımız gayrımız yok, bir çınarın dalıyız
Hepimiz bu vatanın, evladıyız, malıyız.

Şehit kanları aktı, ovasında dağında
Dondu, güller oluştu Mehmetin dudağında
Yine bir el tüfekte, diğer el Bayrağında
Ayrımız gayrımız yok, aynı sevgiyle öldük
Türk'ü, Kürd'ü, Arab'ı hep beraber gömüldük.

Canımız feda sana, karıncanı ezdirmem
Kutsal topraklarında, namahremi gezdirmem
Uğruna acı çeksem yine sana sezdirmem
Ayrımız gayrımız yok, Vatan bizim canımız
Şanla şerefle akar, bu uğurda kanımız.

Güneş bizde doğmalı ve bizde batmamalı
Gökyüzünde şimşekler habersiz çakmamalı
Anaların gözyaşı sel olup akmamalı
Ayrımız gayrımız yok, dilimiz dinimiz bir
Bu Vatanı çok sevmek, olmalı ana fikir.

Severek can verelim, toprağına taşına
Saygı sevgi duyalım yükselen Bayrağına
Düşmeyelim hainin, tezgahına ağına
Ayrımız gayrımız yok, birsek güçlü oluruz
Dünü de, bugünü de, yarını da koruruz.

Doğusu batısı da bizimdir ilelebet
Karadeniz Akdeniz kem gözlere çeker set
Ne devletsiz yurt olur, ne de yurtsuz bir devlet
Ayrımız gayrımız yok, kimseye kanmayalım
Gelin hep yaş olalım, kuruyup yanmayalım.

Kemal Eyüpoğlu

Ver bana benim olanı

Kaç gün kaldı bilmem, bir, iki, üç, beş
Her yer mezbelelik, her tarafta leş
Dostum gider düşmanımla olur eş
Güven duyulacak eri ver bana.

Sana ayak uydum, seninle koştum
Artık sen iniştin, bense yokuştum
Herkes gibi bende bir şeyler umdum
Koşarken döktüğüm teri ver bana.

Vakit geldi gitti, hiç deme erken
Talih sırt çevirip bana ne derken
Ey zaman, yüzüme gülüp geçerken
Benden aldığını geri ver bana.

Yaşlı yürek deli ve hep korkusuz
Her yer pınar dolu ben yine susuz
Gününde gecende kaldım uykusuz
Topraktan bir döşek seriver bana.

Kemal Eyüpoğlu

Yağ yağımur yağ

Yine çatı kaşlarını gökyüzü,
Ağlayacak sanki hıçkırıklarla.
Sakladı kara bulutlar Güneş,
Ve çarpıştı bulutlar gökyüzünde.
Gök gürlledi,
Ortalık aydınlandı meşalelerle,
Kediler, köpekler bile sığındı bir yerlere.
Yağ yağmur yağ.
Gücü yeten yetene,
Benim sırtımda evim yok,
Ben kaplumbağa değilim nasıl olsa.

Kemal Eyüpoğlu

Yalnızlıklardan başka

Bir zamanlar ne çok şendin

Bende seninle şendim
Yıllar yılları kovalarken
Ne mutluluk kaldı senden
Ne bir eser neşenden.

Şimdi sormam gerek
Bırakıp da giderek
Ne geçti eline
Yalnızlıklardan başka.

Bugün sen yaşarken tükenmişliği
Bana yaşatırken yalnızlıkları
Ve emanet ederken bana
Bir ayna ve saçımdaki akları

Şimdi sormam gerek
Bırakıp da giderek
Ne geçti eline
Yalnızlıklardan başka.

Kemal Eyüpoğlu

Yarışlara takılıyorum

Bıaktım teselli aramayı meyhanelerde
Artık, kaldırımlarda da sabahlamıyorum
Açık hava iyi gelir dedi ya dostlar
Şimdi hipotromlara takılıyorum.
Bazen jokeyi oluyorum atların, bazen seyisi
Elimde altılı kuponları ve yarış gazeteleri.
Pek yaver gidiyor sayılmaz talihim
'Cansucan' diyorum gelmiyor
'Karasevdalı'yı tek geçiyor, koşmuyor
Kızıyor yazmıyorum 'Gönlübol'u
Yarışı kazanıp 5'te bırakıyor beni.
'Hatunhanım, Liderhanım, Avşarkızı
Kınalıkız, Serpilcan, Sevdenu' ve diğerleri
Yoruluyorum peşlerinde koşmaktan.
'Yakarım bilirsin' yakıyor beni
Sonunda 'Vefasız alem'e takılıyorum
Yine tutmuyor
Alemde vefasız çıkıyor
Dayanamıyorum yırtıp atıyorum
Altılı kuponlarını
Bir sonraki yarışa kadar ara veriyorum
Ve düşüncelere dalıyorum
Açık hava da
Kum pistlerde, çim pistlerde
Trübünlerde.

Kemal Eyüpoğlu

Yaş yetmiş olsa da gönlüm genç benim.

Bir gün un elenir, elek asılır,
Baskın basaninsa, basan basılır,
Gün olur gönlümün sesi kısılır,
Yaş yetmiş olsa da, gönlüm genç benim.

Bir taraf da hayır, bir taraf da şer,
Sen, ben, o, hepimiz insan-ı beşer,
Gün olur gönlüme bir hüzme düşer,
Yaş yetmiş olsa da gönlüm genç benim.

Zaman çok şey aldı, azı bıraktı,
Artık, pembe renkte göze ıraktı,
Köprü altlarından çok sular aktı,
Yaş yetmiş olsa da gönlüm genç benim.

Baharı terkedip, kışlandığımın,
İnceden inceye taşlandığımın,
Farkına varmadım yaşlandığımın,
Yaş yetmiş olsa da gönlüm genç benim.

K: EYÜPOĞLU
Kocahamzalı
09.04.2008

Kemal Eyüpoğlu

Yaşadıkca yazarım

Kalemimin feryadı uzaklardan duyulur
Kelimeler birleşir, bir derya, umman olur
Bazen, bu garip şair cümlelerde boğulur
Ben yazdıkça yaşarım, yaşadıkça yazarım.

Yaz kalemim, sil silgim, güzel olmayanı sil
Ellerim kalem tutsun, varsın konuşmasın dil
Döktüğüm yaşlara da uzanmasın bir mendil
Ben yazdıkça yaşarım, yaşadıkça yazarım.

Ne doktor gerek bana, ne neşter, nede ilaç
Düz gelir kalemime, dere, tepe, dağ, yamaç
Gözümde tok midemde, benim şiirlerim aç
Ben yazdıkça yaşarım, yaşadıkça yazarım.

Geçmiş tutuşturun ve geleceği yakın
İster şimşğe dönün, kara göklerde çakın
Neşeleri siz alın, bana hüznü bırakın
Ben yazdıkça yaşarım, yaşadıkça yazarım.

Kemal Eyüpoğlu

Yedionbeş treni

Yedionbeş treniyle yıl oldu
Yoluma yol, dertlerime dert kattım
Giderken dağıttım sevdalarımı
Dönüşte, topladım heybeme attım.

Sekizbuçuklarda döndüm evime
Çoğu kez yemeden, aç açık yattım
Yedionbeş treninde sen yoktun
Kırdım kalemimi, artık sakattım.

Utandım, sıkıldım insanlığımdan
Yine sende buldum, saklanacak in
Demir tekerlekler hala dönse de
Sen yoksun, olsanda beni bilmezsin.

Niye sevdim seni, ey çirkin hayal
Peşinden koşmaya musallat oldum
Kimse de bilmedi benim derdimi
Vagon vagon, peron peron kahroldum.

Hergün aynı saat çıktım sefere
Umarım, bu raylar beni unutmaz
Yolda beklese de, yavaşlasa da
Bir günün yerini başka gün tutmaz.

Gidiş ve dönüşler iz yaptı bende
Mersin kalkışyeri, varış Adana
Sanki seni sevdim tiryakin oldum
Her sabah erkenden koşturdum sana.

Yoldan değil, senden muzdaripliğim
Sayfalar karardı, kalemim yasta
Ne desem söylesem hepsi nafile
Kelimeler yorgun, cümleler hasta.

Farkına varmadan ne sen ne de ben
Bu tren sonunda kaçıp gidecek
Yıllarımı bir bir sorguya çekip
Eski defderleri açıp gidecek.

Herkes ölü diri, yoldan dönecek
Yedionbeş birgün bensiz gidecek
Yolcular vagonu doldurmasada
Yokluğumu kimse farketmeyecek.

Kemal Eyüpoğlu

Yeni yıl kedi ve mart

Bir yaramaz kedi yavrusuydu,yeni yıl
Ve bir yumaktı onun için
Bir önceki yıl.
Oynarken,çözüp tüketirken
Ve etrafa dağıtırken günleri
Haftaları,ayları
Aslında kendiside bilmiyordu
Bir yıl daha yaşlandığını.
Kim bilir
Belki de onun istediği
Kışları sert
Her günü dert olsa da
Gelmesiydi bir an önce
Mart ayının.

Kemal Eyüpoğlu

Yerin kulağını aldılar

Bir zamanlar
Benim, tomurcuklanmış umutlarım
Gözlerimde parıltılar
ve yüreğimde bir deli sevdam vardı.
Seninse, can alıcı gözlerin
İğne gibi sözlerin
ve yerin de Kulağı vardı.

Sonra ben,
Bereketsiz tarlalarda
Hasat görmeyen korkuluklara döndüm
Ben sessiz, etraf sessiz
Ve sen en sessizsin
Eskiden ıt çıkarsam duyardın
Fısıltılarım bile ulaşırdı sana
O zamanlar yer vardı
Ve yerinde kulağı vardı.

Şimdi,
Değişimlere uğradı mevsimler.
Hava değiştii, su değiştii, yer değiştii
Yar değiştii.
Ben değişmedim,
Ben hala o eski benim desemde,
Herkes biliyor korkuluk olduğumu.
Ne gözyaşlarımı gören var
Ne fısıltılarımı duyan
Başka şey bulamayan hırsızlar
Yerin kulağını da almışlar.

Kemal Eyüpoğlu

Yetmezmi seni düşündüğüm

En olmadık zamanlarda görünme bana! ..
Meşgul etme yorgun beynimi
Sonsuz düşüncelerle.
Sen, serap ol çöllerde,
Sen, Pamuk prenses ol masalarda,
ve sen, hep kaf dağının ardında kal.
sen, av yapma beni
Kara vicdanlı avcılara
Ve yaşatma bana av olmanın çaresizliğini.
Düşürme yüreğime
Namlunun soğukluğunu ve merminin sıcaklığını.
Yetmezmi seni düşündüğüm
Allah için söyle.
Tamam, meyhanede aklımdan çıkmıyorsun ama
Camide rahat bırak beni hiç olmazsa.
Girme Allah'la kul arasına
Ve günaha sokma beni daha fazla
Yeter artık.

Kemal Eyüpoğlu

Yılanlar

Yılanlar
Ulaştıkları yüksekliğe
Ancak, sürünerek ulaşabilirler
Çünkü başka şansları yoktur
Ve sürünmekle gececektir
Bütün ömürleri.

Kemal Eyüpoğlu

Zamana sitem

Nasıl uğraştım seninle
Ve ne çok yordun beni ey zaman
Yaşa ve gül diyerek
Önüme serdiğin yarınlara
Ayak uydurabilmek için
Bu günden,ne adımlar attım
Ne menziller aştım
Ey zaman.

Çıkmaz bir sokağa düşürdüğünde beni
Zil çaldırdın saatlerine
Ve gücüm yetmeyince
Akrebine,yelkovanına
Küsmedim kaderime
Ama sana küstüm
Ve hayatıma küstüm
Ey zaman.

Sanki,senin umurundaydı
Benim küsüüm
Sen,farkına bile varmadın dargınlığımın
Yine tel tel dökmeye devam ettin saçlarımı
Yüzümü kapladın kırışıklıklarınla
Gözüme gözlük,elime baston verdin
Ey zaman.

Her günün çivi oldu tabutuma
Ve yıkılmamı
Ve dört tahtaya sığınmamı bekledin
Gözlerini dört açarak
Dört gözle
Alacağın olsun ey zaman.

Kemal Eyüpoğlu

Zat-ı muhterem

Karda yürür izini belli etmezdi
Zat-ı Muhterem
Yetmiş yıllık hayatının sonunda
Bir dönüp baktığında geriye
Hiçbir iz bırakmadığını görmüştü
Yürüdüğü yollarda! ..

Kemal Eyüpoğlu

Zindan bile olsa

Çınar olsan bile gururu bırak
Gurur da nefret de sevgiye uymaz
Yıkmaya gör gönlündeki sarayı
Dünyayı da yaksan kimseler duymaz.

Aylarca dirense susuzluklara
Bir ciğ damlasına inanır, kanar
Tutarsa çınarı bir küçük ateş
Gövde de, dalı da, yaprakta yanar.

Senin çınar gibi köklerinde yok
Nilüferler gibi suya mahkumsun
Zindan bile olsa aç ki kapını
Seven bir şey bulsun, birşeyler umsun.

Kemal Eyüpoğlu